

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)

z 23. februára 2006 *

Vo veci T-282/02,

Cementbouw Handel & Industrie BV, so sídlom v Le Cruquius (Holandsko),
v zastúpení: W. Knibbeler, O. Brouwer a P. Kreijger, advokáti,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne A. Nijenhuis, K. Wiedner
a W. Mölls, neskôr A. Nijenhuis, É. Gippini Fournier a A. Whelan, splnomocnení
zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/756/ES z 26. júna 2002 týkajúce sa konania o uplatnení nariadenia Rady EHS č. 4064/89, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom a dohodou EHP (vec COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 282, 2003, s. 1, korigendum v Ú. v. EÚ L 285, 2003, s. 52),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. júla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 24. januára 2002 podnik Franz Haniel & Cie GmbH (ďalej len „Haniel“) a žalobca oznámili Komisii koncentráciu v súlade s článkom 4 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi

(Ú. v. ES L 395, s. 1, opätovne uverejnené po korigendách v Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mím. vyd. 08/001, s. 31), v znení zmien a doplnení nariadenia Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 164). Podľa oznámenia nadobudli Haniel a žalobca v roku 1999 spoločnú kontrolu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 4064/89 nad holandským podnikom Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Kalkzandsteenproducenten (ďalej len „CVK“) a jeho jedenástimi členskými podnikmi na základe zmluvy a kúpy obchodných podielov vlastnených nemeckým podnikom RAG AG (ďalej len „RAG“).

- 2 Haniel je diverzifikovaný nemecký holding, ktorý v sektore stavebných materiálov vyrába a distribuuje stavebné materiály na stavbu múrov, ako sú kremičito-vápenaté tehly, pórobetón a betón pripravený na liatie. Haniel vykonáva svoju činnosť prevažne v Nemecku. Pokiaľ ide o Holandsko, pred koncentráciou mal Haniel účasť vo viacerých podnikoch vyrábajúcich kremičito-vápenaté tehly, členoch CVK.
- 3 Žalobca, ktorý bol pôvodne členom holandskej skupiny NBM Amstelland BV, vykonáva svoju činnosť v Holandsku na trhu stavebných materiálov a všeobecnejšie na trhoch stavebníctva, logistiky a obchodu so surovinami. V čase prijatia rozhodnutia 2003/756/ES týkajúceho sa konania o uplatnení nariadenia č. 4064/89, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia za zlučiteľnú so spoločným trhom a dohodou EHP (vec COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vlastnila žalobcu investičná spoločnosť CVC Capital Partners Group Ltd.
- 4 CVK existuje od roku 1947 a pôvodne bola poverená predajom výrobkov svojich členských podnikov, holandských výrobcov kremičito-vápenatých tehál. V roku 1989 sa spoločnosť CVK pretransformovala na družstvo podľa holandského práva, aby sa tak zlepšila spolupráca medzi jej členmi.

- 5 Pred uskutočnením koncentrácie bolo päť z jedenástich členských podnikov CVK — Kalkzandsteenfabriek De Hazelaar BV (ďalej len „De Hazelaar“), Kalkzandsteenindustrie Loevestein BV (ďalej len „Loevestein“), Steenfabriek Boudewijn BV (ďalej len „Boudewijn“), Kalkzandsteenfabriek Hoogdonk BV (ďalej len „Hoogdonk“) a Kalkzandsteenfabriek Rijsbergen BV (ďalej len „Rijsbergen“) — dcérskymi spoločnosťami Haniel. Traja výrobcovia tehál — Kalkzandsteenfabriek Harderwijk BV (ďalej len „Harderwijk“), Kalkzandsteenfabriek Roelfsema BV (ďalej len „Roelfsema“) a Kalkzandsteenfabriek Bergumermeer BV (ďalej len „Bergumermeer“) — boli dcérskymi spoločnosťami žalobcu, zatiaľ čo dvaja výrobcovia — Anker Kalkzandsteenfabriek BV (ďalej len „Anker“) a Vogelenzang Fabriek van Bouwmaterialen BV (ďalej len „Vogelenzang“) — boli dcérskymi spoločnosťami RAG. Jeden výrobca, podnik Van Herwaarden Hillegom BV (ďalej len „Van Herwaarden“) vlastnili spoločne Haniel ([dôverné] %),¹ žalobca ([dôverné] %) a RAG ([dôverné] %).
- 6 V roku 1998 Nederlandse Mededingingsautoriteit (holandský orgán pre hospodársku súťaž, ďalej len „NMa“) dostal oznámenie zámeru koncentrácie, ktorou CVK zamýšľal prevziať kontrolu nad svojimi členskými podnikmi. Kontrola sa mala previesť v rámci uzavretia dohody o odvode zisku a zmeny stanov CVK. Dňa 23. apríla 1998 rozhodol NMa začať konanie tzv. „druhej fázy“. Rozhodnutím z 20. októbra 1998 NMa uzavrel konanie druhej fázy a predmetný zámer povolil.
- 7 Pred uskutočnením koncentrácie prijala spoločnosť RAG rozhodnutie predať spoločnosti Haniel a žalobcovi podiely, ktoré vlastnila v členských podnikoch CVK. V marci 1999 účastníci oznámili svoj zámer NMa. NMa im listom z 26. marca 1999 oznámil, že zamýšľaný prevod nepredstavuje koncentráciu v zmysle článku 27 wet van 22 mei 1997 houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging (Mededingingswet) (zákon z 22. mája 1997 stanovujúci nové pravidlá hospodárskej súťaže) (Stb. 1997, č. 242), pretože operácia povolená rozhodnutím z 20. októbra 1998 bola uskutočnená najneskôr v čase predmetného prevodu.

1 — Skryté dôverné údaje.

- 8 Dňa 9. augusta 1999 CVK a jeho členské podniky uzavreli dohodu o odvode zisku uvedenú v bode 6 vyššie. Stanovy CVK sa v ten istý deň zmenili, aby sa tak zobrali do úvahy ustanovenia dohody o odvode zisku (tieto dve transakcie sa ďalej označujú ako transakcie predstavujúce „prvú skupinu transakcií“). Takisto v ten istý deň spoločnosť RAG previedla podiely, ktoré vlastnila v troch členských podnikoch CVK (Anker, Vogelenzang a Van Herwaarden) na spoločnosť Haniel a na žalobcu (ďalej len „transakcia RAG“), ktoré medzi sebou uzavreli zmluvu o spolupráci upravujúcu ich spoluprácu v rámci CVK (tieto dve transakcie spolu sa ďalej označujú ako transakcie predstavujúce „druhú skupinu transakcií“).
- 9 Po tom, ako sa Komisia dozvedela o koncentrácii z 9. augusta 1999 pri príležitosti preskúmania dvoch iných koncentrácií oznámených spoločnosťou Haniel (veci COMP/M.2495 — Haniel/Fels a COMP/M.2568 — Haniel/Ytong), upozornila listom z 22. októbra 2001 žalobcu a dva ďalšie zúčastnené podniky, že koncentrácia jej mala byť oznámená na základe článku 4 nariadenia č. 4064/89.
- 10 Ako bolo uvedené v bode 1 vyššie, 24. januára 2002 spoločnosť Haniel a žalobca oznámili koncentráciu na základe článku 4 nariadenia č. 4064/89.
- 11 Dňa 25. februára 2002 Komisia prijala rozhodnutie na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89, keďže usúdila, že oznámená koncentrácia vzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť so spoločným trhom a dohodou o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „dohoda EHP“).
- 12 Dňa 25. apríla 2002 Komisia adresovala účastníkom, ktorí oznámili koncentráciu, oznámenie o výhradách. Žalobca naň odpovedal listom z 13. mája 2002.

- 13 Dňa 16. mája 2002 Komisia vypočula dotknutých účastníkov.
- 14 V nadväznosti na prvý návrh záväzkov, ktorý bol predložený 28. mája 2002 a ktorý Komisia považovala za nedostatočný na to, aby sa vyriešil ňou zistený problém v oblasti hospodárskej súťaže, Haniel a žalobca predložili 5. júna 2002 konečné záväzky.
- 15 Dňa 26. júna 2002 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, ktorým určila, že oznámená koncentrácia je zlučiteľná so spoločným trhom a fungovaním dohody EHP (článok 1 napadnutého rozhodnutia), pokiaľ Haniel a žalobca budú plne dodržiavať záväzky uvedené v bodoch 27, 28, 32 až 35 a 40 prílohy k tomuto rozhodnutiu (článok 2 napadnutého rozhodnutia) a pokiaľ budú plne dodržiavať ostatné záväzky uvedené v prílohe (článok 3 napadnutého rozhodnutia). Medzi záväzkami uvedenými v článku 2 napadnutého rozhodnutia je uvedené najmä zrušenie CVK v lehote [*dôverne*] od prijatia napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie bolo s výnimkou dôverných údajov uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 30. októbra 2003 (Ú. v. EÚ L 282, s. 1, korigendum v Ú. v. EÚ L 285, s. 52).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 16 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. novembra 2002 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie podľa článku 230 ES.

- 17 Podľa článku 14 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a na návrh štvrtej komory Súd prvého stupňa rozhodol po vypočutí účastníkov konania v súlade s článkom 51 rokovacieho poriadku, že vec bude postúpená širšiemu rozhodovaciemu zloženiu.
- 18 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na niektoré otázky a predložili niektoré dokumenty. Účastníci konania týmto výzvam vyhoveľi v stanovenej lehote.
- 19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 6. júla 2005.
- 20 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 21 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 22 Žalobca v podstate uvádza na podporu svojej žaloby tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci Komisie na preskúmanie predmetných transakcií podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne hodnotila vytvorenie dominantného postavenia v dôsledku koncentrácie, v rozpore s článkom 2 nariadenia č. 4064/89. Nakoniec, tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 3 a článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, a zásady proporcionality.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nemala právomoc na preskúmanie predmetných transakcií podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89

- 23 Tento žalobný dôvod je rozdelený na tri časti. Prvá časť je založená na nedostatku právomoci Komisie na preskúmanie transakcie RAG, keďže nedošlo k zmene kontroly nad spoločnosťou CVK. Druhá časť je založená na nedostatku právomoci Komisie na kvalifikáciu dvoch rozdielnych transakcií ako jednej koncentrácie a na tom, že v prejednávanej veci nešlo o koncentráciu v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89. Tretia časť je založená na nedostatku právomoci Komisie na hodnotenie nadobudnutia kontroly spoločnosťou CVK nad jej členskými podnikmi z dôvodu, že koncentráciu povolil NMa.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nemá právomoc na preskúmanie transakcie RAG, keďže nedošlo k zmene kontroly nad CVK

Tvrdenia účastníkov konania

- 24 Žalobca tvrdí, že Komisia na základe nariadenia č. 4064/89 nemá právomoc na preskúmanie transakcie RAG, pretože táto operácia nevedla k nadobudnutiu spoločnej kontroly spoločnosti Haniel a žalobcu nad CVK.
- 25 Po prvé, žalobca spochybňuje tvrdenie v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého pred transakciou RAG bola možná zmena väčšiny v rámci zhromaždenia spoločníkov CVK.
- 26 Žalobca považuje toto tvrdenie za prekvapujúce, pretože rozhodnutia NMa z 23. apríla a z 20. októbra 1998 túto možnosť vôbec neuvádzajú.
- 27 Žalobca ďalej vyjadruje svoje počudovanie nad tým, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu analýzu otázky, či, *in concreto*, bola možná zmena väčšiny v rámci zhromaždenia spoločníkov CVK pred transakciou RAG. Komisia sa podľa názoru žalobcu nemohla, tak ako to urobila v napadnutom rozhodnutí, obmedziť na zistenie, že pred touto transakciou nastala zmena väčšiny bez predloženia akýkoľvek dôkazov v súvislosti s absenciou silných spoločných záujmov „akcionárov“ alebo neprítomnosťou stabilnej väčšiny, v súlade s bodom 35 oznámenia Komisie o pojme koncentrácia podľa nariadenia Rady č. 4064/89 (Ú. v. ES C 66, 1998, s. 5; Mim. vyd.

08/001, s. 195). Podľa názoru žalobcu Komisia nedokázala preukázať, že pred transakciou RAG bola daná situácia „neexistencie kontroly“ nad CVK. Podľa žalobcu vzhľadom na silné spoločné záujmy, ktoré existovali medzi „akcionármi“ CVK pred touto transakciou, najmä na základe zmluvy o odvode ziskov, Komisii prináleží preukázať neexistenciu kontroly pred transakciou RAG.

28 Po druhé sa žalobca domnieva, že údajné právo veta, ktoré mal podľa napadnutého rozhodnutia spolu s Haniel, nevedie k spoločnej kontrole CVK, ktorá je nezávislým hospodárskym subjektom.

29 V prvom rade, Komisia sa uspokojila s tým, že iba predpokladala právo veta žalobcu a Haniel v rozhodovacích orgánoch CVK.

30 Žalobca predovšetkým tvrdí, že Komisia neprihliadla na záruky, ktoré žalobca a Haniel poskytli NMa pri oznámení návrhu dohody o odvode ziskov schválenom rozhodnutím z 20. októbra 1998. V zmysle týchto záruk sa na jednej strane predstavenstvo CVK musí skladať výlučne zo zástupcov členov CVK alebo nezávislých osôb, a nesmie zahŕňať žiadneho zo zástupcov spoločností patriacich k tej istej skupine, do ktorej patrí materská spoločnosť jedného alebo viacerých členov CVK. Na druhej strane, pokiaľ ide o dozornú radu CVK, väčšinu v nej musia tvoriť nezávislí členovia. Podľa žalobcu tieto pravidlá zabezpečujú, že ani žalobca, ani Haniel nemôžu ovplyvňovať strategické obchodné rozhodnutia CVK.

31 Žalobca ďalej tvrdí, že podľa holandského občianskeho zákonníka rozhodovacie orgány družstva, akým je CVK, musia prijímať rozhodnutia jedine v záujme podniku

a nie v záujme akcionárov. V dôsledku toho podľa žalobcu ani on samotný, ani Haniel nemohli ani právne, ani fakticky ovplyvňovať strategické obchodné rozhodnutia rozhodovacích orgánov CVK. Podľa žalobcu z toho vyplýva, že v dôsledku rozhodnutia z 20. októbra 1998, ktorým boli prijaté záruky ponúknuté samotným žalobcom a spoločnosťou Haniel, vznikla legitímna dôvera týkajúca sa tejto otázky, pričom Komisii musí konkrétne preukázať možnosť spoločnosti Haniel a žalobcu vykonávať rozhodujúci vplyv na rozhodnutia CVK.

32 Na druhom mieste žalobca spochybňuje záver, ku ktorému dospela Komisia v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého zmluva o spolupráci uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou Haniel, zatvorenie troch členských podnikov CVK vyrábajúcich kremičito-vápenatých tehly a určité vnútorné dokumenty spoločnosti Haniel poukazujú ako podstatné prvky na existenciu spoločnej kontroly, ktorú žalobca a spoločnosť Haniel vykonávali nad CVK. Pokiaľ ide o zmluvu o spolupráci uzavretú medzi Haniel a žalobcom, žalobca uvádza, že ustanovenia citované napadnutým rozhodnutím sa týkajú iba použitia [*dôverné*], čo nemôže automaticky znamenať strategické rozhodnutia CVK. Pokiaľ ide o zatvorenie troch členských podnikov CVK, žalobca pripomína, že v tejto súvislosti nebola medzi ním a spoločnosťou Haniel uzatvorená žiadna dohoda, a že po podpísaní dohody o odvode zisku to bola práve CVK, ktorá rozhodla o ich zatvorení, opierajúc sa o svoje vlastné obchodné analýzy. Pokiaľ ide o vnútorné dokumenty spoločnosti Haniel, žalobca tvrdí, že bol oprávnený sa s nimi oboznámiť, a preto môže potvrdiť, že tieto dokumenty nepreukazujú existenciu alebo neexistenciu spoločnej kontroly na účely uplatnenia nariadenia č. 4064/89, ale týkajú sa záujmov spoločnosti Haniel, ktoré sú subjektívne a v prejednávanej veci nepodstatné.

33 Nakoniec, po tretie sa žalobca domnieva, že Komisia si nesplnila povinnosť dostatočne odôvodniť napadnuté rozhodnutie z troch hľadísk: predovšetkým, v súvislosti s údajnou existenciou zmeny koalície v rámci CVK pred transakciou RAG, osobitne tým, že neuviedla dôvody, pre ktoré zaujala odlišné stanovisko, ako bolo stanovisko NMa; ďalej v súvislosti s dôvodmi, pre ktoré sa Komisia domnieva, že záruky poskytnuté spoločnosťou Haniel a žalobcom samotným NMa nestačia na

vylúčenie možnosti spoločnej kontroly, a nakoniec v súvislosti so zistením, že zmluva o spolupráci medzi Haniel a žalobcom, zatvorenie niektorých podnikov na výrobu kremičito-vápenatých tehál a vnútorné dokumenty spoločnosti Haniel sú podstatné prvky spoločnej kontroly nad CVK.

34 Komisia na úvod pripomína, že v napadnutom rozhodnutí nepovažovala transakciu RAG za samostatnú operáciu. Dohoda o odvode zisku, teda nadobudnutie kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi a transakcia RAG, t. j. nadobudnutie kontroly spoločnosťou Haniel a žalobcom nad CVK prostredníctvom nadobudnutia podielov na imaní členských spoločností CVK, ktoré predtým vlastnila spoločnosť RAG, predstavujú jedinú a tú istú koncentráciu.

35 Vzhľadom na uvedené Komisia predovšetkým tvrdí, že vo všeobecnosti, ak sa dvaja akcionári podieľajú rovnako na hlasovacích právach v podniku, táto situácia, popísaná v bode 20 oznámenia Komisie o pojme koncentrácia citovanom v bode 27 vyššie, im umožňuje mať právo veta a následne spoločnú kontrolu podniku. V prejednávanej veci ani žalobca, ani Haniel, ani RAG nemali pred koncentráciou právo veta. Navyše Komisia zdôrazňuje, že nie je vylúčené, že za veľmi výnimočných okolností minoritní akcionári, keďže nedisponovali právom veta, mohli *de facto* vykonávať spoločnú kontrolu podniku, pričom žalobca vo svojej žalobe netvrdil, že medzi tromi vyššie uvedenými akcionármi existovali silné spoločné záujmy pred uskutočnením koncentrácie. V tejto súvislosti Komisia tiež zdôrazňuje, že snaha žalobcu rozvíjať v replike argumentáciu, podľa ktorej takéto spoločné záujmy existovali predovšetkým z dôvodu existencie dohody o odvode zisku, nezohľadňuje skutočnosť, že táto dohoda je neoddeliteľnou súčasťou koncentrácie, a preto táto argumentácia neplatí pre obdobie predchádzajúce 9. augustu 1999. Za týchto podmienok treba podľa Komisie konštatovať, že traja akcionári mali odlišné záujmy, a je potrebné predpokladať, že zmeny väčšiny v rámci CVK boli pred koncentráciou možné.

36 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie založené na nezohľadnení rozhodnutia NMa z 20. októbra 1998 a záruk, ktoré poskytol žalobca a Haniel, Komisia zdôrazňuje, že NMa preskúmal koncentráciu na základe odlišnej právnej úpravy. Na jednej strane koncentrácia oznámená NMa nebola ako taká uskutočnená, a 9. augusta 1999 bola uzavretá iná koncentrácia — zahŕňajúca prvú a druhú skupinu transakcií —, na ktorú sa vzťahovala povinnosť oznámenia podľa nariadenia č. 4064/89. Na druhej strane NMa posúdil pojem kontroly podľa holandského práva hospodárskej súťaže, zatiaľ čo Komisia tak urobila podľa ustanovení nariadenia č. 4064/89. Aj keď otázka zmeny väčšiny nebola pre NMa relevantná, podľa Komisie NMa predsa priznal týmto zmenám väčšiny dôležitosť tým, že uplatnil nariadenie č. 4064/89 na inú koncentráciu, domnievajú sa, že ak sa tieto zmeny stali možnými v dôsledku koncentrácie, táto skutočnosť vylučuje akúkoľvek predchádzajúcu spoločnú kontrolu CVK. Záruky uvádzané žalobcom v ničom tento záver nemenia, pretože ich jediným cieľom je obmedziť osobám vykonávajúcim funkcie v „konečných akcionároch“ CVK možnosť zasadať v jej riadiacich orgánoch. Členovia týchto orgánov sú však menovaní do zhromaždenia členov CVK na návrh predstaviteľov členov, ktorí samotní sú menovaní jednotlivými akcionármi. Komisia preto tvrdí, že je málo pravdepodobné, že členovia riadiacich orgánov CVK konajú bez prihliadnutia na záujmy tých, ktorí s konečnou platnosťou rozhodujú o ich nominácii alebo odvolaní — t. j. žalobca a Haniel ako „koneční akcionári“.

37 Komisia navyše zdôrazňuje, že ustanovenia holandského občianskeho zákonníka nemenia záver, podľa ktorého žalobca a Haniel majú nad CVK spoločnú kontrolu. Komisia na jednej strane tvrdí, že aj keď je pravda, že podľa holandského práva rozhodnutia riadiacich orgánov podniku musia byť prijaté so zreteľom na záujmy podniku, záujem akcionárov je stále faktor, ktorý treba zobrať do úvahy pri stanovení toho, čo je v záujme podniku. Na druhej strane Komisia uvádza, že vzťahy medzi CVK a žalobcom sú porovnateľné so vzťahmi dcérskej a materskej spoločnosti; pritom v rozsahu, v akom holandské právo spoločností zaväzuje dcérske spoločnosti

dodržiavať pokyny materskej spoločnosti, by tak malo byť aj v prípade, keď dva podniky — žalobca a Haniel — spolu kontrolujú spoločný podnik.

38 Komisia tiež spochybňuje žalobcovu kritiku odôvodnenia č. 19 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého zmluva o spolupráci, uzatvorenie troch členských podnikov CVK a vnútorné dokumenty Haniel predstavujú podstatné prvky spoločnej kontroly vykonávanej žalobcom a spoločnosťou Haniel nad CVK. V tejto súvislosti Komisia pripomína, že tieto znaky slúžia iba na ilustráciu existencie spoločnej kontroly preukázanej v odôvodneniach č. 13 až 17 napadnutého rozhodnutia, čo žalobca okrem iného pripustil vo svojej replike. Preto právo veta, ktoré má žalobca a Haniel pri menovaní členov správnych orgánov CVK, ako také postačuje na vytvorenie ich spoločnej kontroly CVK. V každom prípade sa Komisia domnieva, že prvé dva prvky sú skutočne zásadné pre možnosť žalobcu a Haniel ovplyvňovať činnosť a strategické rozhodnutia CVK. Pokiaľ ide o vnútorné dokumenty Haniel, Komisia sa domnieva, že potvrdzujú jej tvrdenie, podľa ktorého Haniel a žalobca mali záujem získať spoločnú kontrolu nad CVK.

39 Nakoniec Komisia tiež odmieta tvrdenia žalobcu týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— Úvodné poznámky

40 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89, ktorý má nadpis „Definícia koncentrácie“,

„1. Za vznik koncentrácie sa považuje situácia, keď:

a) sa zlúčia dva alebo viac predtým nezávislých podnikov alebo

b) jedna alebo viac osôb, ktoré už kontrolujú najmenej jeden podnik, alebo

— jeden alebo viac podnikov

kúpou cenných papierov alebo aktív, zmluvne alebo iným spôsobom nadobudnú priamu alebo nepriamu kontrolu nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov.

2. Vytvorenie spoločného podniku, ktorý trvalo vykonáva všetky funkcie autonómneho hospodárskeho subjektu,... je koncentrácia v zmysle odseku 1 písm. b).

3. Na účely tohto nariadenia kontrola pozostáva z práv, zmlúv alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré samostatne alebo spoločne a rešpektujúc príslušné skutočnosti alebo zákon dávajú možnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na podnik predovšetkým prostredníctvom:

- a) vlastníckych alebo užívacích práv ku všetkým aktívam podniku alebo ich časti;
- b) práv alebo zmlúv, ktoré umožňujú vykonávať rozhodujúci vplyv na zloženie, hlasovanie alebo rozhodovanie orgánov podniku.

4. Kontrolu nadobúdajú osoby alebo podniky, ktoré:

- a) sú držiteľmi práv alebo im prislúchajú práva na základe príslušných zmlúv;

alebo

- b) hoci nie sú držiteľmi takýchto práv, alebo im neprislúchajú práva na základe takýchto zmlúv, majú právomoc na výkon práv od nich odvodených.

...“

- 41 Z uvedeného vyplýva, že koncentrácia vznikne najmä nadobudnutím kontroly nad jedným alebo viacerými podnikmi buď podnikom konajúcim samostatne, alebo dvoma alebo viacerými spoločne konajúcimi podnikmi, pričom takéto nadobudnutie musí bez ohľadu na svoju formu poskytnúť, so zreteľom na skutkové a právne okolnosti vlastné každému prípadu, možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv na činnosť nadobudnutého podniku vyplývajúcu z práv, zmlúv alebo akýchkoľvek iných prostriedkov.
- 42 Ako upresnila Komisia v bode 19 oznámenia o pojme koncentrácia citovanom v bode 27 vyššie, ktorý v podstate prevzala v odôvodnení č. 14 napadnutého rozhodnutia, a ktorý žalobca nespochybnil, o spoločnú kontrolu ide vtedy, ak dva alebo viacero podnikov alebo osôb má možnosť uplatniť rozhodujúci vplyv nad iným podnikom, t. j. možnosť zabrániť prijatiu rozhodnutí, ktoré vymedzujú strategické obchodné správanie podniku. Spoločná kontrola tak umožňuje vznik zablokovanej situácie v dôsledku možnosti zamietnuť navrhované strategické rozhodnutia, ktorú majú dva alebo viaceré podniky. Títo akcionári sa teda musia nevyhnutne zhodnúť na obchodnej politike spoločného podniku.
- 43 V prejednáwanej veci Komisia uviedla v odôvodneniach č. 15 až 17 napadnutého rozhodnutia tieto upresnenia:

„(15) Nadobudnutím podielov RAG, spoločnosti Haniel a Cementbouw nadobudli spoločnú kontrolu nad CVK. Nepriama 50 %-ná účasť spoločností Haniel a Cementbouw v CVK umožňuje týmto spoločnostiam výkon práva veta v zhromaždení členov (*ledenvergadering*) CVK. Ich právo veta vzniklo prevodom podielu spoločnosti RAG, ktorej prítomnosť v zhromaždení členov umožnila zmenu väčšiny a tým vylúčila možnosť nadobudnutia kontroly akcionárov nad zhromaždením členov.

(16) Zhromaždenie členov CVK rozhoduje o zložení rozhodovacích orgánov CVK, t. j. predstavenstva (*Raad van Bestuur*) a dozornej rady (*Raad van Commissarissen*). Stanovy a dohoda o odvode zisku mu stanovujú obmedzenia v tejto voľbe, keďže žiaden z členov predstavenstva nemôže zároveň vykonávať funkcie v členských spoločnostiach akcionárov CVK a iba menšina členov dozornej rady je na to oprávnená.

(17) Právomoc rozhodovať o zložení rozhodovacích orgánov podnikov je podstatné strategické rozhodnutie. Podľa nariadenia o koncentráciách právo veta nad takýmto rozhodnutím zveruje v dôsledku toho jeho nositeľovi kontrolu nad podnikom, v prejednávanej veci nad CVK. Prijímajúc svoje vlastné rozhodnutia zohľadňujú totiž členovia týchto rozhodovacích orgánov stanoviská osôb, ktoré majú právo veta.“

44 V odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia Komisia tiež uviedla toto:

„(19) Nadobudnutie kontroly nad CVK spoločnosťami Haniel a Cementbouw vyplýva aj zo zmluvy o spolupráci uzavretej týmito podnikmi v rámci dohody o odvode zisku. Haniel a Cementbouw v nej upresňujú určité aspekty ich spolupráce v rámci CVK (odôvodnenie č. 11). Už pred koncentráciou Haniel a Cementbouw podrobne prerokovali určité strategické rozhodnutia, ktoré vedenie CVK prijalo po uskutočnení spornej koncentrácie, osobitne zatvorenie troch z jedenástich tovární vyrábajúcich kremičito-vápenaté tehly; účastníci teda zjavne vychádzali z týchto rozhodnutí pri uzavretí dohody o odvode zisku. Vo všeobecnosti, dokumenty vypracované pre potreby riaditeľstva skupiny Haniel na účely interného rozhodnutia týkajúceho sa tejto koncentrácie preukazujú, že v každom prípade z pohľadu spoločnosti Haniel uzatvorenie dohody o odvode zisku umožní účastníkom spoločnú kontrolu CVK“.

- 45 Z vyššie citovaných častí napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zistila nadobudnutie kontroly CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom nezávisle od otázky uvedenej v druhej časti tohto žalobného dôvodu, či v prejednávanej veci existuje jedna alebo viacero koncentrácií. Ak aj Komisia vo svojich písomných vyjadreniach poznamenáva, že v napadnutom rozhodnutí nerozhodla výlučne o transakcii RAG, ale o koncentracii zahŕňajúcej prvú a druhú skupinu transakcií uvedených v bode 8 vyššie, treba skonštatovať, že pri určení nadobudnutia spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťami Haniel a žalobcom Komisia vychádzala výlučne z druhej skupiny transakcií.
- 46 Treba upresniť, že žalobca v podstate tvrdí, po prvé, že pred uzavretím druhej skupiny transakcií a najmä pred transakciou RAG existovala spoločná kontrola CVK vykonávaná jej troma akcionármi, t. j. žalobcom, Haniel a RAG — ako to vyplýva z jeho tvrdenia, podľa ktorého existujú „silné spoločné záujmy medzi akcionármi CVK“ (pozri bod 27 vyššie), ktorá má povahu kontroly uvedenej v bodoch 30 až 35 už citovaného oznámenia Komisie o pojme koncentrácia — a vytýka Komisii, že nepreukázala „absenciu spoločných záujmov“ akcionárov CVK pred uzavretím druhej skupiny transakcií, pred zistením „nadobudnutia kontroly“ nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom. Po druhé žalobca tvrdí, že v zmysle záruk týkajúcich sa zloženia predstavenstva a dozornej rady, poskytnutých NMa v rámci oznámenia zámeru prvej skupiny transakcií uvedenej v bode 8 vyššie by bola vylúčená spoločná kontrola nad CVK, a to z dôvodu absencie práva veta, ktoré má Haniel a žalobca nad strategickými rozhodnutiami podniku.
- 47 Nasledujúce preskúmanie sa preto bude v prvom rade týkať tvrdenia žalobcu, podľa ktorého spoločná kontrola CVK jej troma akcionármi existovala pred uzavretím druhej skupiny transakcií. Ako bolo určené v napadnutom rozhodnutí, v prípade negatívnej odpovede Súd prvého stupňa v druhom rade posúdi, či druhá skupina transakcií, najmä transakcia RAG, viedla k nadobudnutiu spoločnej kontroly nad

CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom. Nakoniec, v treťom rade Súd prvého stupňa preskúma námietky vznesené žalobcom v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o nadobudnutie spoločnej kontroly CVK.

— O tvrdeniach žalobcu, ktoré sa týkajú spoločnej kontroly nad CVK pred uzavretím druhej skupiny transakcií

48 Treba zdôrazniť, že zistenie uvedené v odôvodnení č. 15 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého prítomnosť RAG v zhromaždení členov CVK by umožnila zmenu väčšiny a vylúčila možnosť akcionárov nadobudnúť kontrolu nad členmi, je nevyhnutne založené na výklade údajov týkajúcich sa rozdelenia základného imania a zodpovedajúcich hlasovacích práv, uvedených v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia.

49 Tieto údaje uvedené nižšie predstavujú v percentuálnom vyjadrení účasť, ktorú má každý z jedenástich členov CVK na jej základnom imaní — a s tým spojené hlasovacie práva —, v súlade so stanovami CVK:

— De Hazelaar [dôverné] %

— Loevestein [dôverné] %

— Boudewijn [dôverné] %

— Hoogdonk [dôverné] %

— Rijsbergen [dôverné] %

- Harderwijk [dôverné] %

- Roelfsema [dôverné] %

- Bergumermeer [dôverné] %

- Anker [dôverné] %

- Vogelenzang [dôverné] %

- Van Herwaarden [dôverné] %

50 Treba pripomenúť, že pred uzavretím druhej skupiny transakcií bola spoločnosť Haniel vlastníkom prvých piatich podnikov uvedených vyššie, žalobca bol materskou spoločnosťou Harderwijk, Roelfsema a Bergumermeer, zatiaľ čo RAG vlastnil Anker a Vogelenzang. Pokiaľ ide o podnik Van Herwaarden, Haniel vlastnil na jeho základnom imaní [dôverné] %, žalobca [dôverné] % a RAG [dôverné] %.

51 Z uvedeného vyplýva, že pred uzavretím druhej skupiny transakcií Haniel nepriamo vlastnil [40 až 45]² % základného imania CVK ([dôverné] % zodpovedajúcich celkovému podielu prvých piatich podnikov + [dôverné] % zodpovedajúcich jeho [dôverné] % účasti vo Van Herwaarden), zatiaľ čo žalobca a RAG jednotlivo vlastnili

2 — Skryté dôverné údaje.

[40 až 45] % ([dôverné] % zodpovedajúcich celkovému podielu svojich troch dcérskych spoločností + [dôverné] % zodpovedajúcich jeho [dôverné] % účasti vo Van Herwaarden) a [15 až 20] % ([dôverné] % zodpovedajúcich celkovému podielu jej dvoch dcérskych spoločností + [dôverné] % zodpovedajúcich jeho [dôverné] % účasti vo Van Herwaarden).

52 Vzhľadom na možnosti hlasovania na zhromaždení členov CVK by z toho v zásade vyplývalo, že ak si RAG ponechal účasť v rámci CVK, žiaden z troch akcionárov CVK by nemal možnosť zablokovať prijatie rozhodnutí tohto zhromaždenia vrátane prijatia strategických rozhodnutí CVK.

53 Toto zistenie nie je spochybnené tvrdením žalobcu, podľa ktorého existovali dôležité spoločné záujmy medzi akcionármi podobné záujmom uvádzaným Komisiou v jej vyššie uvedenom oznámení o pojme koncentrácia, pretože v skutočnosti existovala spoločná kontrola CVK tromi akcionármi pred touto transakciou.

54 Treba zdôrazniť, že v bode 30 vyššie uvedeného oznámenia Komisia uviedla, že aj keď nie sú upravené špecifické práva veta, dva alebo viac podnikov, ktoré získavajú menšinový podiel v inom podniku, môžu nad ním nadobudnúť spoločnú kontrolu. Z oznámenia vyplýva, že takáto situácia predpokladá zosúladené konanie menšinových akcionárov vyplývajúce buď z právne záväznej dohody, alebo zo skutkových okolností. Podľa oznámenia môže mať právny prostriedok zabezpečenia spoločného výkonu hlasovacích práv rôzne podoby, akými sú holdingová spoločnosť alebo zmluva, ktorou sa akcionári zaviazujú konať rovnakým spôsobom (združená dohoda). Pokiaľ ide o skutkové okolnosti preukazujúce zosúladené konanie, oznámenie v bode 32 uvádza, že takéto konanie menšinových akcionárov sa môže výnimočne objaviť vtedy, ak sú spoločné záujmy týchto akcionárov také silné, že pri výkone svojich práv v spoločnom podniku nebudú pôsobiť jeden proti druhému.

- 55 Oznámenie na jednej strane upresňuje, že v prípade získania menšinových podielov v už existujúcom spoločnom podniku môže predchádzajúca existencia vzťahov medzi menšinovými akcionármi alebo nadobudnutie podielov prostredníctvom zosúladeného postupu naznačovať spoločný záujem takejto povahy. Na druhej strane v prípade vytvorenia nového spoločného podniku existuje väčšia pravdepodobnosť, že pri nadobudnutí menšinových podielov zakladajúce podniky zámerne vykonávajú spoločnú politiku, najmä ak každý zakladajúci podnik dá do spoločného podniku vklad, ktorý je nevyhnutný na jeho prevádzku (osobitné technológie, know-how, dodávateľské zmluvy, atď.). Oznámenie nakoniec v bode 35 zdôrazňuje, že ak silné spoločné záujmy, napríklad tie, ktoré sú naznačené vyššie, chýbajú, možnosť zmien koalícií medzi menšinovými akcionármi zvyčajne vylučuje predpoklad spoločnej kontroly. Tam, kde v postupoch rozhodovania neexistuje žiadna stabilná väčšina, pričom väčšina sa v každom prípade dá dosiahnuť rôznymi možnými spojeniami hlasov menšinových akcionárov, nie je možné predpokladať, že minoritní akcionári budú spoločne kontrolovať daný podnik.
- 56 Žalobca nespochybňuje všeobecné posúdenie týkajúce sa existencie spoločných záujmov, ktoré urobila Komisia vo vyššie citovanom oznámení o pojme koncentrácia, ale tvrdí, že v prejednáwanej veci pred uzavretím druhej skupiny transakcií traja akcionári už mali také záujmy, ktoré sú predmetom oznámenia.
- 57 Treba zdôrazniť, že vo svojich písomných vyjadreniach žalobca nepredložil žiaden dôkaz umožňujúci konkrétne podporiť jeho tvrdenie. Navyše uvádza, že tieto spoločné záujmy sú založené na dohode o odvode zisku, teda na jednej z transakcií patriacej do prvej skupiny transakcií. V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že je nepochybné, že dohoda o odvode zisku bola uzavretá až 9. augusta 1999, t. j. v ten istý deň ako druhá skupina transakcií. Preto v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca, táto dohoda nemôže tvoriť základ na preukázanie existencie spoločných záujmov troch akcionárov pred uzavretím druhej skupiny transakcií, ktorý by umožnil určiť, či v tom čase existovala možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv na strategické

rozhodnutia podniku CVK. Skutočnosť, že návrh dohody o odvode zisku bol oznámený NMa, v ničom nemení toto tvrdenie, pretože možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv na strategické rozhodnutia CVK, ktorá z tejto dohody vyplýva pre žalobcu a spoločnosť Haniel, nebola pred uzavretím druhej skupiny transakcií skutočná.

- 58 Treba zdôrazniť, že aj keď pre existenciu rozhodujúceho vplyvu v zmysle článku 3 ods. 3 nariadenia č. 4064/89 nie je nevyhnutné, aby sa tento vplyv aj vykonával, na druhej strane existencia kontroly v zmysle článku 3 nariadenia vyžaduje, aby možnosť vykonávať takýto vplyv bola skutočná. Samotná skutočnosť, že návrh dohody o odvode zisku bol oznámený NMa, nepreukazuje, že traja akcionári získali v dôsledku tohto oznámenia možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv nad CVK pred uzavretím druhej skupiny transakcií.
- 59 Z uvedeného v rozpore s tvrdením žalobcu vyplýva, že Komisii nie je možné vytýkať, že v prejednávanej veci nepreukázala neexistenciu dôležitých spoločných záujmov medzi menšinovými akcionármi CVK pred uzavretím druhej skupiny transakcií, pretože žalobca ani pred Súdom prvého stupňa neoznačil dôkazy, na ktorých by sa tieto údajné spoločné záujmy mohli zakladať.
- 60 Okrem iného nemá význam tvrdenie žalobcu, podľa ktorého rozhodnutia NMa z 23. apríla a z 20. októbra 1998 nespomínajú možnosť zmeny koalícií akcionárov a považujú CVK za autonómny hospodársky subjekt.
- 61 Na jednej strane aj za predpokladu, že rozhodnutia NMa môžu byť v rozpore s Komisiou, treba skonštatovať, že NMa v týchto rozhodnutiach rozhodoval o otázke, či zamýšľaná operácia tvoriaca predmet dohody o odvode zisku predstavuje

koncentráciu podľa holandského zákona. NMa teda nerozhodoval o druhej skupine transakcií, o ktorej v čase prijatia vyššie uvedených rozhodnutí nevedel. V každom prípade, tak ako NMa nespomína zmeny koalície, tak aj vo svojom konečnom rozhodnutí z 20. októbra 1998 neuvádza, že pred uzavretím druhej skupiny transakcií existovala spoločná kontrola CVK troma akcionármi, teda predpoklad, ktorý žalobca uvádza v rámci tejto časti žalobného dôvodu.

- 62 Na druhej strane sa žalobca mýli v súvislosti s pojmom autonómny hospodársky subjekt. Skutočnosť, že spoločný podnik môže byť plne výkonným podnikom, a teda z funkčného hľadiska hospodársky autonómny, neznamená, že je autonómny pri prijímaní svojich strategických rozhodnutí. Opačný záver by viedol k situácii, že by nikdy neexistovala spoločná kontrola „spoločného podniku“, len čo by bol hospodársky autonómny. Podmienka uložená článkom 3 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 nato, aby vytvorenie spoločného podniku, t. j. kontrolovaného dvoma alebo viacerými podnikmi, bolo považované za uskutočnenie koncentrácie, podľa ktorej tento spoločný podnik musí „trvalo vykonáva[t] všetky funkcie autonómneho hospodárskeho subjektu“, však dokazuje, že to tak nie je.
- 63 V dôsledku toho na základe údajov v napadnutom rozhodnutí a obsahu spisu dostupného v čase jeho prijatia žalobca nepreukázal, že existovala spoločná kontrola CVK jej troma akcionármi pred uzavretím druhej skupiny transakcií, na ktorej existenciu Komisia by nesprávne opomenula prihliadnúť.
- 64 Treba preto overiť, či uzavretie druhej skupiny transakcií viedlo k nadobudnutiu kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom, v dôsledku čoho by získali právo veta nad strategickými rozhodnutiami tohto podniku.

— O nadobudnutí spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom pri uzavretí druhej skupiny transakcií

- 65 Predovšetkým je nesporné, že transakciou RAG spoločnosť Haniel a žalobca nadobudli spoločnú kontrolu nad tromi podnikmi Anker, Vogelenzang a Van Herwaarden, ktoré sú členmi CVK. Táto operácia spočívajúca v kúpe jednotlivých exkluzívnych a menšinových podielov spoločnosti RAG v týchto podnikoch predstavuje ako taká koncentráciu. Zmluva o prevode zahŕňa okrem iného ustanovenia typicky spojené s koncentráciou, ako napríklad ustanovenie o zákaze konkurencie na holandskom trhu výroby stavebných materiálov na nosné múry, ku ktorému sa zaviazal RAG za všetky podniky jeho skupiny.
- 66 Ďalej treba zdôrazniť, že Haniel a žalobca vzhľadom na rozdelenie základného imania medzi členmi CVK spomenuté v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia nepriamo každý nadobudli 50 % na základnom imaní CVK tým, že na jednej strane nadobudli každý [dôverné] % podiel v Anker a Vogelenzang a na druhej strane tým, že sa dohodli na kúpe [dôverné] % podielu, ktorý mal RAG na základnom imaní Van Herwaarden, žalobcom.
- 67 Rovnaký podiel na základnom imaní a jemu zodpovedajúcich hlasovacích právach v CVK v zásade umožňuje každému z akcionárov blokovat' strategické rozhodnutia spoločného podniku, ako napríklad rozhodnutia týkajúce sa menovania rozhodovacích orgánov spoločného podniku, ktorými sú predstavenstvo a dozorná rada. Aby sa zabránilo vzniku takejto možnosti zablokovania pri prijímaní strategických rozhodnutí spoločného podniku, akcionári sú povinní neustále spolupracovať.
- 68 V tejto súvislosti žalobca po prvé tvrdí, že záruky poskytnuté NMa v súvislosti so zložením rozhodovacích orgánov CVK vylučujú uplatnenie práva veta každým

z akcionárov nad týmito rozhodnutiami. Po druhé sa domnieva, že holandský občiansky zákonník ukladá rozhodovacím orgánom CVK povinnosť prijímať rozhodnutia výlučne v záujme tohto podniku a nie v záujme akcionárov. Po tretie spochybňuje posúdenie Komisie, podľa ktorej zmluva o spolupráci, ktorú uzavrel so spoločnosťou Haniel, a ostatné príklady uvedené v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia preukazujú existenciu spoločnej kontroly CVK.

69 Tieto tvrdenia nemožno prijať.

70 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, treba zdôrazniť, že v súlade s článkami 9 a 12 stanov CVK prijatých 9. augusta 1999 v znení ich zmien a doplnení je každý z členov predstavenstva a dozornej rady zvolený zhromaždením členov. Stanovy v súlade so zárukami poskytnutými NMa ustanovujú určité obmedzenia, pokiaľ ide o osoby, ktoré môžu zastávať funkciu v rozhodovacích orgánoch. Pokiaľ ide o predstavenstvo, článok 9 ods. 1 stanov ustanovuje, že tento orgán je zložený výlučne zo zástupcov členov CVK alebo nezávislých osôb a nebude v ňom prítomný žiaden zástupca skupín spoločností, ktorým patrí materská spoločnosť jedného alebo viacerých členov CVK. Pokiaľ ide o dozornú radu, článok 12 ods. 2 stanov uvádza, že väčšina členov tohto orgánu vrátane jeho predsedu sa skladá zo zástupcov členov alebo nezávislých osôb, pričom iba menšinu členov môžu predstavovať zástupcovia skupín, ktorým patrí materská spoločnosť jedného alebo viacerých členov CVK.

71 Keďže sa však tento typ obmedzení týka iba výberu osôb, ktoré zastávajú funkciu v rozhodovacích orgánoch, nemôže úplne vylúčiť možnosť akcionárov členov CVK vykonávať nad ním rozhodujúci vplyv.

72 Určite treba pripustiť, že akcionári členov CVK nie sú priamo nositeľmi práv veta na valnom zhromaždení CVK, ktoré vykonávajú samotní členovia. Je však dôležité pripomenúť, že článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 4064/89 upresňuje, že kontrolu možno nadobudnúť „priamo alebo nepriamo“ jednou alebo viacerými osobami, zatiaľ čo článok 3 ods. 4 písm. b) tohto nariadenia pripúšťa, že kontrolu môžu mať aj osoby, ktoré hoci nie sú nositeľmi práv, ani im neprislúchajú práva na základe zmlúv, majú právomoc na výkon z nich vyplývajúcich práv. Zo skutočnosti, že na jednej strane sa obchodné spoločnosti vždy spravujú rozhodnutiami svojich jediných akcionárov, väčšinových akcionárov alebo akcionárov vykonávajúcich nad spoločnosťou spoločnú kontrolu a že na druhej strane v prejednávanej veci členskej spoločnosti CVK sú všetky dcérske spoločnosti vlastnené výlučne alebo spoločne žalobcom a spoločnosťou Haniel, nevyhnutne vyplýva, že menovanie do rozhodovacích orgánov CVK predpokladá dohodu dvoch akcionárov. V opačnom prípade nemôžu členovia vymenovať rozhodovacie orgány CVK, a spoločný podnik nemôže fungovať.

73 Okolnosť, že zástupcovia materských spoločností nemôžu zastávať funkciu v predstavenstve CVK alebo môžu predstavovať len menšinu v dozornej rade tohto podniku, nemá dôsledok na skutočnosť, že o zložení rozhodovacích orgánov rozhodujú členovia CVK a prostredníctvom týchto členov ich dvaja akcionári.

74 Okrem iného treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o zloženie dvoch rozhodovacích orgánov CVK, nemožno vylúčiť, že všetky osoby zasadajúce v týchto orgánoch vykonávajú zároveň funkcie v rozhodovacích orgánoch členských podnikov CVK, ako to umožňuje znenie článkov 9 a 12 stanov CVK, podľa ktorého rozhodovacie orgány CVK „budú zložené výlučne z členov CVK alebo nezávislých osôb“. Ak nastane takýto prípad, títo zástupcovia musia byť do funkcií v členských podnikoch CVK nevyhnutne menovaní akcionármi členov CVK a vo funkciách v rozhodovacích orgánoch CVK budú musieť nevyhnutne zohľadňovať stanoviská týchto akcionárov.

- 75 Za daných okolností žalobca nepredložil žiaden dôkaz spochybňujúci záver Komisie, podľa ktorého nie sú vylúčené všetky možnosti vykonávať rozhodujúci vplyv na CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom v nadväznosti na uzavretie druhej skupiny transakcií.
- 76 Okrem iného žalobca nemôže Komisii vytýkať údajnú legitímnu dôveru, ktorá by bola založená na výklade pojmu kontrola, ktorý zvolil NMa uplatnením holandského práva hospodárskej súťaže.
- 77 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že právo dovoľávať sa ochrany legitímnej dôvery závisí od splnenia troch podmienok. Po prvé, dotknutej osobe musia byť administratívou Spoločenstva poskytnuté presné, nepodmienečné a zhodné záruky pochádzajúce z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Po druhé, tieto záruky musia byť spôsobilé vyvolať legitímne očakávanie u toho, komu sú určené. Po tretie, poskytnuté záruky musia byť v súlade s platnými predpismi (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. júna 2005, Branco/Komisia, T-347/03, Zb. s. II-2555, bod 102 a tam citovanú judikatúru).
- 78 V prejednávanej veci stačí zdôrazniť, že žalobca nezískal žiadnu konkrétnu záruku zo strany administratívy Spoločenstva, na základe ktorej by mala Komisia za predpokladu, že by sa mohla takto legálne zaviazat', posúdiť pojem kontrola v zmysle nariadenia č. 4064/89 rovnakým spôsobom, ako to urobil NMa v rozhodnutí z 20. októbra 1998 uplatnením holandského práva hospodárskej súťaže. Žalobca tiež nedostal konkrétnu záruku zo strany NMa, osobitne v liste z 26. marca 1999 citovanom v bode 7 vyššie, s ktorou by Komisia súhlasila a podľa ktorej by Komisia uplatnila rovnaký postup ako ten, ktorý je obsiahnutý v tomto liste po uzavretí druhej skupiny transakcií. V každom prípade aj za predpokladu, že by žalobca dostal takúto záruku, táto nemohla vzbudiť sama osebe dôvodné očakávania, pretože podľa vyššie uvedenej úvahy by takáto záruka nebola založená na hodnotení zlučiteľnom s článkom 3 nariadenia č. 4064/89.

- 79 Ani druhé tvrdenie založené na uplatnení holandského občianskeho zákonníka nie je presvedčivejšie. Ak aj holandský občiansky zákonník stanovuje, ako to tvrdí žalobca, že rozhodnutia družstva musia byť prijaté v jeho vlastnom záujme, nič to nemení na skutočnosti, že osobami oprávnenými prijímať tieto rozhodnutia sú osoby, ktoré majú priamo alebo nepriamo hlasovacie práva v družstve. Preto tvrdenia žalobcu vyvedené z ustanovení holandského občianskeho zákonníka nespochybňujú existenciu rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Haniel a žalobcu na CVK po uzavretí druhej skupiny transakcií.
- 80 Nakoniec, pokiaľ ide o tretie tvrdenie, zmluva o spolupráci, ktorú uzavrel so spoločnosťou Haniel, zatvorenie troch členských podnikov CVK a určité interné dokumenty spoločnosti Haniel, na ktoré sa odvoláva odôvodnenie č. 19 napadnutého rozhodnutia, nepredstavujú podstatu právneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa spoločnej kontroly CVK — ktoré je zamerané na existenciu práv veta v prospech spoločnosti Haniel a žalobcu —, ale slúžia iba na jeho osvetlenie, čo žalobca pripúšťa vo svojej replike. Preto aj za predpokladu, že by uvedené príklady nepreukazovali existenciu rozhodujúceho vplyvu na CVK — ktorého možnosť vyplýva z existencie práva veta, už skonštatovanej odôvodneniach č. 13 až 17 napadnutého rozhodnutia a rozobratej vyššie —, a následne by bolo hodnotenie týchto príkladne uvedených skutočností v napadnutom rozhodnutí zjavne nesprávne, ako to tvrdí žalobca, nevedlo by to k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pretože zásada možnosti rozhodujúceho vplyvu na CVK zostáva plne platná.
- 81 Pre úplnosť Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že zavretie troch členských podnikov CVK (Boudewijn, Bergumermeer a Vogelenzang) umožňuje dostatočne preukázať nadobudnutie kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom, pričom ani žalobca vážne nespochybňuje, že ide o strategické rozhodnutie.
- 82 Ešte konkrétnejšie, pokiaľ ide o podnik Vogelenzang — ktorý bol pred transakciou RAG dcérskou spoločnosťou RAG — ani Haniel, ani žalobca nemohli od uzavretia

druhej skupiny transakcií samy rozhodnúť o zatvorení tohto podniku, ktorého obchodné podiely v rovnakom rozsahu vlastní jeho dvaja akcionári. Žalobca nedokázal v žiadnom štádiu konania pred Súdom prvého stupňa podložiť tvrdenie, podľa ktorého o uzavretí tohto podniku rozhodla CVK na základe svojej vlastnej obchodnej politiky. Z toho vyplýva, že o uzavretí podniku Vogelenzang mohli rozhodnúť jedine Haniel a žalobca.

- 83 Na základe všetkých týchto dôvodov treba skonštatovať, že Komisia sa správne domnievala, že uzavretím druhej skupiny transakcií nadobudli Haniel a žalobca spoločnú kontrolu nad CVK v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89.

— O údajne nedostatočnom odôvodnení

- 84 Žalobca uvádza tri výhrady týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o určenie nadobudnutia spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a ním samotným (pozri bod 33 vyššie).
- 85 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsah povinnosti odôvodniť rozhodnutie závisí od povahy príslušného aktu a od kontextu, v akom bol prijatý. Odôvodnenie musí jasne a nepochybne vyjadrovať úvahy inštitúcie takým spôsobom, že na jednej strane poskytne dotknutým osobám dostatočný údaj o tom, či je akt dôvodný alebo či je prípadne zatažený vadou umožňujúcou spochybniť jeho platnosť a na druhej strane umožní súdu Spoločenstva, aby vykonal príslušnú kontrolu zákonnosti (pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2002, Lagardère a Canal+/Komisia, T-251/00, Zb. s. II-4825, bod 155 a tam citovanú judikatúru).

- 86 V prejednávanej veci možno napriek implicitnému odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu spoločnej kontroly CVK troma akcionármi pred uzavretím druhej skupiny transakcií a osobitne transakcie RAG, napadnuté rozhodnutie vnímať v kontexte, v ktorom bolo prijaté, osobitne na základe údajov uvedených v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia, stanov CVK a zmlúv uzavretých 9. augusta 1999. Ako zdôrazňuje vyššie vykonaná analýza, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto otázke tiež neznemožňuje Súdu prvého stupňa vykonať kontrolu zákonnosti.
- 87 Žalobca tiež nemôže vytýkať Komisii, že nedostatočne vysvetlila dôvody, pre ktoré sa domnievala, že záruky poskytnuté NMa neboli dostatočné. Z odôvodnení č. 25 a 27 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia uviedla dôvody, pre ktoré nemohla rozšíriť výklad pojmu kontrola, ktorý zvolil NMa najmä v rozhodnutí z 20. októbra 1998 na základe holandskej právnej úpravy o hospodárskej súťaži na výklad článku 3 ods. 3 nariadenia č. 4064/89, ktorého výklad je v právomoci Komisie, s výhradou kontroly vykonanej súdom Spoločenstva. Tieto vysvetlenia boli samy osebe dostačujúce. Navyše, kontrola zákonnosti tiež nie je v tejto otázke znemožnená, ako to preukazujú predchádzajúce úvahy.
- 88 K rovnakému záveru treba dospieť aj v súvislosti s príkladmi poukazujúcimi na existenciu spoločnej kontroly uvedenými v odôvodnení č. 19 napadnutého rozhodnutia. Hoci odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v tejto otázke stručné, žalobca mohol plne porozumieť dôvodom, ktoré viedli Komisiu k presvedčeniu, že tieto okolnosti mohli preukazovať existenciu spoločnej kontroly nad CVK žalobcom a spoločnosťou Haniel okrem iného aj bez toho, aby bola znemožnená súdna kontrola.
- 89 Za týchto podmienok výhrady založené na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia musia byť zamietnuté.

90 Následne treba tiež zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu, podľa ktorej Komisia nemala právomoc považovať dve transakcie za jedinú koncentráciu a podľa ktorej v prejednávanej veci nedošlo ku koncentrácii v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89

Tvrdenia účastníkov konania

- 91 Po prvé žalobca vytýka Komisii, že sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že nadobudnutie kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi prostredníctvom uzavretia dohody o odvode zisku na jednej strane a transakcie RAG na druhej strane predstavuje jednu a tú istú koncentráciu v dôsledku ich vzájomnej závislosti z časového a hospodárskeho hľadiska. Podľa písomných vyjadrení žalobcu nariadenie č. 4064/89 nepriznáva Komisii žiadnu všeobecnú právomoc rozhodnúť, že dve odlišné transakcie sa majú považovať za jednu koncentráciu.
- 92 V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že na takúto situáciu odkazuje iba článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 4064/89, v zmysle ktorého za určitých podmienok Komisia má právo považovať dve alebo viacero transakcií za jednu koncentráciu na účely výpočtu obratu dotknutých podnikov nadobúdajúcich účasti jedného alebo viacerých podnikov. Žalobca však zdôrazňuje, že uvedené ustanovenie nie je v prejednávanej veci relevantné. Na jednej strane cieľom článku 5 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89 je zabrániť tomu, aby podniky obchádzali uplatnenie tohto nariadenia tým, že umelo rozdelia operáciu na viacero transakcií, aby tak táto operácia nedosahovala limity obratov ustanovené týmto nariadením. V prejednávanej veci napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiaden dôkaz naznačujúci skutočnosť, že žalobca a Haniel mali v úmysle obísť uplatnenie nariadenia

č. 4064/89. Na druhej strane žalobca zdôrazňuje, že v odôvodnení č. 23 napadnutého rozhodnutia Komisia vyvodila záver, že článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 4064/89 nemožno v prejednávanej veci priamo uplatniť. V každom prípade žalobca zastáva názor, že skutočné obmedzenia pôsobnosti nariadenia č. 4064/89 boli uznané samotnou Komisiou v Zelenej knihe o preskúmaní nariadenia č. 4064/89 [KOM(2001) 745, konečné znenie] a v návrhu nariadenia Rady o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ C 20, 2003, s. 4) predloženom Komisiou s cieľom zmeniť a doplniť toto nariadenie.

93 Po druhé žalobca zdôrazňuje, že aj za predpokladu, že nariadenie č. 4064/89 zveruje Komisii právomoc považovať viacero transakcií za jednu koncentráciu, Komisia dostatočne nepodložila svoje hodnotenie, podľa ktorého v prejednávanej veci existovala vzájomná závislosť medzi dvoma skupinami predmetných transakcií tak, aby ich bolo potrebné považovať za jednu koncentráciu.

94 Podľa žalobcu skutočnosť, že prvá a druhá skupina transakcií sa uzavrela v ten istý deň — 9. augusta 1999 — pred tým istým notárom, nemá osobitný význam pre otázku ich vzájomnej závislosti. Žalobca v tejto súvislosti zdôrazňuje, že už oznámil Komisii, že uzatvorenie dohody o odvode zisku do 9. augusta 1999 bolo oddialené tak odvádzaním ziskov a strát v rámci CVK, v súvislosti s ktorým bolo potrebné vykonať viacero veľmi rozsiahlych technických a obchodných operácií, ako aj rôznymi ekologickými štúdiami.

95 Žalobca navyše spochybňuje hodnotenie Komisie, podľa ktorého uzavretie dohody o odvode ziskov bolo podmienené uskutočnením druhej skupiny transakcií, najmä transakcie RAG. V tejto súvislosti žalobca predovšetkým pripomína, že dohoda

o odvode zisku bola oznámená 26. februára 1998 NMa, z čoho vyplýva, že zámer uzavrieť túto dohodu bol dostatočne presný napriek tomu, že žalobca v tomto čase nevedel o predaji obchodných podielov RAG v členských podnikoch CVK, a preto tento predaj nemá rozhodujúci význam pre otázku vzájomnej závislosti oboch transakcií. Žalobca ďalej zdôrazňuje, že neexistuje žiadna záväzná zmluvná dohoda alebo urovanie spájajúce dve transakcie. Žalobca nakoniec tvrdí, že názor spoločnosti Haniel, podľa ktorého existuje vzájomná závislosť medzi transakciami treba považovať za nepodstatný, pretože jednak, pri hodnotení takejto vzájomnej závislosti sa Komisia musí oprieť o skutkové okolnosti, a nie o subjektívne posúdenie jednej zo strán, a jednak Haniel, so zreteľom na okolnosti prejednávanej veci, mohol mať záujem na zrušení CVK v súlade s požiadavkami napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru žalobcu ide teda o dve odlišné koncentrácie.

⁹⁶ Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa všeobecnej právomoci Komisie považovať viacero transakcií za jednu koncentráciu, Komisia naopak tvrdí, že článok 3 nariadenia č. 4064/89, ktorý sa týka pojmu koncentrácia, nevyklučuje, že jedna koncentrácia môže zahŕňať niekoľko transakcií. V závislosti od ekonomickej reality môže koncentrácia pozostávať z jednej alebo viacerých transakcií. Podľa Komisie jej samotný rozhodovací postup poukazuje na niekoľko takýchto príkladov.

⁹⁷ Navyše, podľa Komisie odkaz žalobcu na článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 4064/89 nie je správny. Toto ustanovenie sa týka výlučne výpočtu obratu na účely určenia, či má koncentrácia význam na úrovni Spoločenstva, alebo nie, a či je jeho cieľom zabrániť podnikom vyhýbať sa uplatneniu nariadenia č. 4064/89 tým, že rozdelia koncentráciu na viacero odlišných transakcií, ktoré sa uskutočnia počas obdobia dvoch rokov, a jednotlivo nedosiahnu stanovený prah pre obraty. Na samotný pojem koncentrácia sa však vzťahuje článok 3 nariadenia č. 4064/89.

- 98 Komisia tiež spochybňuje odkaz žalobcu na už citovanú Zelenú knihu a návrh Komisie smerujúci k zmene a doplneniu nariadenia č. 4064/89. Podľa Komisie, hoci sa navrhovalo rozšírenie právomocí Komisie na určité osobitné typy transakcií, Zelená kniha potvrdila všeobecnú a širokú definíciu pojmu koncentrácia, zatiaľ čo návrh Komisie smeroval len k osvetleniu existujúcej rozhodovacej praxe.
- 99 Po druhé, Komisia nesúhlasí s výhradou žalobcu, podľa ktorej dostatočne nepreukázala vzájomnú závislosť medzi dvoma hlavnými transakciami.
- 100 Podľa Komisie tri okolnosti, ak sa zohľadnia spoločne, umožňujú vyvodiť takúto vzájomnú závislosť, ako to bolo preukázané v odôvodneniach č. 20 až 22 napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 101 V rámci tejto časti žalobného dôvodu žalobca, hoci upresnil svoje stanovisko na pojednávaní, v prvom rade spochybňuje všeobecnú právomoc Komisie považovať za jednu koncentráciu viacero transakcií uplatnením článku 3 nariadenia č. 4064/89. V druhom rade sa žalobca domnieva, že hodnotenie Komisie, podľa ktorého transakcie uzavreté 9. augusta 1999 boli vzájomne závislé a z ekonomického hľadiska predstavovali celok, je nesprávne.

— O možnosti Komisie považovať viacero transakcií za jednu koncentráciu podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89.

- 102 Podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 4064/89 sa za vznik koncentrácie považuje situácia, keď sa zlúčia dva alebo viac predtým nezávislých podnikov [článok 3 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 4064/89] alebo ak jedna alebo viac osôb, ktoré už kontrolujú najmenej jeden podnik, alebo ak jeden alebo viac podnikov kúpia cenné papiere alebo aktíva, zmluvne alebo iným spôsobom nadobudnú priamu alebo nepriamu kontrolu nad celým podnikom alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov [článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 4064/89].
- 103 Zatiaľ čo článok 3 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 4064/98 kvalifikuje ako koncentráciu relatívne jednoduchý a identifikovateľný fenomén — a to zlúčenie dvoch alebo viacerých pred tým nezávislých podnikov — uvedené ustanovenie v písmene b) zahŕňa všetky ostatné situácie, v rámci ktorých jeden alebo viacero podnikov nadobúdajú kontrolu nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých iných podnikov.
- 104 Táto všeobecná a účelová definícia koncentrácie — ktorej výsledkom je kontrola jedného alebo viacerých podnikov — implikuje, že nezáleží na tom, či sa priame alebo nepriame nadobudnutie tejto kontroly uskutočnilo počas jednej, dvoch alebo viacerých etáp prostredníctvom jednej, dvoch alebo viacerých transakcií, ak dosiahnutý výsledok predstavuje jednu koncentráciu.
- 105 Tiež nie je podstatné, či účastníci pri oznámení koncentrácie Komisii zamýšľajú uzavrieť dve alebo viacero transakcií alebo či ich už pred oznámením uzavreli. Komisii prináleží v tomto prípade zhodnotiť, či tieto transakcie majú jednotnú

povahu, a teda predstavujú jednu koncentráciu v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89.

106 Cieľom takéhoto prístupu je identifikovať v závislosti od skutkových a právnych okolností vlastných každému prípadu a v záujme zistenia ekonomickej reality, ktorá je v pozadí operácií, ekonomický cieľ sledovaný účastníkmi tým, že sa za existencie viacerých odlišných právnych transakcií preskúma, či dotknuté podniky mohli uzavrieť každú transakciu oddelene alebo či naopak každá transakcia nepredstavuje iba časť komplexnejšej operácie, bez ktorej by ju účastníci neuzavreli.

107 Inak povedané, na účely určenia jednotnej povahy predmetných transakcií treba v každom konkrétnom prípade posúdiť, či tieto transakcie sú vzájomne závislé, teda či jedna by sa bez druhej neuskutočnila.

108 Tento postup smeruje na jednej strane k tomu, aby sa podnikom, ktoré oznamujú koncentráciu, zaručila právna istota pre všetky transakcie, ktorými sa táto operácia uskutočňuje, a na druhej strane, aby sa Komisii umožnil výkon účinnej kontroly nad koncentraciami, ktoré sú spôsobilé významným spôsobom narušiť účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti. Tieto dva ciele navyše predstavujú základný účel nariadenia č. 4064/89 (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 109; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 2. decembra 1994, Union Carbide/Komisia, T-322/94 R, Zb. s. II-1159, bod 36; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. marca 1994, Air France/Komisia, T-3/93, Zb. s. II-121, bod 48).

- 109 Z uvedeného vyplýva, že koncentrácia v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 4064/89 môže vzniknúť aj pri existencii viacerých formálne odlišných právnych transakcií, ak sú tieto transakcie vzájomne závislé takým spôsobom, že by sa jedny bez druhých neuskutočnili, a ktorých výsledok spočíva v tom, že jeden alebo viacero podnikov nadobudne priamu alebo nepriamu ekonomickú kontrolu nad činnosťou jedného alebo viacerých iných podnikov.
- 110 Toto posúdenie nie je spochybnené rôznymi tvrdeniami žalobcu.
- 111 Na prvom mieste, pokiaľ ide o tvrdenie vyvodené z článku 5 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89, z ktorého by mal z dôvodu, že sa ako jediný výslovne vzťahuje na viaceré transakcie, a že Komisia nepovažovala toto ustanovenie za priamo uplatniteľné v prejednávanej veci, vyplynúť nedostatok právomoci Komisie kvalifikovať dve alebo viacero transakcií ako jednu koncentráciu v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89, treba ho zamietnuť ako nedôvodné.
- 112 Treba pripomenúť, že článok 5 nariadenia č. 4064/89 s názvom „Výpočet obratu“ stanovuje:

„1. Spoločný obrat v zmysle článku 1 ods. 2 sa skladá z čiastok, ktoré účastníci koncentrácie vypočítajú z predchádzajúceho finančného roka z predaja výrobkov a poskytovania služieb, ktoré sú ich bežnou činnosťou, od ktorého odpočítajú obchodný rabat, daň z pridanej hodnoty a ďalšie dane súvisiace priamo s obratom.

Spoločný obrat účastníka koncentrácie neobsahuje predaj výrobkov ani poskytovanie služieb medzi jednotlivými podnikmi podľa odseku 4.

...

2. Odlišne od odseku 1, kde koncentráciu predstavuje nadobudnutie častí, ktoré sú alebo nie sú konštituované ako právnické osoby, jedného alebo viacerých podnikov, vzhľadom na predávajúceho alebo predávajúcich sa zohľadňuje iba obrat tých častí, ktoré sú predmetom transakcie.

Dve alebo viac transakcií v zmysle prvého odseku, ktoré sa realizujú do dvoch rokov medzi tými istými osobami alebo podnikmi, sa však považujú za jednu a tú istú koncentráciu, ku ktorej došlo v deň poslednej transakcie.

...“

¹¹³ Zo znenia tohto samotného ustanovenia vyplýva, že upravuje odlišnú situáciu ako je situácia, na ktorú sa vzťahuje článok 3 nariadenia č. 4064/89.

¹¹⁴ Článok 3 nariadenia č. 4064/89 síce definuje podmienky existencie „koncentrácie“ a obmedzuje sa na všeobecné a vecné definovanie toho, čo treba považovať za „koncentráciu“, ale neupravuje otázku právomoci Komisie vo veci koncentrácií (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 1999, Kesko/Komisia, T-22/97, Zb. s. II-3775, bod 138). Spomedzi operácií, ktoré zodpovedajú

definícii článku 3 nariadenia č. 4064/89, patria do výlučnej právomoci Komisie jedine operácie s takzvaným „rozsahom [významom na úrovni — *neoficiálny preklad*] Spoločenstva“, ako sú definované v článku 1 tohto nariadenia, ak nie je v tomto nariadení ustanovené inak. Preto ak určitá transakcia zodpovedá definícii v článku 3 nariadenia č. 4064/89, nespadá nevyhnutne do rozsahu výlučnej právomoci Komisie; k tomu je ešte potrebné, aby táto transakcia mala „význam na úrovni Spoločenstva“.

115 Z článku 1 nariadenia č. 4064/89 vyplýva, že zámerom zákonodarcu Spoločenstva bolo, aby Komisia v rámci úlohy, ktorá jej je zverená v oblasti koncentrácií, konala iba vtedy, keď plánovaná — alebo už uskutočnená — operácia dosahuje určitý hospodársky rozmer a geografický rozsah, teda „význam na úrovni Spoločenstva“. Okrem iného zo všeobecnej štruktúry článku 5 nariadenia č. 4064/89 vyplýva, že zámerom zákonodarcu Spoločenstva bolo spresniť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia predovšetkým definovaním obrátov účastníkov koncentrácie, ktoré treba zohľadniť na účely vymedzenia jej „významu na úrovni Spoločenstva“ v zmysle článku 1 nariadenia č. 4064/89.

116 Z článku 5 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 tak vyplýva, že v rámci nadobudnutia časti podniku sa musí na posúdenie významu predmetnej koncentrácie zohľadniť jedine obrat vzťahujúci sa na tieto skutočne nadobudnuté časti podniku (rozsudok *Air France/Komisia*, už citovaný v bode 108 vyššie, bod 103).

117 Toto posúdenie rovnako zahŕňa výklad článku 5 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89 v tom zmysle, že ak sa nadobudnutie časti jedného alebo viacerých podnikov uskutočňuje viacerými transakciami medzi tými istými osobami alebo podnikmi počas obdobia dvoch rokov, obrat sa musí vzťahovať na tieto nadobudnuté časti posudzované spolu.

- 118 Dôvodom vedúcim k vloženiu druhého pododseku do článku 5 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 — ktorého analýza je napokon u účastníkov tohto konania rovnaká — je zabrániť tomu, aby tie isté podniky alebo tie isté osoby umelo rozdelili operáciu na niekoľko čiastočných prevodov aktív rozvrhnutých v čase s cieľom vyhnúť sa limitom stanoveným nariadením č. 4064/89, ktoré určujú právomoc Komisie pri uplatňovaní tohto nariadenia.
- 119 Preto skutočnosť, že článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 4064/89 umožňuje Komisii považovať dve alebo viacero transakcií za tvoriace jednu koncentráciu na účely výpočtu obratu dotknutých podnikov s cieľom zabrániť vylúčeniu právomoci, ktorú jej zveruje nariadenie, neznamená, že toto ustanovenie, v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca, zbavuje Komisiu práva vopred určiť podľa článku 3 tohto nariadenia, či viaceré transakcie, ktoré sú jej oznámené, tvoria jednu koncentráciu alebo naopak či musia byť tieto transakcie považované za transakcie tvoriace viacero koncentrácií.
- 120 Ak z hodnotenia Komisie vyplynie, že dve oznámené transakcie nie sú vzájomne závislé, tieto transakcie sa budú posudzovať jednotlivo. Ak jedna a/alebo druhá nemá význam na úrovni Spoločenstva, Komisia nebude mať právomoc jednu a/alebo druhú posudzovať. Ak z tohto hodnotenia vyplynie, že transakcie majú jednotnú povahu umožňujúcu považovať ich za jednu koncentráciu podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89, Komisia následne preverí, či takto identifikovaná operácia má význam na úrovni Spoločenstva na účely určenia svojej právomoci a posúdenia účinkov operácie na hospodársku súťaž.
- 121 V každom prípade uplatnenie článku 3 nariadenia č. 4064/89 na prejednávajúcu vec nemá za cieľ ani za následok umožniť vyvodiť záver o právomoci Komisie na

hodnotenie identifikovaných koncentrácií, ale preveriť, či transakcie, ktoré sú predmetom oznámenia, predstavujú jednu alebo viacero koncentrácií.

122 Za týchto podmienok nemá tvrdenie žalobcu založené na článku 5 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89 dôsledky na výklad článku 3 nariadenia č. 4064/89 umožňujúceho Komisii preskúmať, či predmetné transakcie spadajú do rozsahu pôsobnosti tohto ustanovenia v dôsledku ich jednotnej povahy.

123 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia v kontexte revízie nariadenia č. 4064/89 uznala nedostatok svojej právomoci na kvalifikovanie koncentrácie v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89 dvoch alebo viacero transakcií, treba zdôrazniť, že ak by to tak aj bolo, takéto stanovisko Komisie nemá vplyv na vyššie stanovený výklad článku 3 nariadenia č. 4064/89 Súdom prvého stupňa.

124 Z uvedeného vyplýva, že výhrada žalobcu založená na nedostatku právomoci Komisie na kvalifikovanie viacerých transakcií ako jednej koncentrácie uplatnením článku 3 nariadenia č. 4064/89 musí byť zamietnutý.

— O vzájomne závislej povahe transakcií uzavretých 9. augusta 1999

125 Žalobca vytýka Komisii, že vykonala nesprávne hodnotenie, domnievajúc sa, že v prejednávanej veci sú prvá a druhá skupina transakcií uzavretých 9. augusta 1999, spomenutých v bode 8 vyššie, vzájomne závislé, a teda z ekonomického hľadiska predstavujú celok.

126 Predovšetkým treba pripomenúť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia uvádza tieto upresnenia:

„(20)... Tieto rozdielne operácie sa uskutočnili úzko prepojeným spôsobom v danom čase a z ekonomického hľadiska. Tak právne akty, ktoré viedli k nadobudnutiu kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a Cementbouw, ako aj tie, ktoré viedli k nadobudnutiu kontroly nad jedenástimi továrňami na výrobu tehál spoločnosťou CVK, sa uskutočnili v ten istý deň, 9. augusta 1999, a boli zaznamenané notárom na jednom a tom istom dokumente. Účastníci tiež chceli prepojiť tieto dve nadobudnutia kontroly spôsobom, že jedno by sa neuskutočnilo bez druhého. Uzavretie dohôd predložených NMa bolo odložené až do ukončenia rokovaní o postúpení podielov v spoločnosti RAG. Toto rozhodnutie sa prijalo s cieľom zohľadniť želanie, ktoré medzičasom vyjadrila spoločnosť RAG, a to stiahnuť sa z CVK, pretože táto spoločnosť už v skutočnosti nemala záujem zúčastňovať sa na novej plánovanej štruktúre podniku CVK. Tiež z ekonomického hľadiska musia byť tieto dve nadobudnutia kontroly považované za jednu a tú istú operáciu. Ak sa aj vychádza zo zásady, že ide o dve rozdielne operácie oddelené ‚logickým okamihom‘, sú tak vzájomne prepojené, že ich treba považovať za jednu a tú istú koncentráciu.

(21) Spoločnosť Haniel tiež zastávala toto stanovisko vo svojich pripomienkach k oznámeniu o výhradách a počas pojednávania. Spoločnosť Cementbouw naopak zastávala názor, že ak má byť stiahnutie sa spoločnosti RAG kvalifikované ako nadobudnutie spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťami Haniel a Cementbouw — čo Cementbouw popiera — právomoc Komisie sa v každom prípade môže vzťahovať iba na toto nadobudnutie kontroly. Domnieva sa, že nadobudnutie kontroly spoločnosťou CVK nad jej členskými spoločnosťami predstavuje právne odlišnú koncentráciu. Podľa nej skutočnosť, že dohoda o odvode zisku a [transakcia RAG] boli uzavreté v ten istý deň, nemôže viesť k záveru, že ide o jeden a ten istý právny alebo ekonomický postup; boli to skôr praktické bližšie neupresnené problémy, ktoré zabránili uzavretiu dohody o odvode zisku bezodkladne po rozhodnutí o povolení NMa z 20. októbra 1998. Rozhodnutie prijaté NMa 20. októbra 1998, ktoré je záväzné, však legalizovalo nadobudnutie kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi, a teda preskúmanie Komisiou v tejto veci sa nemôže v žiadnom prípade vzťahovať na túto operáciu.

(22) Komisia nesúhlasí s tvrdením spoločnosti Cementbouw. Všetky zmluvy uzavreté 9. augusta 1999 predstavujú jednu a tú istú ekonomickú operáciu, pretože ich následkom je transformácia spoločnej obchodnej organizácie zloženej z jedenástich podnikov vyrábajúcich kremičito-vápenaté tehly až doteraz právne autonómnych, patriacich trom rozdielnym zakladateľským spoločnostiam na plne funkčný podnik spoločne kontrolovaný spoločnosťami Haniel a Cementbouw. Haniel viackrát potvrdil, že pre účastníkov operácie z 9. augusta 1999, Haniel, Cementbouw a RAG, boli všetky tieto zmluvy vzájomne závislé a predstavovali z ekonomického hľadiska celok. Spoločnosť Cementbouw, ktorej boli v tejto veci položené otázky, tiež nepodala presvedčivé vysvetlenie o dôvode, pre ktorý bola realizácia rozhodnutia povoleného NMa preložená o viac ako deväť mesiacov a nastala až po stiahnutí sa spoločnosti RAG. Komisia vychádza teda zo zásady, že RAG nemal záujem zúčastniť sa na výkone dohody o odvode zisku ako nepriamy akcionár CVK.

(23) Určite, z formálneho hľadiska spoločnosť RAG uzavrela dohodu o odvode zisku ešte pred tým, ako sa uskutočnil prevod jej podielov spoločnostiam Haniel a Cementbouw. Z úradného notárskeho záznamu dohody o odvode zisku a zmeny stanov uskutočnenej práve pred písomným záznamom prevodu podielov spoločnosti RAG počas toho istého stretnutia tým istým notárom, ktorý v tejto veci vypracoval jednu a tú istú zápisnicu, vyplýva, že sa možno na základe zdanía a z formálneho hľadiska domnievať, že nová štruktúra CVK povolená NMa bola vytvorená za účasti spoločnosti RAG. Tento čisto formálny spôsob zhodnotenia situácie nemôže byť v súlade s nariadením o koncentráciách rozhodujúci pre posúdenie otázky, či jedna alebo viacero ekonomických operácií spočívajúcich v nadobudnutí predstavuje koncentráciu podrobenú kontrole Spoločenstva. Tiež článok 5 ods. 2 [druhý pododsek] nariadenia o koncentráciách, ktorý nie je v prejednávanej veci priamo uplatniteľný, preukazuje, že sa treba prikloniť k ekonomickému prístupu. V dôsledku toho treba vychádzať zo zásady, že zmluvy uzavreté 9. augusta 1999 predstavujú jednu a tú istú koncentráciu, ktorou CVK nadobudla kontrolu nad svojimi členskými podnikmi, zatiaľ čo spoločnosti Haniel a Cementbouw získali zároveň kontrolu nad CVK.“

127 Z vyššie uvedeného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia dospela k záveru, že transakcie sú vzájomne závislé na základe týchto troch faktorov: vzájomná ekonomická závislosť, simultánnosť uzavretia transakcií pred tou istou úradnou osobou a potvrdenie vzájomnej závislosti transakcií spoločnosťou Haniel.

128 Je nesporné, že žalobca nepopiera, že druhá skupina transakcií (transakcia RAG a zmluva o spolupráci medzi spoločnosťou Haniel a žalobcom) závisí od realizácie prvej. Treba preto skonštatovať, že druhá skupina transakcií by sa neuzavrela bez prvej.

129 Žalobca však vytýka Komisii, že nesprávne určila, že prvá skupina transakcií závisela od druhej. Žalobca pripomína, že v čase oznámenia návrhu dohody o odvode zisku CVK s jej členskými podnikmi NMa vo februári 1998 mal RAG účasť v troch členských podnikoch. Žalobca opiera o túto skutočnosť tvrdenie, že v tom čase nevedel, že RAG sa bude chcieť vzdať svojej účasti v týchto podnikoch, čo preukazuje, že prvá skupina transakcií, do ktorej patrí dohoda o odvode zisku, je samostatná koncentrácia. Žalobca okrem iného tvrdí, že v čase uzavretia všetkých operácií, 9. augusta 1999, zmluva, ktorou sa uzavrela transakcia RAG, upresňuje, že účastníci ju podpísali pred uzavretím dohody o odvode zisku medzi CVK a členskými podnikmi s cieľom dosiahnuť súlad — aspoň formálne — so stanoviskom NMa vyjadrenom v liste z 26. marca 1999, podľa ktorého k tomu, aby transakcia RAG nebola považovaná za koncentráciu v zmysle holandského zákona o hospodárskej súťaži, musí byť dohoda o odvode zisku medzi CVK a jej členskými podnikmi uzavretá najneskôr v okamihu transakcie RAG.

130 Tieto tvrdenia nemôžu byť prijaté.

- 131 Po prvé určite, ak aj treba pripustiť, že žiadna zo zložiek spisu neumožňuje spochybníť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého v čase oznámenia zámeru prvej skupiny transakcií NMa vo februári 1998 nevedel, že RAG bude chcieť previesť svoju účasť v troch členských podnikoch CVK, nič sa nemení na tom, že táto transakcia bola uzavretá až 9. augusta 1999, teda v ten istý deň, ako sa uzavrela druhá skupina transakcií. K tomuto dátumu nielenže bolo zrejmé, že RAG sa rozhodla previesť svoju účasť v členských podnikoch CVK spoločnosti Haniel a žalobcovi, ale navyše prvá skupina transakcií sa výrazne zmenila v dôsledku toho, že sa v ten istý deň uzavrela druhá skupina transakcií, osobitne transakcia RAG, ktorou Haniel a žalobca nadobudli spoločnú kontrolu nad CVK.
- 132 Vzhľadom na túto situáciu sa Komisia oprávnenne zaujímala o dôvody, pre ktoré sa prvá skupina transakcií neuzavrela pred 9. augustom 1999, tak to urobila počas správneho konania a opätovne, vzhľadom na absenciu postačujúcej odpovede od účastníkov konania, aj vo vyššie citovanom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.
- 133 Ak aj vo všeobecnosti nie je simultánnosť uzavretia viacerých transakcií nevyhnutne rozhodujúca pre identifikovanie ich vzájomnej závislosti, v prejednávanej veci však naopak odloženie uzavretia prvej skupiny transakcií do okamihu uzavretia druhej skupiny transakcií je dôležitým faktorom, pretože môže znamenať, že RAG nemala záujem zúčastniť sa prvej skupiny a že aby sa táto skupina transakcií mohla napriek tomu uzavrieť, musela byť nutne závislá prevodu podielu spoločnosti RAG na základnom imaní CVK, teda inými slovami, od uzavretia druhej skupiny transakcií.
- 134 Žalobca na vysvetlenie odloženia uzavretia prvej skupiny transakcií do okamihu uzavretia druhej skupiny transakcií uvádza vo svojich písomných vyjadreniach technické a obchodné ťažkosti spojené s odvodom ziskov a strát medzi členskými podnikmi. Vo svojej replike žalobca tiež uvádza, že museli byť vykonané rôzne

ekologické štúdie a že letné prázdniny v odvetví stavebníctva tiež oddialili ich uzavretie.

135 Tieto dôvody však nemôžu byť prijaté na účely vysvetlenia odloženia tak významného rozhodnutia, akým je rozhodnutie smerujúce k uskutočneniu zoskupenia všetkých činností členských podnikov CVK v rámci spoločnej organizácie, o viac ako deväť mesiacov od povolenia NMa.

136 Na jednej strane, pokiaľ ide o údajné ekologické štúdie a letné prázdniny, ktoré spôsobili omeškanie uzavretia prvej skupiny transakcií, tieto zdôvodnenia uvádzané žalobcom jedine v jeho replike nie sú podopreté.

137 Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa technických a obchodných ťažkostí spojených s odvodom strát a ziskov členských podnikov CVK, treba zdôrazniť, že okrem skutočnosti, že ani toto tvrdenie nie je podložené, význam tohto zdôvodnenia sa zdá byť výrazne oslabený samotným obsahom spisu. Treba totiž poznamenať — čo žalobca, ktorému boli osobitne v tejto súvislosti položené otázky na pojednávaní pred Súdom prvého stupňa, nespochybňuje —, že v čase uzavretia všetkých transakcií, 9. augusta 1999, zmluva o spolupráci medzi spoločnosťou Haniel a žalobcom uvádzala, že zdieľanie dlhov a vlastných zdrojov členských podnikov CVK nebolo úplne vyriešené, osobitne pre podniky, ktoré pôvodne vlastnila spoločnosť RAG. Ak táto otázka bola do takej miery dôležitá, že vyžadovala odloženie uskutočnenia prvej skupiny transakcií, určite by musela odôvodniť odloženie uzavretia tejto skupiny transakcií aj po 9. auguste 1999. To určite nebol tento prípad, pretože odloženie uzavretia zmluvy o spolupráci za dátum uzatvorenia druhej skupiny transakcií by tiež bolo silným znakom toho, že prvá skupina transakcií závisela od druhej skupiny.

- 138 Keďže žalobca neuviedol iné dôvody, treba skonštatovať, že okolnosťou, ktorá podmienila uzavretie prvej skupiny transakcií, bolo uzavretie druhej skupiny transakcií, teda prevod podielu RAG na základnom imaní CVK.
- 139 Po druhej skutočnosti, že zmluva, na základe ktorej sa uzavrela transakcia RAG, spomína predbežné uzavretie dohody o odvode ziskov, nemôže viesť k uznaniu samostatnosti prvej skupiny transakcií vo vzťahu k druhej skupine a následne ku skonštatovaniu nesprávneho hodnotenia zo strany Komisie.
- 140 Určite, treba zdôrazniť, že v rozpore s tým, čo uviedla Komisia v odôvodnení č. 23 napadnutého rozhodnutia, notár, pred ktorým boli zmluvy uzavreté, nespísal jednu a tú istú zápisnicu.
- 141 Táto chyba však nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.
- 142 Táto chyba totiž v prejednávanej veci neznižuje význam základného zistenia, podľa ktorého boli zmluvy uzavreté v ten istý deň v dôsledku skutočnosti, že spoločnosť RAG nebola ochotná súhlasiť s uzavretím prvej skupiny transakcií nezávisle od uzavretia druhej skupiny, ktorá ukončila jej účasť na prvej skupine. Z hľadiska ekonomického posúdenia vzájomnej závislosti medzi transakciami nie je rozhodujúca skutočnosť, že prvá skupina transakcií predchádzala druhú skupinu o niekoľko minút, či dokonca hodín.

- 143 V tomto ohľade žalobca nemôže voči Komisii namietat' údajnú legitímnu dôveru v liste NMa z 26. marca 1999, podľa ktorého mu bol tento spôsob vykonania dvoch skupín transakcií navrhnutý NMa na to, aby druhá skupina transakcií vrátane transakcie RAG nepredstavovala koncentráciu v zmysle holandského práva hospodárskej súťaže.
- 144 Bez potreby prihliadnuť na úvahu NMa v tomto liste treba skonštatovať, že žalobca nikdy nedostal konkrétnu záruku, podľa ktorej by sa na operáciu zahŕňajúcu dve skupiny transakcií nevzťahoval rozsah pôsobnosti nariadenia č. 4064/89 a právomoc Komisie. Keďže právomoc Komisie nie je výlučne vymedzená operáciami, ktoré sú jej predbežne oznámené (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 2004, MCI/Komisia, T-310/00, Zb. s. II-3253, bod 93), prináležalo účastníkom konania, aby mohli prípadne požívať právnu istotu spojenú s rozhodnutiami Komisie o schválení, oznámiť jej zámer uzavrieť koncentráciu 9. augusta 1999. To sa však nestalo.
- 145 Po tretie, hoci žalobca tvrdí, že prvá skupina transakcií je samostatná koncentrácia, nevysvetlil, aký cieľ a ekonomickú logiku by sledovali traja akcionári, ak by súhlasili s tým, aby sa členské podniky CVK zoskupili v rámci hospodárskej jednotky pod vedením CVK bez toho, aby uvedení akcionári mohli nadobudnúť kontrolu nad týmto podnikom, zatiaľ čo uzavretie prvej skupiny transakcií by nadobudlo ekonomický zmysel, ak by z dôvodu odchodu RAG zo základného imania CVK nadobudli spoločnosť Haniel a žalobca spoločnú kontrolu nad CVK.
- 146 Po štvrté treba poznamenať, že zo zmluvy o spolupráci uzavretej medzi Haniel a žalobcom vyplýva, že tieto podniky sa obidva domnievali, že právne zlúčenie členských podnikov a CVK do jedného podniku je vhodné a že pozorne preskúmajú možnosť takéhoto zlúčenia tak, aby CVK bola transformovaná na jeden a ten istý

podnik spoločne vlastnený spoločnosťou Haniel a žalobcom. Táto okolnosť posilňuje tvrdenie Komisie, poukazujúc na to, že prvá skupina transakcií bola v konečnom dôsledku len jednou etapou širšej operácia a nemala skutočnú autonómiu.

147 Nakoniec po piate, analýzu Komisie tiež posilňuje skutočnosť, že Haniel tvrdila, počas správneho konania, že transakcie boli vzájomne závislé bez toho, aby žalobca spochybnil vecnosť týchto tvrdení uvedených v napadnutom rozhodnutí. Určite treba pripustiť, ako to tvrdí žalobca, že stanovisko obhajované každou zo strán, ktoré podali oznámenie, je zo svojej podstaty subjektívne a nevyhnutne odráža ich vlastné záujmy. Táto okolnosť však nemôže Komisiu viesť k tomu, aby sa v záujme zisťovania ekonomickej reality koncentrácie vzdala vysvetlení účastníkov, ktoré jej umožňujú identifikovať, aký ekonomický cieľ skutočne sledovali účastníci v čase uzavretia daných transakcií. Hoci tieto vysvetlenia, ktoré jedna zo strán uskutočňujúcich oznámenie nespochybnila, nemôžu byť samy osebe rozhodujúce, Komisia však musí byť oprávnená, ako to bolo aj v prejednávanej veci, oprieť sa o takéto vysvetlenia, ak jej umožňujú posilniť prvky posúdenia, na ktorých sa zakladá jej analýza.

148 Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal, že Komisia vykonala nesprávne hodnotenie, vyvodiac v napadnutom rozhodnutí záver, že dve skupiny predmetných transakcií v prejednávanej veci boli vzájomne závislé tak, že predstavovali spolu jednu a tú istú koncentráciu v zmysle článku 3 nariadenia č. nariadenia č. 4064/89.

149 Následne, druhá časť prvého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.

O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nedostatku právomoci Komisie na preskúmanie nadobudnutia kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi z dôvodu povolenia NMa

Tvrdenia účastníkov konania

¹⁵⁰ V rámci tejto časti žalobného dôvodu sa žalobca na jednej strane domnieva, že aj za predpokladu, že Komisia by mala právomoc preskúmať na základe článku 3 nariadenia č. 4064/89 transakciu RAG, Komisia by nemohla preskúmať nadobudnutie kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi prostredníctvom dohody o odvode zisku, pretože táto operácia už bola povolená NMa.

¹⁵¹ Na podporu svojho tvrdenia žalobca predovšetkým uvádza, že v rozpore s tvrdením Komisie v napadnutom rozhodnutí neexistuje žiaden rozdiel medzi tou operáciou, ktorá bola oznámená a potom schválená NMa 20. októbra 1998, a operáciu, ktorá sa nakoniec uzavrela 9. augusta 1999. Žalobca okrem iného poznamenáva, že Komisia uznala, že operácia nemá význam na úrovni Spoločenstva, a oficiálne nespochybnila rozhodnutie NMa, ako to mala urobiť na základe článku 226 ES a 228 ES, čo založilo legitímnu dôveru žalobcu. Žalobca ďalej považuje za málo presvedčivé tvrdenie Komisie, podľa ktorého rozhodnutie NMa vôbec nie je relevantné, pretože je založené na vnútroštátnej právnej úprave. Podľa žalobcu ide o opomenutie skutočnosti, že holandská právna úprava o hospodárskej súťaži vychádza z práva hospodárskej súťaže Spoločenstva a musí byť vykladaná v súlade s ním. Nakoniec žalobca spochybňuje poznámku Komisie obsiahnutú v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorej dotknutí účastníci nedodržali záruky, ktoré poskytli NMa, aby im NMa povolil predmetnú operáciu. Podľa názoru žalobcu nie je táto poznámka dôvodná.

- 152 Na druhej strane žalobca tvrdí, že Komisia si nesplnila povinnosť uviesť dôvody, pre ktoré považovala rozhodnutie NMa za chybné.
- 153 Komisia zamietla všetky tieto tvrdenia a nedomnieva sa, že by porušila článok 3 nariadenia č. 4064/89 ani že by si nesplnila svoju povinnosť odôvodniť napadnuté rozhodnutie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 154 Po prvé, ako sa rozhodlo v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu preskúmaného vyššie, žalobca nepreukázal, že Komisia vykonala nesprávne posúdenie tým, že sa domnievala, že prvá a druhá skupina transakcií uvedená v bode 8 vyššie predstavuje jednu a tú istú operáciu v zmysle nariadenia č. 4064/89.
- 155 V dôsledku toho povolenie udelené NMa na zrealizovanie prvej a druhej skupiny transakcií určite neumožnilo účastníkom zrealizovať koncentráciu uzavretú 9. augusta 1999. Z dôvodu významu na úrovni Spoločenstva koncentrácie zrealizovanej súborom transakcií uzavretých 9. augusta 1999 hodnotenie uvedené v odôvodnení č. 33 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobcom nebolo spochybnené, bola Komisia jediným oprávneným orgánom na preskúmanie a prípadne povolenie tejto operácie.
- 156 Po druhé sa žalobca nemôže dovolávať legitímnej dôvery založenej na tom, že Komisia nespochybnila povolenia udelené NMa na zrealizovanie prvej skupiny transakcií.

- 157 Povolenie udelené NMa na realizáciu prvej skupiny transakcií na základe výkladu ustanovení holandského zákona o hospodárskej súťaži v nijakom prípade nezakladá právo na dovolávanie sa ochrany legitímnej dôvery pred Komisiou, pretože toto povolenie nepochádza od administratívy Spoločenstva v súlade s ustanoveniami uplatniteľnými na prejednávajúcu vec, t. j. najmä s článkom 3 nariadenia č. 4064/89 (pozri v tomto zmysle rozsudok Branco/Komisia, už citovaný v bode 77 vyššie, bod 102). V každom prípade prvá skupina transakcií nebola uzavretá za rovnakých podmienok, ako boli tie, za ktorých bola oznámená NMa. Odloženie jej uzavretia až do dňa, keď bola uzavretá druhá skupina transakcií, malo za následok výraznú zmenu skutkových a právnych okolností, o ktoré sa opiera NMa pri povolení zamýšľanej prvej skupiny transakcií. Ako správne dôvodila Komisia, koncentráciou uzavretou 9. augusta 1999 účastníci nezrealizovali iba faktické zlúčenie členov CVK a tejto spoločnosti, ale vytvorili plne funkčný spoločný podnik spoločne kontrolovaný spoločnosťou Haniel a žalobcom. NMa v konečnom dôsledku povolil realizáciu skupiny transakcií, ktorá sa v skutočnosti nezrealizovala v danej forme.
- 158 Keďže tieto dve skupiny transakcií nie je možné rozdeliť z dôvodu ich jednotnej povahy, Komisia mohla rozhodnúť len o koncentrácii v jej celku z dôvodu jej významu na úrovni Spoločenstva.
- 159 Treba doplniť, že takýto prístup nemá za následok nerešpektovanie rozdelenia právomocí medzi vnútroštátnymi orgánmi z oblasti hospodárskej súťaže a Komisiou, ako to stanovuje nariadenie č. 4064/89.
- 160 Určite, výsledok, ku ktorému môže viesť prístup Komisie, môže v určitých situáciách mať za následok, že transakcia, ktorá nespĺňa kritérium významu na úrovni Spoločenstva v zmysle nariadenia č. 4064/89, napriek tomu vstúpi do rozsahu

pôsobnosti tohto nariadenia z dôvodu vzájomnej závislosti, ktorá ju spája s jednou alebo viacerými inými transakciami.

161 V tomto prípade by však nebolo prirodzené domnievať sa, že prvá skupina transakcií je z ekonomického hľadiska samostatná.

162 Po tretie je irelevantné tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia mala začať konanie o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES. Po prvé zo žiadnej zložky spisu nevyplýva, že Komisia spochybnila právomoc NMa rozhodnúť v rozhodnutí z 20. októbra 1998 prijatom na základe vnútroštátnej legislatívy o prvej skupine transakcií spôsobom, aby toto rozhodnutie mohlo prípadne predstavovať nesplnenie povinnosti práva Spoločenstva Holandským kráľovstvom. Práve naopak, Komisia pripustila takúto právomoc a viackrát zdôraznila, že napadnuté rozhodnutie sa netýkalo tej istej koncentrácie z dôvodu odloženia uzavretia prvej skupiny transakcií na deň, keď sa uzavrela druhá skupina transakcií, teda 9. august 1999. Po druhé, so zreteľom na rozsah voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia v súvislosti s použitím svojich zdrojov a svojím konaním, nič ju nezaväzuje začať konanie uplatnením článku 226 ES proti členskému štátu pred prijatím rozhodnutia týkajúceho sa hodnotenia koncentrácie, ktorá má význam na úrovni Spoločenstva.

163 Nakoniec, po štvrté, pokiaľ ide o ostatné poznámky žalobcu uvedené v bode 151 vyššie týkajúce sa na jednej strane zhody ustanovení holandskej právnej úpravy o hospodárskej súťaži a ustanovení nariadenia č. 4064/89 a na strane druhej dodržiavania záruk poskytnutých NMa účastníkmi, ktorí vykonali oznámenie, tieto poznámky ktoré už boli zamietnuté v rámci prvej časti tohto žalobného dôvodu (pozri body 70 až 78 vyššie), nemôžu v žiadnom prípade viesť k zrušeniu

napadnutého rozhodnutia. Navyše tvrdenie žalobcu, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie nedostatočne zdôvodnené, sa musí zamietnuť. Vzhľadom na okolnosti v prejednávanej veci Komisia nemala povinnosť vysvetliť dôvody, pre ktoré by rozhodnutie NMa prijaté na základe vnútroštátnej právnej úpravy malo byť údajne chybné.

164 V dôsledku toho tretia časť prvého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá, ako aj tento žalobný dôvod v celom rozsahu.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne hodnotila vytvorenie dominantného postavenia z dôsledku koncentrácie v rozpore s článkom 2 nariadenia č. 4064/89

165 Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Podľa prvej časti Komisia hodnotila existenciu dominantného postavenia CVK nesprávne. V zmysle druhej časti Komisia nepreukázala príčinnú súvislosť medzi koncentráciou a vytvorením dominantného postavenia, na ktoré sa odvoláva.

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založeného na tom, že Komisia nesprávne hodnotila existenciu dominantného postavenia CVK

Tvrdenia účastníkov konania

166 Žalobca napáda spôsob, ako Komisia hodnotila päť faktorov, v dôsledku čoho prijala záver, že CVK má dominantné postavenie na holandskom trhu materiálov na nosné múry (ďalej len „relevantný trh“).

- 167 Žalobca po prvé vyčíta Komisii, že nesprávne hodnotila význam stavebných materiálov, ktoré pri stavbe nosných múrov konkurujú kremničito-vápenatým tehľám.
- 168 Žalobca je na jednej strane názoru, že tvrdenie Komisie v odôvodnení č. 96 napadnutého rozhodnutia o tom, že CVK je jediným výrobkom kremničito-vápenatých tehál v Holandsku, nezohľadňuje skutočnosť, že kremničito-vápenaté výrobky sa dovážajú z Nemecka a podľa napadnutého rozhodnutia samotného neexistuje trh pre kremničito-vápenaté tehly.
- 169 Na druhej strane žalobca napáda záver Komisie v odôvodnení č. 97 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého CVK nie je vystavený konkurenčným tlakom zo strany sektora betónu. Podľa žalobcu informácie poskytnuté tretími osobami o tom, že podiel trhu betónu na trhu stavebných materiálov je stabilný, samy o sebe nemôžu viesť k podobnému záveru. Podľa žalobcu Komisia na určenie miery konkurenčného tlaku na CVK nepreskúmala postupný vývoj trhových podielov a ani nezohľadnila veľkosť sektora betónu a významné finančné a ekonomické kapacity ekonomických subjektov činných v tomto sektore. Podľa žalobcu tieto skutočnosti nútia CVK k tomu, aby pri určovaní svojho správania na predmetnom trhu zohľadňovala sektor betónu. Nakoniec žalobca vo svojej replike uvádza, že na hodnotenie konkurenčného tlaku sektora betónu liateho na mieste je potrebné zohľadniť aj trhový podiel betónu liateho na mieste na predmetný trh ([10 až 15] %) a nielen trhový podiel najvýznamnejšieho konkurenčného výrobcu betónu liateho na mieste ([2 až 5] %).
- 170 Po druhé žalobca napáda hodnotenie Komisie v odôvodneniach č. 99 až 101 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého existujú významné prekážky vstupu na relevantný trh. Podľa žalobcu mala Komisia pri svojom hodnotení preskúmať celkové náklady a iné potenciálne prekážky vo vzťahu k všetkým výrobkom, ktoré

konkurujú kremničito-vápenatým tehlám. Žalobca však tvrdí, že Komisia obmedzila svoje hodnotenie zásadne na investičné náklady a na časovú náročnosť výstavby a prevádzkovania tovární na výrobu kremničito-vápenatých tehál. Žalobca ďalej namieta, že časová náročnosť a nároky na výrobné vybavenie nemôžu na účely nariadenia č. 4064/89 predstavovať skutočné prekážky vstupu na trh, najmä ak kapitálové trhy fungujú efektívne. Žalobca navyše vyčíta Komisii, že nepreskúmala jasne náklady, ktoré by museli vynaložiť iní výrobcovia stavebných materiálov, ak by chceli čiastočne prejsť na výrobu materiálov konkurujúcich kremničito-vápenatým tehlám, pričom žalobca vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách uviedol, že betón sa môže vyrábať na rôzne použitia vrátane stavby múrov, čo platí aj pre iné materiály, napríklad tehly, sadru a drevo. Žalobca nakoniec uvádza, že existencia pretrvávajúcich nadbytočných výrobných kapacít v prípade kremničito-vápenatých tehál, ktoré odrádzajú od vstupu na trh, ešte nepostačuje na kvalifikáciu týchto nadbytočných kapacít ako prekážok vstupu na trh, čo však Komisia tvrdila v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia.

171 Po tretie žalobca napáda viaceré aspekty hodnotenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého kúpna sila obchodníkov so stavebnými materiálmi ani podnikateľov nemôže vyvážiť dominantné postavenie CVK na strane ponuky.

172 Žalobca pripomína, pokiaľ ide o kúpnu silu distributérov, že títo distributéri sú členmi medzinárodných skupín alebo sú založené ako nákupné družstvá, čo ich stavia do pozície sily voči CVK. Žalobca dodáva, že skutočnosť uvedená v odôvodnení č. 102 napadnutého rozhodnutia, že piati najväčší veľkoobchodníci so stavebnými materiálmi v Holandsku dosahujú [60 až 80] % obratu CVK, z čoho [20 až 30] % pripadá na najväčšieho z nich, dokazuje, že veľkoobchodníci majú značnú kúpnu silu a s výnimkou betónu liateho na mieste môžu využiť výroby, ktoré substituujú kremničito-vápenaté tehly. Okrem toho podľa žalobcu z dôvodu,

že veľkoobchodníci nemôžu ponúkať spätný predaj betónu liateho na mieste, majú títo veľkoobchodníci možnosť dohodnúť s CVK ceny a podmienky, ktoré im umožňujú konkurovať výrobcom betónu. Žalobca nakoniec tvrdí, že veľkoobchodníci môžu takisto dovážať kremničito-vápenaté výrobky z Nemecka.

173 Žalobca napáda vo viacerých bodoch hodnotenie vzťahov medzi CVK, veľkoobchodníkmi a podnikateľmi v odôvodneniach č. 75 a 103 napadnutého rozhodnutia. Žalobca popiera tvrdenie Komisie o tom, že CVK má vo všeobecnosti dobré informácie o užívateľoch a určení svojich výrobkov v rozsahu dodávok predstavujúcich polovicu jej obratu, a to najmä vďaka prístupu k architektonickým plánom. Navyše žalobca síce uznáva, že CVK dodáva niektorým stavebným podnikom výrobky priamo, popiera však, že by CVK mohlo poznať spôsob použitia týchto dodávaných výrobkov, aj keď pozná hrúbku dodaných kremničito-vápenatých výrobkov. Okrem toho žalobca udáva, že CVK poskytuje zľavy veľkoobchodníkom z dôvodu predaja na potreby určitého projektu alebo pre určité stavebné podniky iba zriedkavo a nepravidelne. Dodáva, že táto okolnosť v žiadnom prípade nespochybňuje kúpnu silu veľkoobchodníkov.

174 Po štvrté žalobca tvrdí, že hodnotenie Komisie je nesprávne, pokiaľ ide o nedostatok vplyvu zo strany susedského trhu stavebných materiálov na nie nosné múry, na ktorom je postavenie CVK slabšie. Žalobca na jednej strane zdôrazňuje, že CVK nemôže vedieť, či sa jeho výrobky použijú na stavbu nosných alebo nie nosných múrov. Preto podľa žalobcu CVK musí zohľadniť na určenie svojho správania na relevantnom trhu situáciu na trhu nie nosných múrov bez ohľadu na skutočnosť, že CVK predáva [60 až 80] % svojich kremničito-vápenatých tehál na relevantnom trhu. Žalobca na druhej strane tvrdí, že „efekt nanútenia“ trhu stavebných materiálov na nie nosné múry na relevantný trh odhaľuje aj ekonomická analýza, ktorú vypracovali profesori von Wieszäcker et Elberfeld, a ktorá bola poskytnutá Komisii, ale napadnuté rozhodnutie naň neodkazuje.

175 Po piate žalobca napáda hodnotenie Komisie, podľa ktorého štrukturálne väzby medzi žalobcom a CVK posilňujú dominantné postavenie CVK. Žalobca predovšetkým pripomína, že nekontroluje CVK, ktorá svoju činnosť vykonáva úplne nezávisle. Žalobca ďalej zdôrazňuje, že Komisia sa mylne nazdáva, že na holandskom trhu dodávania stavebných materiálov na múry má „silné postavenie“, keďže jeho trhový podiel [2 až 5] % je porovnateľný s trhovým podielom viacerých iných hospodárskych subjektov a nemôže mu zaručiť takéto postavenie. To platí rovnako pre činnosť žalobcu na trhu veľkoobchodu so stavebnými materiálmi, pričom Komisia sa v tejto súvislosti obmedzila na jednoduché tvrdenia a predpoklady, napríklad pri odkaze na výročnú správu NBM Amstelland, skupiny, do ktorej patrí žalobca, keďže trhový podiel tejto skupiny je iba [2 až 5] %. Žalobca nakoniec popiera, že by s ním CVK zaobchádzal prednostne vo fáze veľkoobchodu so stavebnými materiálmi, čím odporuje tvrdeniam tretích osôb citovaných v napadnutom rozhodnutí. V každom prípade žalobca tvrdí, že aj keby sa s ním zaobchádzalo prednostne, dôkazy poskytnuté tretími osobami samy osebe nemôžu viesť k prezumpcii dominantného postavenia na účely nariadenia č. 4064/89.

176 Nakoniec, po šieste, žalobca vyčíta Komisii, že neodôvodnila dostatočne napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré sa odchytil od záverov, ktoré prijal NMa vo svojom rozhodnutí z 20. októbra 1998 o neexistencii dominantného postavenia CVK, pričom toto rozhodnutie a trhová štúdia NMa predchádza prijatiu napadnutého rozhodnutia najmenej o tri roky.

177 Komisia na úvod poznamenáva, že žalobca nenapadá údaj o štruktúre skúmaného trhu v odôvodneniach 90 až 95 napadnutého trhu. Podľa Komisie však už samotné údaje o trhových podieloch CVK, žalobcu a Haniel predstavujú jasný náznak existencie dominantného postavenia.

- 178 Komisia popiera v celom rozsahu kritiku žalobcu smerujúcu proti hodnoteniu ostatných faktorov, na ktorých sa zakladá záver, že CVK má dominantné postavenie na relevantnom trhu.
- 179 Po prvé, žalobca na jednej strane nepopiera skutočnosť, pokiaľ ide o význam rôznych stavebných materiálov pre múry, že geografický relevantný trh je obmedzený na Holandsko, keďže dovoz kremničitó-vápenatých tehál z Nemecka je marginálny, ani skutočnosť, že CVK je jediným výrobcem kremničitó-vápenatých tehál v Holandsku, ako sa uvádza v odôvodnení č. 98 napadnutého rozhodnutia. Podľa Komisie táto situácia prispieva k posilneniu dominantného postavenia CVK na relevantnom trhu, pričom betón liaty na mieste aj za predpokladu, že patrí na rovnaký trh, z dôvodu vysokých fixných investičných nákladov konkuruje kremničitó-vápenatým výrobkom iba pri veľkých stavebných projektoch.
- 180 Na druhej strane Komisia odmieta tvrdenie žalobcu, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie dostatočne nepreukázalo, že CVK nie je vystavený konkurenčnému tlaku zo strany sektora betónu. V tomto smere Komisia pripomína, že odôvodnenie č. 97 napadnutého rozhodnutia odkazuje iba na nedostatok výrazného konkurenčného tlaku zo strany betónu liateho na mieste a nie sektora betónu vo všeobecnosti. Komisia tým spresňuje, že tento záver sa nezakladá na výlučnom zohľadnení sektora betónu liateho na mieste. Pokiaľ ide o skúmanie konkurenčného tlaku zo strany výrobcov betónu liateho na mieste, Komisia opätovne uvádza svoje stanovisko uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa majú zohľadniť trhové podiely konkurenčných výrobcov betónu liateho na mieste, ktoré na relevantnom trhu nepresahujú [2 až 5] %, a nie podiel sektora betónu liateho na mieste ako výrobku na tomto trhu [10 až 15] %. Tento prístup je podľa Komisie odôvodnený najmä tým, že relevantný trh je diferencovaným trhom tovarov a údaj o „trhových podieloch“ vo výške [10 až 15] % vedie k nadhodnoteniu konkurenčného tlaku na CVK, pretože zahŕňa aj trhový podiel samotného žalobcu v sektore betónu

liateho na mieste. Týmto spresnením Komisia tvrdí, že počas troch rokov pred prijatím napadnutého rozhodnutia žiadny dodávateľ nemohol dosiahnuť trhovú podiel prevyšujúci [2 až 5] %, pričom trhovú podiel CVK na relevantnom trhu je stále [50 až 60] %. Komisia tým napáda tvrdenie žalobcu o tom, že význam sektora betónu a veľkosť hospodárskych subjektov v tomto sektore mohli mať vplyv na výrobu kremničito-vápenatých tehál CVK a na jeho postavenie na relevantnom trhu.

181 Po druhé Komisia odmieta tvrdenia žalobcu, podľa ktorých nehodnotila správne prekážky vstupu na trh zdôraznené v napadnutom rozhodnutí.

182 Komisia predovšetkým pripomína, že naopak, ako tvrdí žalobca, napadnuté rozhodnutie sa zaoberá prekážkami existujúcimi v oblasti výroby všetkých stavebných materiálov na nosné múry a nielen kremničito-vápenatých výrobkov.

183 Komisia ďalej vyvracia tvrdenie žalobcu o tom, že investičné náklady a časová náročnosť vstupu na trh nie sú skutočnými prekážkami vstupu na účely nariadenia č. 4064/89. Podľa Komisie sú tieto náklady a lehoty značné, ako spresňuje napadnuté rozhodnutie. Vo svojej duplike Komisia pripomína, že vstupy na trh sú zriedkavé a odohrávajú sa iba v sektore betónu, čo žalobca nespochybnil. Komisia navyše usudzuje, že žalobca jej nedôvodne vyčíta, že neanalyzovala prípadné náklady, ktoré by museli vynaložiť iné podniky vyrábajúce stavebné materiály na konverziu časti ich výroby (tehla, sadra, drevo) na výrobu kremničito-vápenatých výrobkov. Podľa Komisie totiž táto analýza nie je relevantná, pretože z dôvodu štruktúry a povahy stavebného sektora v Holandsku výrobcovia iných stavebných materiálov ako betónu by nemohli jednoducho konvertovať svoju výrobu na výrobu kremničito-vápenatých výrobkov, ale museli by začať od nuly.

184 Nakoniec Komisia na rozdiel od žalobcu usudzuje, že existencia nadbytočných kapacít na tomto trhu hrá dôležitú úlohu pri určení toho, či vstup na tento trh je želateľný, t. j. či bude dostatočne rentabilný. V danom prípade je však podľa Komisie pre výrazné nadbytočné kapacity na relevantnom trhu existujúce kvôli CVK vstup na trh málo atraktívny.

185 Po tretie, Komisia tvrdí, že je správna analýza v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorej kúpna sila veľkoobchodníkov so stavebnými materiálmi nevyvažuje dominantné postavenie CVK.

186 Komisia vo všeobecnosti predovšetkým usudzuje, že v kontexte nariadenia č. 4064/89 sa musí kúpna sila chápať ako schopnosť veľkých zákazníkov — v danom prípade veľkoobchodníkov so stavebnými materiálmi — zvoliť si v primeranom čase vhodné alternatívne riešenie, ak sa dodávateľ rozhodne zvýšiť cenu alebo zhoršiť dodacie podmienky. V prejednáwanej veci Komisia zdôrazňuje, že veľkoobchodníkom so stavebným materiálom síce môže vyhovovať, že CVK ponúka konkurencieschopné ceny v porovnaní s výrobcami betónu, v skutočnosti však nemajú žiadnu alternatívu, lebo nepredávajú betón liaty na mieste predstavujúci [10 až 15] % relevantného trhu, a preto nemajú voči CVK potrebnú kúpnu silu.

187 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého veľkoobchodníci môžu dovážať kremničito-vápenaté výrobky s pôvodom v Nemecku, Komisia pripomína, že žalobca nepopiera marginálnu povahu týchto dovozov a že na pojednávaní jeden obchodník uviedol, že Haniel alebo CVK kládol týmto dovozom prekážky.

188 Nakoniec Komisia opätovne uvádza svoje hodnotenie, podľa ktorého CVK vo všeobecnosti má informácie o užívateľoch a určení svojich výrobkov, na rozdiel od miestami rozporuplných a nepresných tvrdení žalobcu. V tejto súvislosti Komisia zdôrazňuje, že zľavy, ktoré CVK poskytuje obchodníkom pre zásobovanie konkrétnych stavebných projektov alebo stavebných podnikov, ukazujú, že CVK je schopné ovplyvňovať cenovú politiku obchodníkov voči ich zákazníkom a tým ich marže dosahované v spojení s určitými projektmi, čo obmedzuje, ak nie vylučuje, aby obchodníci boli schopní vyvíjať celkový tlak na cenovú politiku CVK z dôvodu množstva odoberaného materiálu.

189 Po štvrté, pokiaľ ide o kritiku žalobcu týkajúcu sa vplyvu susedného trhu stavebných materiálov na nie nosné múry, Komisia usudzuje, že dostatočne preukázala na jednej strane schopnosť CVK určiť alebo predvídať, či jeho výrobky budú použité na stavbu nosných alebo nie nosných múrov, a na strane druhej CVK v každom prípade tvorí svoju cenovú stratégiu predovšetkým s ohľadom na relevantný trh. V súvislosti so správou profesorov von Wieszäckera a Elberfelda, ktorá podľa žalobcu preukazuje efekt nanútenia postavenia CVK na trhu stavebných materiálov na nie nosné múry na jeho postavenie na relevantnom trhu, Komisia uznáva, že túto správu v napadnutom rozsudku výslovne neskúmala, ale predkladá tri pripomienky. Po prvé zdôrazňuje, že model hodnotenia cien v tejto správe nezodpovedá opisu relevantného trhu, a to najmä preto, lebo vychádza z predpokladu, že CVK by mal uplatňovať rovnaké ceny na relevantnom trhu a na trhu stavebných materiálov na nie nosné múry. Po druhé Komisia uvádza, že správa skúma otázku, ktorú Komisia považuje za irelevantnú, t. j. otázku, za akých okolností by CVK stanovil takú vysokú cenu, že by už nerealizoval žiadny predaj na trhu stavebných materiálov na nie nosné múry. Po tretie Komisia zdôrazňuje, že ak by sa na oboch trhov uplatňovali rovnaké ceny, správa by bola plne v súlade so záverom napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého CVK stanovuje svoje ceny predovšetkým v závislosti od svojho postavenia na relevantnom trhu. Preto podľa Komisie nebolo potrebné túto správu výslovne skúmať v napadnutom rozhodnutí.

- 190 Po piate, Komisia trvá na svojej analýze v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorej štrukturálne prepojenie medzi CVK a žalobcom posilňuje dominantné postavenie CVK.
- 191 Po šieste, Komisia takisto napáda tvrdenie žalobcu, ktoré sa týka nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— Úvodné poznámky

- 192 Pred skúmaním dominantného postavenia CVK je potrebné na začiatok uviesť, že žalobca nespochybňuje vymedzenie relevantného trhu v napadnutom rozhodnutí ako trhu stavebných materiálov na nosné múry v Holandsku, pričom toto vymedzenie je odôvodnené nosnou funkciou múrov. V tomto smere je vhodné upresniť, že napadnuté rozhodnutie ponechalo otvorenú otázku, či betón liaty na mieste — najmä z dôvodu vysokých investičných nákladov na jeho používanie (pozri odôvodnenie č. 77 napadnutého rozhodnutia), z čoho vyplýva, že tento materiál nekonkuruje kremničito-vápenatým tehľám s výnimkou veľkých projektov — sa má zahrnúť do definície tovarového relevantného trhu, keďže podľa Komisie táto otázka nemala vplyv na celkové hodnotenie koncentrácie (pozri odôvodnenie č. 81 napadnutého rozhodnutia).
- 193 Je takisto potrebné poznamenať, že podľa napadnutého rozhodnutia — a toto zistenie žalobca nevyvrátil — sú najpoužívanějšími materiálmi na relevantnom trhu v zostupnom poradí: kremničito-vápenaté tehly ([50 až 60] % všetkých nosných

múrov sa stavia z tohto materiálu), betón liaty na mieste ([10 až 15] %), betónové prefabrikáty ([5 až 10] %), tehla ([2 až 5] %) a pórobetón ([0 až 2] %).

194 Ďalej je potrebné pripomenúť, že článok 2 nariadenia č. 4064/89 s nadpisom „Hodnotenie koncentrácií“ stanovuje:

„1. Koncentrácie v rámci tohto nariadenia sa na účely určenia ich zlučiteľnosti so spoločným trhom budú hodnotiť v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami.

Pri hodnotení Komisia zohľadní:

- a) potrebu zachovávať a rozvíjať efektívnu hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu okrem iného vzhľadom na štruktúru všetkých dotknutých trhov a skutočnej alebo potenciálnej hospodárskej súťaže zo strany podnikov nachádzajúcich sa v spoločenstve alebo mimo neho;

- b) postavenie účastníkov koncentrácie na trhu a ich ekonomickú a finančnú silu, možné alternatívy pre dodávateľov a používateľov, ich prístup k dodávkam alebo na trhy, všetky zákonné a ostatné bariéry vstupu, trendy ponuky a dopytu pre relevantné tovary a služby, záujmy prechodných a konečných spotrebiteľov a napredovanie technického a hospodárskeho pokroku za predpokladu, že je v prospech spotrebiteľa a nevytvára prekážku hospodárskej súťaži.

2. Koncentrácia, ktorá nevytvára ani neposilňuje dominantné postavenie, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti, sa vyhlási za zlučiteľnú so spoločným trhom.

3. Koncentrácia, ktorá vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti, sa vyhlási za nezlučiteľnú so spoločným trhom.“

¹⁹⁵ Dominantné postavenie podľa článku 2 nariadenia č. 4064/89 sa týka situácie, keď jeden alebo viaceré podniky majú ekonomickú silu, ktorá im umožňuje vytvoriť prekážky zachovaniu efektívnej hospodárskej súťaže na relevantnom trhu, pretože im poskytuje možnosť správať sa vo veľkej miere nezávisle od svojich konkurentov, zákazníkov a nakoniec od spotrebiteľov (rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. marca 1999, Gencor/Komisia, T-102/96, Zb. s. II-753, bod 200; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, Zb. s. 461, bod 38).

¹⁹⁶ Podľa ustálenej judikatúry hmotnoprávne pravidlá uvedené v nariadení č. 4064/89, osobitne v jeho článku 2, priznávajú Komisii určitú diskrečnú právomoc, najmä pri posúdeniach ekonomickej povahy. Súd Spoločenstva preto pri preskúmaní vykonávania tejto právomoci, ktorá má zásadný význam pre uplatňovanie pravidiel v oblasti koncentrácií, musí zohľadniť mieru správnej úvahy, ktorú predpokladajú normy ekonomickej povahy tvoriace súčasť režimu koncentrácií (rozsudky Súdneho dvora z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, (Kali a Salz), C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, body 223 a 224, a z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Zb. s. I-987, bod 38; rozsudky Súdu prvého stupňa Gencor/Komisia, už citovaný v bode 195 vyššie, body 164 a 165, a zo 6. júna 2002, Airtours/Komisia, T-342/99, Zb. s. II-2585, bod 64).

197 Z toho vyplýva, že preskúmanie komplexných ekonomických posúdení uskutočnených Komisiou pri výkone diskrečnej právomoci, ktorú jej priznáva nariadenie č. 4064/89, zo strany súdu Spoločenstva sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané predpisy upravujúce procesný postup a odôvodnenie, či je skutkový stav zistený presne, či nejde o zjavne nesprávne posúdenie a o zneužitie právomoci. Súd prvého stupňa hlavne nemôže nahradiť posúdenie ekonomických otázok Komisiou svojím vlastným posúdením (rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. apríla 2003, *Petrolessence a SG2R/Komisía*, T-342/00, Zb. s. II-1161, bod 101).

198 Nakoniec je rovnako potrebné zdôrazniť, že v odôvodneniach 90 až 108 napadnutého rozhodnutia sa Komisia pri určení dominantného postavenia CVK opierala o šesť faktorov. Ide o nasledujúce faktory: po prvé, štruktúra trhu; po druhé, nedostatok významného konkurenčného tlaku na CVK zo strany výrobcov betónu liateho na mieste, pričom CVK je jediným výrobcom a dodávateľom kremničitovápénatých tehál, ktoré sa v Holandsku tradične používajú na stavbu nosných múrov; po tretie, existencia významných prekážok vstupu na trh; po štvrté, nedostatok kúpnej sily zákazníkov CVK; po piate, absencia obmedzení manévrovacieho priestoru CVK na relevantnom trhu z dôvodu súťažných podmienok na susednom trhu stavebných materiálov na nie nosné múry, a po šieste, existencia štrukturálneho prepojenia medzi CVK a žalobcom, ktoré im v rovine ponuky, ako aj distribúcie stavebných materiálov na nosné múry poskytuje výrazne širší manévrovací priestor, aký majú ich konkurenti.

199 V tomto ohľade je nesporné, že žalobca nenapáda hodnotenie prvého faktora v odôvodneniach č. 90 až 95 napadnutého rozhodnutia, týkajúce sa štruktúry trhu, t. j. trhových podielov CVK, účastníkov, ktorí podali oznámenie a ich konkurentov.

200 Treba upresniť, že podľa vyššie uvedených dôvodov napadnutého rozhodnutia podiel CVK na relevantnom trhu presahuje [50 až 60] %, ak sa do tohto trhu zahrnie aj

betón liaty na mieste, pričom pri takomto vymedzení trhu je druhým najväčším hospodárskym subjektom žalobca, s trhovým podielom približne [2 až 5] %, a najväčší konkurent účastníkov, ktorí podali oznámenie, má trhovú podiel iba [2 až 5] % a ostatní konkurenti majú ešte nižšie trhové podiely, v rozpätí [0 až 2] %. Z údajov v odôvodnení č. 91 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že táto situáciu je pre účastníkov, ktorí podali oznámenie, najvýhodnejšia, pretože ak by sa betón liaty na mieste vylúčil z relevantného trhu, trhovú podiel CVK by dosiahol viac, ako [60 až 70] %, pričom podiely všetkých konkurentov by dosahovali najviac [0 až 2] %. Je takisto nesporné, že zloženie relevantného trhu sa za posledné roky výrazne nezmenilo.

- 201 Vysoké trhovú podiely majú veľkú výpovednú hodnotu a pomer medzi trhovými podielmi účastníkov koncentrácie a podielmi ich konkurentov, predovšetkým tých, ktorí po nich bezprostredne nasledujú, predstavuje dôležitý náznak existencie dominantného postavenia. Tento faktor totiž umožňuje hodnotiť konkurencieschopnosť konkurentov predmetného podniku (rozsudok Hoffmann-La Roche/Komisía, už citovaný v bode 195 vyššie, body 39, 40 a 48, a rozsudok Gencor/Komisía, už citovaný v bode 195 vyššie, body 201 a 202). Okrem toho mimoriadne vysoký trhovú podiel môže byť sám osebe dôkazom existencie dominantného postavenia, najmä vtedy, ak ostatní súťažítelia na trhu majú oveľa menšie podiely (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1999, Endemol/Komisía, T-221/95, Zb. s. II-1299, bod 134).
- 202 Z týchto dôvodov trhovú podiel CVK, ktorý je najmenej štrnásťkrát vyšší ako podiel jeho najväčšieho konkurenta, čo žalobca nepopiera, je závažným signálom dominantného postavenia CVK na relevantného trhu.
- 203 Je však potrebné preskúmať, či žalobca napriek tomu nepreukázal, že hodnotenie piatich ďalších faktorov Komisiou v napadnutom rozhodnutí je zjavne nesprávne, čo by mohlo viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia.

— O faktore týkajúcom sa nedostatku konkurenčného tlaku na CVK zo strany výrobcov betónu liateho na mieste

204 Je potrebné pripomenúť, že v odôvodneniach č. 96 až 98 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že CVK, ktorý je jediným výrobcom kremničito-vápenatých tehál v Holandsku, pričom tento materiál sa tradične a vo veľkej miere používa na stavbu nosných múrov, nie je vystavený konkurenčnému tlaku zo strany betónu liateho na mieste ani výrobcov tohto materiálu. Toto hodnotenie sa zakladá najmä na trhových podieloch konkurentov CVK a na diferencovanej povahe tovarov na relevantnom trhu, vďaka čomu podnik ako CVK môže posilniť svoj vplyv nad rámec svojho zjavného trhového podielu, pretože ako jediný ponúka výrobok, ktorý zákazníci hodnotia osobitne vysoko, alebo je vhodný na určité použitia.

205 Žalobca nepopiera relevantnosť faktora uvedeného Komisiou, ale v podstate na jednej strane tvrdí, že konštatovanie v odôvodnení č. 97 napadnutého rozhodnutia o tom, že CVK je jediným výrobcom kremničito-vápenatých tehál, nezohľadňuje skutočnosť, že kremničito-vápenaté výrobky sa dovážajú z Nemecka a že neexistuje trh pre kremničito-vápenaté tehly. Na druhej strane žalobca neuznáva záver Komisie v odôvodnení č. 97 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sektor betónu nevyvíja konkurenčný tlak na CVK. Podľa žalobcu mala Komisia preskúmať vývoj trhových podielov a najmä zohľadniť finančnú a ekonomickú kapacitu súťažiteľov v tomto sektore. Žalobca okrem toho usudzuje, že nestačí zohľadniť výlučne trhový podiel najvýznamnejšieho konkurenta [2 až 5] %, ktorý vyrába betón liaty na mieste.

206 Tieto tvrdenia je potrebné zamietnuť.

207 Po prvé, pokiaľ ide o to, že Komisia údajne nezohľadnila, že kremničito-vápenaté výrobky sa do Holandska dovážajú z Nemecka, je potrebné uviesť, že pri vymedzení geografického trhu v odôvodnení 84 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila:

„Je zjavné, že stavebné materiály na stavbu múrov sa dovážajú... z Nemecka do hraničných oblastí Holandska, ale tieto dovozy sú marginálne, a preto neodôvodňujú zahrnutie... častí nemeckého územia do geografického relevantného trhu. Skúmanie trhu odhalilo existenciu prekážok vstupu na trh spôsobených najmä rozdielnou právnou úpravou stavebníctva a bezpečnosti pri práci..., napríklad v Nemecku musia byť porovnateľné múry v zmysle stavebných noriem hrubšie, a preto z dôvodu väčšieho množstva spotrebovaného materiálu sú výrobné náklady múrov vyššie ako v Holandsku...“

208 Je takisto potrebné pripomenúť, že žalobca nenapadol vymedzenie relevantného trhu ani zistenie, že CVK je jediným výrobcom kremničito-vápenatých tehál v Holandsku. Okrem toho žalobca uvádza iba toľko, že veľkoobchodníci so stavenými materiálmi predávajú kremničito-vápenaté výrobky na holandskom trhu bez upresnenia objemu a hodnoty týchto dovozov, pričom vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách, na ktoré odkazuje vo svojich písomnostiach, žalobca uvádza iba to, že jeden z týchto veľkoobchodníkov alebo dovozcov a CVK ponúka veľmi podobný sortiment výrobkov.

209 Po druhé žalobca pochopil napadnuté rozhodnutie nesprávne, keď usudzuje, že toto rozhodnutie konštatovalo neexistenciu konkurenčného tlaku zo strany sektora betónu. Odôvodnenie č. 97 napadnutého rozhodnutia pritom upresňuje, že neexistuje významný konkurenčný tlak zo strany sektora betónu liateho na mieste a jeho výrobcov a ani zo strany sektora betónu. Komisia teda v príslušných častiach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepoprela existenciu konkurenčného tlaku zo strany sektora betónu liateho na mieste, len ho považovala za nepostačujúci so

zreťom na pozíciu CVK. V tomto smere je potrebné uviesť, že analýza Komisie zameraná na betón liaty na mieste je odôvodnená tým, že aspoň dvaja bezprostrední konkurenti CVK na relevantnom trhu vyrábajú iba betón liaty na mieste, a vďaka tejto okolnosti Komisia mohla preskúmať, či pozíciu CVK, ako sa zdá na základe svojich trhových podielov, mohla vyvážiť prítomnosť konkurentov na relevantnom trhu ponúkajúcich tento druh materiálu.

210 Komisia takisto správne zohľadnila nielen podiel sektora betónu liateho na mieste vo všeobecnosti [10 až 15] % pri stavbe nosných múrov v Holandsku, ale aj trhový podiel najvýznamnejšieho konkurenta CVK [2 až 5] %. Prvý údaj [10 až 15] % totiž obsahoval aj trhový podiel žalobcu, ktorý sa z dôvodu kontroly vykonávanej nad CVK — konštatovanej vyššie — nemôže považovať za konkurenta CVK, a preto je potrebné vážiť toto percento tak, že sa zohľadní aj trhový podiel bezprostredného konkurenta CVK, aby sa nenadhodnotil prípadný konkurenčný tlak na CVK.

211 Čo sa týka tvrdenia, že Komisia mala zohľadniť vývoj trhových podielov v sektore betónu, pokiaľ sa toto tvrdenie vzťahuje na betón liaty na mieste, postačuje, aby Komisia upresnila, čo aj urobila v odôvodnení č. 97 napadnutého rozhodnutia, že podiel betónu liateho na mieste sa podľa údajov poskytnutých holandským odborným združením ukazuje byť stabilný, dokonca podľa niektorých súťažiteľov sa zdá, že mierne klesol, čo ju nenútilo prijať záver, že konkurenčný tlak tohto trhového segmentu na CVK bol významný. Navyše, pokiaľ ide o trhové podiely podnikov, je nesporné, že od roku 2000 do prijatia napadnutého rozhodnutia zostala pozícia CVK a jeho konkurentov uvedených vyššie prakticky nezmenená, čo bolo zdôraznené v odôvodnení č. 95 napadnutého rozhodnutia. Toto hodnotenie sa

týka sektoru betónu liateho na mieste, v ktorom boli v zmysle tabuľky v odôvodnení č. 91 napadnutého rozhodnutia činní dvaja najvýznamnejší konkurenti CVK, pričom trhovú podiel prvého z nich bol nižší ako [2 až 5] % a druhého ako [0 až 2] %.

- 212 V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že prítomnosť konkurentov môže vo všeobecnosti predstavovať faktor, ktorý by prípadne mohol zmierniť alebo dokonca vylúčiť dominantné postavenie predmetného subjektu, iba v prípade, ak títo konkurenti majú tak silné postavenie, že môžu pôsobiť ako skutočná protiváha (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. apríla 2003, BaByliss/Komisia, T-114/02, Zb. s. II-1279, bod 329). Žalobca však neposkytol údaje, ktoré by mohli spochybniť hodnotenie v odôvodnení č. 97 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého výrobcovia betónu liateho na mieste síce sú bezprostrednými konkurentmi CVK, ale nepredstavujú takúto protiváhu.
- 213 Napokon je potrebné konštatovať, že nedostatok konkurenčného tlaku zo strany sektora betónu liateho na mieste môže čiastočne byť dôsledkom aj diferencovanosti výrobkov na relevantnom trhu, ako to zdôraznila Komisia v odôvodnení č. 98 napadnutého rozhodnutia. Diferencovanosť výrobkov totiž znamená, že žiaden výrobok nie je dokonalým substitútom iného výrobku, a preto zvýšenie ceny jedného z nich nevedie nevyhnutne k strate trhového podielu podniku, ktorý zvýšil cenu, v prospech jeho konkurentov vyrábajúcich iný výrobok, čo by sa stalo v prípade dokonale substitučných výrobkov. Skutočnosť, že betón liaty na mieste je dokonale substitučný vo vzťahu ku kremničito-vápenatým tehlám, najmä z dôvodu vysokých nákladov na jeho použitie, relativizuje význam konkurenčného tlaku tohto výrobku a jeho výrobcov na CVK, ako to je uvedené v odôvodneniach č. 58 a 77 napadnutého rozhodnutia, pričom žalobca toto tvrdenie nenapáda.
- 214 Navyše, aj keby sa hodnotenie Komisie chápalo v tom zmysle, že sa týka sektora betónu vo všeobecnosti, žalobca stále nedokázal preukázať pomocou presných

a konzistentných údajov, že výrobcovia v tomto trhovom segmente by mohli pôsobiť ako skutočná protiváha voči pozícii CVK.

- 215 Z toho vyplýva, že hodnotenie druhého faktora Komisiou v napadnutom rozhodnutí nie je zjavne nesprávne.

— O faktore založenom na existencii významných prekážok vstupu na trh

- 216 V odôvodneniach č. 99 až 101 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza:

„(99) Komisia si aj napriek pripomienkam účastníkov a CVK k oznámeniu o výhradách a k vysvetleniam poskytnutým na pojednávaní usudzuje, že existujú významné prekážky vstupu na trh. CVK kontroluje všetky závody na výrobu kremničito-vápenatých tehál v Holandsku a tým aj výrobu zďaleka najdôležitejšieho materiálu na stavbu múrov na relevantnom tovarovom trhu. Skúmanie trhu Komisiou odhalilo, že výrobcovia iných stavebných materiálov by mohli začať s výrobou kremničito-vápenatých tehál iba po dlhom čase a s vynaložením veľkých investícií. Je tomu tak aj v prípade iných materiálov na stavbu múrov, napríklad pórobetónu. Výrobný proces a tým aj miesto výroby sa líši pre každý materiál na stavbu múrov.

(100) Haniel odhadol investičné náklady závodu na výrobu kremničito-vápenatých tehál iba na [dôverné] eur. Náklady na výstavbu nového závodu na výrobu betónu

pripraveného na liatie predstavujú podľa Haniel [*dôverné*] eur, pričom podľa odhadu Cementbouw sú tieto investičné náklady oveľa vyššie. Okrem toho konkurenti oslovení v rámci skúmania trhu sú vo všeobecnosti toho názoru, že by dokázali iba veľmi ťažko zvýšiť svoje súčasné výrobné kapacity, alebo začať s výrobou iného materiálu na stavbu múrov. Jeden z opýtaných podnikov uviedol, že výstavba nového závodu na výrobu kremničito-vápenatých tehál vyžaduje investíciu [*dôverné*] až [*dôverné*] eur, administratívne povolenie sa dá získať iba veľmi ťažko a samotná výstavba zariadenia trvá dva roky. Komisia za týchto okolností v rozpore s názorom účastníkov, podľa ktorých sú prekážky vstupu na trh bezvýznamné, usudzuje, že možnosť vstupu na trh nepredstavuje dostatočný konkurenčný tlak na obmedzenie manévrovacieho priestoru CVK na relevantnom trhu. V poslednej dobe vstúpilo na trh niekoľko účastníkov, čo však zostalo zriedkavým javom a obmedzeným výlučne na sektor betónu.

(101) Vo vzťahu ku kremničito-vápenatým tehálam existujú významné nadbytočné kapacity, v dôsledku čoho je vstup na trh menej atraktívny aj po zatvorení troch z pôvodných jedenástich závodov CVK na výrobu kremničito-vápenatých tehál. Zostávajúce miesta výroby CVK sú okrem toho rozložené rovnomerne po území Holandska, a CVK tak môže zásobovať každého zákazníka z blízkeho závodu. Podľa skúmania trhu vykonaného Komisiou aj tento faktor posilňuje postavenie CVK.“

217 Žalobca vyčíta Komisii, že toto skúmanie v zásade obmedzila na investičné náklady a časovú náročnosť výstavby a prevádzkovania tovární na výrobu kremničito-vápenatých tehál, pričom mala skúmať celkové náklady a iné potenciálne prekážky s ohľadom na všetky výrobky, ktoré konkurujú kremničito-vápenatým tehálam. Žalobca tak napáda tvrdenia o tom, že časová náročnosť a náklady uvádzané v napadnutom rozhodnutí predstavujú skutočné prekážky vstupu na trh, najmä ak kapitálové trhy fungujú efektívne. Vo všeobecnosti namieta, že Komisia neskúmala náklady, ktoré by museli vynaložiť iní výrobcovia stavebných materiálov, ak by mali konvertovať časť svojej výroby na výrobu materiálov, ktoré konkurujú kremničito-

vápenatým tehľám, pričom však aj žalobca v odpovedi na oznámenie o výhradách uviedol, že betón sa môže vyrábať na rôzne účely vrátane stavby múrov. Žalobca nakoniec nesúhlasí s tým, že existujúce nadbytočné kapacity v segmente kremničito-vápenatých výrobkov môžu predstavovať skutočné prekážky vstupu na relevantný trh.

218 Predovšetkým je potrebné zamietnuť námietku žalobcu, podľa ktorej Komisia preskúmala iba časovú náročnosť a náklady potrebné na začatie výroby kremničito-vápenatých výrobkov. Už citovaná analýza Komisie sa totiž dotýka aj iných materiálov na stavbu múrov, napríklad betónu liateho na mieste, čo vyplýva najmä z odôvodnenia č. 100 napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia č. 99 napadnutého rozhodnutia takisto vyplýva, že podľa Komisie časová náročnosť a vysoké investičné náklady neexistujú iba v segmente výroby kremničito-vápenatých výrobkov, ale charakterizujú aj vstup do výroby iných stavebných materiálov na relevantnom trhu, napríklad pórobetónu. Z toho vyplýva, že v rozpore s tvrdením žalobcu Komisia svoje hodnotenie prekážok vstupu na relevantný trh neobmedzila na segment kremničito-vápenatých výrobkov.

219 Ďalej, pokiaľ ide o otázku, či časová náročnosť a investičné náklady uvádzané v napadnutom rozhodnutí majú povahu „prekážok vstupu na trh“, Súd prvého stupňa po prvé a vo všeobecnosti usudzuje, že takéto prekážky tvoria rôzne skutočnosti najmä ekonomickej, obchodnej, alebo finančnej povahy, ktoré môžu potenciálnych konkurentov etablovaných podnikov vystaviť rizikám a nákladom dostatočne vysokým na to, aby ich odradili od vstupu na trh v primeranom čase alebo im tento vstup na trh osobitne sťažili, a tým im znemožnili vykonávať konkurenčný tlak na správanie sa etablovaných podnikov.

220 Po druhé, aj keď sa nedá v zásade vylúčiť, že v sektoroch s vysokou mierou kapitalizácie sa finančné zdroje potrebné na investície môžu získať na kapitálovom

trhu, je potrebné konštatovať, že v prejednávanej veci žalobca nevedel preukázať, že hodnotenie Komisie je zjavne nesprávne v tom, že so zreteľom na všetky skutočnosti uvádzané na podporu napadnutého rozhodnutia konštatuje existenciu významných prekážok vstupu na relevantný trh.

221 Pokiaľ ide o vstup na trh v segmente kremničito-vápenatých tehál, je potrebné uviesť, že Komisia sa opiera o rad skutočností týkajúcich sa právnej úpravy a ekonomickej situácie, podľa ktorých je potrebné získať administratívne povolenie, je potrebná doba dvoch rokov na vybudovanie výrobného zariadenia, a je potrebné vynaložiť vysoké investičné náklady, pričom zohľadnila skutočnosť, že aj po zatvorení troch z jedenástich výrobných závodov, ktoré sú členmi CVK (Boudewijn, Bergumermeer et Vogelenzang), existujú významné nadbytočné kapacity, v dôsledku čoho je vstup na trh málo atraktívny, keďže CVK môže zásobovať každého zákazníka v Holandsku z ôsmich zostávajúcich podnikov.

222 Tieto skutočnosti spoločne vedú k záveru, ktorý žalobca nevyvrátil, že podniky činné v iných segmentoch trhu môžu iba veľmi ťažko začať s výrobou iného materiálu na stavbu múrov, čo postačuje na vylúčenie zjavnej chyby Komisie týkajúcej sa pravdepodobnosti vstupu potenciálneho konkurenta CVK na trh v tomto segmente. Okrem toho žalobca vo svojej odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa uviedol ako investičné náklady potrebné na výstavbu celého závodu sumu [dôverné] miliónov eur, pričom tento odhad presne spadá do rozpätia uvedeného v odôvodnení č. 100 napadnutého rozhodnutia, ale žalobca nevysvetlil, prečo vo svojej odpovedi uvádza, že na vstup na relevantný trh stačí aj nižšia investícia.

223 V súvislosti s ostatnými segmentmi relevantného trhu je na jednej strane možné konštatovať, že žalobca nekritizoval hodnotenie v odôvodnení č. 100 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sú vstupy na uvedený trh zriedkavé a obmedzené

výlučne na sektor betónu. Podľa odpovedí Komisie na otázky Súdu prvého stupňa, ktoré žalobca nenapadol, títo súťažitelia činní v segmente betónu liateho na mieste, ktorí vstúpili na trh nedávno, dokázali získať iba trhovú podiel vo výške najviac [0 až 2] %, aj keď v čase prijatia napadnutého rozhodnutia bola koncentrácia uskutočnená už viac ako dva roky. Na druhej strane žalobca síce podľa obsahu spisu skutočne zastával názor, že investičné náklady na výstavbu nového závodu na výrobu betónu liateho na mieste predstavujúce rádovo [*dôverné*] miliónov eur sú výrazne vyššie ako suma, ktorú uvádzal Haniel ([*dôverné*] miliónov eur) a ktorá bola prebratá do napadnutého rozhodnutia, žalobca však nepoprel, že aj súčasným konkurentom CVK spôsobuje zvýšenie výrobných kapacít alebo spustenie výroby iného stavebného materiálu na miery veľké ťažkosti najmä z dôvodu existujúcich nadbytočných kapacít, pričom Komisia tieto okolnosti ďalej upresnila vo svojich odpovediach na písomné otázky Súdu prvého stupňa. Na základe všetkých týchto skutočností je možné prijať záver, že Komisia nevykonala zjavne neprávne hodnotenie, keď usúdila, že aj na iných segmentoch relevantného trhu existovali významné prekážky vstupu, čo vylučovalo akúkoľvek efektívnu hospodársku súťaž na tomto trhu vo vzťahu k CVK.

224 Okrem toho je potrebné vo všeobecnej rovine uviesť, že aj keď žalobca odmieta kvalifikovať existenciu nadbytočných kapacít na relevantnom trhu ako prekážky vstupu na tento trh, na pojednávaní uznal, odpovedajúc na otázku Súdu prvého stupňa, že tieto nadbytočné kapacity mali podobné účinky ako „ťažkosti spojené so vstupom na trh“.

225 Po tretie, nie je relevantné tvrdenie žalobcu o tom, že Komisia nepreskúmala schopnosť výrobcov tehál, sadry a dreva používaného na iné účely ako na stavbu múrov vstúpiť na trh stavebných materiálov na nosné múry. Ak sa totiž zohľadní štruktúra tovarového trhu, je nesporné, že tehly sa pri stavbe nosných múrov využívajú iba ako veľmi vedľajší materiál (pozri odôvodnenia č. 61 a 66 napadnutého rozhodnutia), pričom ani sadra, ani drevo sa na stavbu nosných múrov nepoužívajú (pozri odôvodnenia č. 53 a 60 napadnutého rozhodnutia). Z toho vyplýva, že

preskúmanie schopnosti výrobcov tehál, sadry a dreva použiť tieto materiály na stavbu nosných múrov zjavne nemohlo zmeniť hodnotenie v rámci napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého existujú významné prekážky vstupu na relevantný trh.

- 226 Z týchto dôvodov je potrebné zamietnuť kritiku žalobcu na adresu hodnotenia Komisie týkajúceho sa tretieho faktora založeného na existencii významných prekážok vstupu na trh.

— O faktore založenom na nedostatku kúpnej sily zákazníkov CVK

- 227 V zmysle odôvodnení č. 102 a 203 napadnutého rozhodnutia:

„(102) Komisia napriek pripomienkam predloženým účastníkmi a CVK k oznámeniu o výhradách, ako aj vysvetleniam podaným na pojednávaní usudzuje, že zákazníci CVK nemajú kúpnu silu. Žiadny zákazník nepredstavuje podstatnú časť obratu CVK. Piaty najvýznamnejší obchodník so stavebnými materiálmi predstavujú približne [60 až 80] % predajov CVK a najväčší odberateľ [20 až 30] %. Ani takýto podiel na celkovom predaji však nezaručuje najväčším odberateľom kúpnu silu, keďže existuje dostatočne veľa ďalších obchodníkov so stavebnými materiálmi. Niektorí z nich sú nákupnými združeniami (v holandčine „inkoopcombinaties“). Rozhodujúcim faktorom je, že obchodníci so stavebnými materiálmi sú závislí od výrobkov CVK. Najdôležitejším stavebným materiálom pre múry sú v Holandsku kremničito-vápenaté tehly. Nasleduje betón. Betón však pre obchodníkov so stavebnými materiálmi nepredstavuje alternatívu, keďže títo obchodníci ani nedistribuuju betón liaty na mieste, ani betónové prefabrikáty vo významnej miere. Pre obchodníkov so stavebnými materiálmi preto žiadny iný materiál nemôže

nahradiť kremničito-vápenaté tehly. To potvrdil aj Raab Karcher na pojednávaní. Ako uviedol Haniel, je možné, že obchodníci so stavebnými materiálmi stratia zákazky v prospech betónu, ak neponúknu atraktívne ceny pre kremničito-vápenaté výrobky. To však znamená iba toľko, že obchodník so svojou ponukou kremničito-vápenatých tehál, a tým nepriamo CKV súťaží s dodávateľmi betónu, nie však to, že obchodník môže využívať svoju kúpnu silu voči CVK.

(103) Navyše CVK má veľký vplyv na určovanie cien voči podnikateľom. Je pravdou, že obchodníci so stavebnými materiálmi znášajú finančné riziko spojené s distribúciou. Stavebné materiály však nevyberajú oni, ale podnikatelia. Ako už Komisia detailne vysvetlila, CVK je vo všeobecnosti dobre informovaný o tom, kto a na aké účely používa jeho výrobky. Dodávku realizuje priamo závod vyrábajúci kremničito-vápenaté tehly, ktorý je najbližšie k miestu daného stavebného projektu. Podľa informácií, ktoré poskytol CVK, na dodávky určené pre určitých podnikateľov alebo určité stavebné projekty je možné poskytnúť zľavu obchodníkom so stavebnými materiálmi. Podnikatelia sú však veľmi rozptýlení a sami nemôžu mať kúpnu silu. Podiel veľkých holandských podnikov v stavebnom sektore, akými sú Bam Groep, Koninklijke Volker Wessels Stevin, Heijmans, Ballast Nedam a HBG, na dopyte je sám osebe príliš malý na to, aby mohli mať citeľnú kúpnu silu a vyvážiť dominantné postavenia CVK na strane ponuky.“

- 228 Podľa žalobcu z číselných údajov poskytnutých Komisiou vyplýva, že obchodníci majú kúpnu silu voči CVK o to väčšiu, že patria do medzinárodných skupín alebo sú založené ako nákupné družstvá. Preto podľa žalobcu sa obchodníci môžu obrátiť k produktom, ktoré konkurujú kremničito-vápenatým tehálam, s výnimkou betónu liateho na mieste. Obchodníci sú ďalej motivovaní získať výhodné ceny a obchodné podmienky od CVK tým, že nedistribuuujú betón liaty na mieste. Žalobca opätovne uvádza svoje tvrdenia, podľa ktorých si obchodníci zadovažujú kremničito-vápenaté

výrobky aj z Nemecka. Nakoniec žalobca napáda hodnotenie Komisie, podľa ktorého CVK je dobre informovaný o tom, kto a na aké účely používa jeho výrobky, a takisto popiera, že zľavy obchodníkom by sa poskytovali vo významnej miere a často, pričom táto okolnosť v žiadnom prípade nemení nič na existencii kúpnej sily obchodníkov voči CVK.

229 Tieto tvrdenia nemôžu byť prijaté.

230 Predovšetkým je dôležité poznamenať, že podľa písomných tvrdení Komisie, ktoré žalobca nenapáda, kúpna sila zákazníkov určitého dodávateľa môže vyvážiť trhovú silu dodávateľa vtedy, keď títo zákazníci majú možnosť využiť v primeranom čase vyhovujúce alternatívne zdroje dodávok v prípade, ak sa dodávateľ rozhodne zvýšiť svoje ceny alebo zhoršiť dodacie podmienky.

231 V prejednávanej veci Komisia na preukázanie neexistencie kúpnej sily obchodníkov so stavebnými materiálmi, ktorá by mohla vyvážiť silu CVK vyplývajúcu najmä z jeho trhového podielu a štruktúry ponuky uvedenej vyššie, sa opiera na jednej strane o rozptýlenie týchto subjektov na trhu, teda o to, že štruktúra trhu obchodu so stavebnými materiálmi pre stavbu múrov v Holandsku je málo koncentrovaná, a na druhej strane o to, že tieto subjekty nemajú na trhu k dispozícii vyhovujúce alternatívne zdroje dodávok, a preto sa dá uzavrieť, že sú závislé od CVK.

232 Je namieste poukázať na to, že aj keď tieto dve podmienky nie sú nevyhnutne vyčerpávajúce pre potvrdenie alebo vylúčenie existencie kúpnej sily zákazníkov, ktorá by bola schopná vyvážiť ekonomickú silu dodávateľa, predsa sú veľmi dôležité. Na jednej strane totiž kritérium stupňa koncentrácie odberateľov na trhu znamená,

že ich obmedzený počet im môže posilniť rokovaciu pozíciu voči dodávateľovi. Na druhej strane kritérium dostupnosti vyhovujúcich alternatívnych zdrojov zásobovania umožňuje určiť, či existuje vysoká pravdepodobnosť, že dodávateľ bude nútený obmedziť alebo úplne zastaviť zvyšovanie cien.

233 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o rozptýlenie obchodníkov, je nesporné, že podiel piatich najväčších obchodníkov so stavebnými materiálmi v Holandsku na objeme predajov CVK predstavuje približne [60 až 80] %, z čoho [20 až 30] % pripadá na najväčšieho z nich, Súd prvého stupňa ale napriek tvrdeniam žalobcu usudzuje, že tieto údaje sami osebe nemôžu potvrdiť existenciu kúpnej sily obchodníkov voči CVK. Na jednej strane je totiž rovnako nesporné, že žiadny zákazník nemá podstatný podiel na obrate CVK. Na druhej strane žalobca nepopiera, že iní obchodníci sú organizovaní v nákupných zoskupeniach, a preto sa dokážu zásobovať vo veľkých objemoch, na ktorých by CVK mohla prípadne preorientovať odbyt svojich výrobkov, a nepoprel ani skutočnosť, že CVK zásobuje niektoré stavebné podniky (konečných odberateľov) priamo, čo samozrejme zvyšuje počet podnikov, na ktoré sa môže obrátiť so svojou ponukou kremničito-vápenatých výrobkov.

234 Okrem toho je potrebné poznamenať, že podľa údajov poskytnutých CVK v prílohe svojej dupliky je medzi piatimi najväčšími obchodníkmi uvádzanými v napadnutom rozhodnutí aj žalobca. Z dôvodu kontroly, ktorú žalobca vykonáva nad CVK, je však málo pravdepodobné, že žalobca by spoluvytváral kúpnu silu zákazníkov CVK, ktorá by mohla vyvažovať ekonomickú silu CVK.

235 Pokiaľ ide o neexistenciu vyhovujúceho alternatívneho zdroja zásobovania, žalobca uznáva, že obchodníci so stavebnými materiálmi nedistribuuju vo významnej miere betón liaty na mieste, a nevyjadruje sa k údaju, podľa ktorého nedistribuuju betónové prefabrikáty. Za týchto okolností sú síce v prípade betónu liateho na mieste jeho

dodávateľa najvýznamnejšími konkurentmi CVK na relevantnom trhu, ale nepredstavujú vyhovujúcu alternatívu pre obchodníkov. To platí aj pre zásobovanie od výrobcov betónových prefabrikátov, ktoré sa používajú na [5 až 10] % všetkých nosných múrov v Holandsku.

236 Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého si obchodníci môžu zadovážiť kremničito-vápenaté výrobky z Nemecka, toto hodnotenie nespochybňuje. Stačí konštatovať, že je nesporné, že dovozy kremničito-vápenatých výrobkov z tohto štátu sú marginálne a že žalobca neposkytol žiadny konkrétny údaj, ktorý by mohol jeho tvrdenie podporiť.

237 Navyše je potrebné poukázať na to, že jeden z najväčších obchodníkov so stavebnými materiálmi pre stavbu nosných múrov v Holandsku, Raab Karcher počas vypočutia pred Komisiou 16. mája 2002 potvrdil, že CVK nebol vystavený kúpnej sile, čo žalobca nepoprel; Raab Karcher upresnil, že všetky jeho pokusy nájsť alternatívy, hoci aj v minimálnej miere, boli neúspešné z dôvodu dôležitosti kremničito-vápenatých tehál na relevantnom trhu.

238 Ďalej, čo sa týka hodnotenia Komisie, podľa ktorej CVK bol vo všeobecnosti dobre informovaný o tom, kto a na aké účely používa jeho výrobky, čo mu umožnilo vykonávať veľký vplyv na tvorbu cien voči podnikateľom (konečným odberateľom), táto možnosť nemá dosah na prípadnú kúpnu silu obchodníkov voči CVK. Keďže Komisia sa pri prijatí záveru, že obchodníci nemali kúpnu silu, nedopustila zjavnej chyby pri hodnotení, stačí konštatovať, že tvrdenie žalobcu nemôže mať svoj zamýšľaný účinok, aj keby sa odvolal na prípadnú kúpnu silu samotných podnikateľov voči CVK.

239 Z toho vyplýva, že námietky žalobcu voči štvrtému faktorom v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa zakladá na nedostatku kúpnej sily zákazníkov CVK, musia byť zamietnuté.

— O faktore, v zmysle ktorého manévrovací priestor CVK na trhu stavebných materiálov na nosné múry nie je obmedzený z dôvodu hospodárskej súťaže na susedskom trhu stavebných materiálov na nie nosné múry

240 Komisia v odôvodnení č. 104 napadnutého rozhodnutia uviedla:

„(104) Manévrovací priestor CVK na [relevantnom] trhu nie je obmedzený z dôvodu hospodárskej súťaže na susednom trhu stavebných materiálov na stavbu nie nosných múrov, na ktorom má CVK slabšie postavenie. Účastníci a CVK nespochybnili zistenia Komisie v oznámení o výhradách, podľa ktorých CVK môže pri určovaní cien zohľadniť skutočnosť, že jeho výrobky sa používajú na stavbu nosných, ale aj nie nosných múrov, a svoje ceny určuje predovšetkým v závislosti od podmienok na trhu nosných múrov, ktorý je pre CVK dôležitejší. V tomto smere Komisia odkazuje na vysvetlenia v odôvodneniach č. 75 a 76.“

241 Podľa týchto odôvodnení:

„(75) Pri určovaní cien výrobkov používaných na stavbu nosných múrov CVK — ako jediný výrobca kremničito-vápenatých tehál v Holandsku — nie je obmedzený cenami na trhu materiálov na nie nosné múry. Trhová štúdia Komisie ukazuje, že

CVK často vie o konkrétnom použití svojich výrobkov. Na jednej strane CVK v mnohých prípadoch pozná určenie svojich výrobkov, keďže často sám zabezpečuje ich dodávku na dané stavenisko. Okrem toho v prípade dodávok, ktoré predstavujú polovicu jeho obratu, má prístup k architektonickým plánom. Haniel takisto uvádza, že podľa hrúbky väčšiny kremničito-vápenatých výrobkov sa dá zistiť, či sa použijú na nosné alebo nie nosné múry. To potvrdil aj Raab Karcher počas vypočutia. Komisia preto napriek vyjadreniam o oznámení o výhradách predloženým účastníkmi a CVK, ako aj vysvetleniam poskytnutým k tejto otázke na pojednávaní usudzuje, že CVK môže určovať svoje ceny rozdielne, podľa daných podmienok hospodárskej súťaže. V tomto smere môže mlčky rozlišovať medzi veľkými a malými projektmi tak, že poskytne množstevné zľavy alebo použije osobitné ceny za prepravu. CVK okrem toho uviedol, že obchodníkom so stavebnými materiálmi poskytol zľavy viazané na konkrétny projekt a podnikateľa.

(76) Ak je pravdou, že CVK nemôže určiť odlišné ceny pre kremničito-vápenaté výrobky určené na nosné múry a na nie nosné múry, CVK musí pravdepodobne určiť svoju cenovú stratégiu podľa požiadaviek [relevantného] trhu, keďže na tomto trhu predáva [60 až 80] % svojich výrobkov.“

242 Žalobca na jednej strane tvrdí, že CVK musí zohľadniť svoje postavenie ako účastníka hospodárskej súťaže na trhu stavebných materiálov na nie nosné múry, a to bez ohľadu na skutočnosť, že [60 až 80] % svojich kremničito-vápenatých tehál predáva na relevantnom trhu. Na druhej strane tvrdí, že existuje „efekt nanútenia“ zo strany susedského trhu stavebných materiálov na nie nosné múry na relevantný trh, ktorý vyplýva zo správy vypracovanej profesormi von Weiszäcker a Eberfeld, ktorá bola poskytnutá Komisii, ale na ktorú napadnuté rozhodnutie neodkazuje.

243 V súvislosti s prvým tvrdením je potrebné poukázať na to, že bez ohľadu na skutočnosť, či CVK pozná určenie svojich výrobkov alebo nie, a aj za predpokladu, že by CVK nepoznalo určenie svojich výrobkov, čo tvrdí žalobca, z týchto skutočností nevyplýva, že CVK by bola pri určovaní svojich cien na relevantnom trhu obmedzená podmienkami hospodárskej súťaže na susedskom trhu stavebných materiálov na nie nosné múry, pretože je nesporné, že CVK predáva [60 až 80] % svojich kremničito-vápenatých výrobkov na relevantnom trhu. Preto nie je zjavne nesprávne konštatovanie Komisie v odôvodnení č. 104 napadnutého rozhodnutia, s odkazom na odôvodnenie č. 76 tohto rozhodnutia podľa ktorého CVK „určuje svoje ceny predovšetkým v závislosti od podmienok na trhu nosných múrov, ktorý je pre CVK dôležitejší“.

244 Pokiaľ ide o existenciu „efektu nanútenia“ zo strany susedského trhu stavebných materiálov na nie nosné múry na relevantný trh, ktorý vyplýva zo štúdie vypracovanej profesormi von Weiszäcker a Eberfeld, je namieste konštatovať, že táto štúdia skutočne nebola citovaná v napadnutom rozhodnutí. Táto okolnosť ale nemôže zmeniť citované hodnotenie uvedené v odôvodneniach č. 76 a 104 napadnutého rozhodnutia. Je totiž potrebné poznamenať, že analýza vykonaná v tejto štúdii zodpovedá hodnoteniu uvedenému v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého CVK určuje svoje ceny predovšetkým so zreteľom na relevantný trh. Z tejto štúdie okrem iného vyplýva, že aj keď zohľadnenie podmienok dopytu vo „vedľajšom segmente“, t. j. na trhu stavebných materiálov na stavbu nosných múrov spôsobuje určitú cenovú úroveň v „hlavnom segmente“, teda na relevantnom trhu, ktorá je nižšia, ako by bola cena iba pri zohľadnení hlavného segmentu, pravdou zostáva, že CVK aj za týchto okolností určuje svoje ceny predovšetkým v závislosti od svojho postavenia v hlavnom segmente, t. j. na relevantnom trhu.

245 Je namieste dodať, že žalobca sa vo svojej replike obmedzil na všeobecné úvahy už uvádzané vo svojej žalobe a nespochybnil vážne dôvody Komisie uvedené v jej písomných podaniach a zhrnuté v bode 189 vyššie, prečo Komisia nedokázala na štúdiu profesorov von Wieszäckera a Elberfelda v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

246 Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal zjavnú nesprávnosť hodnotenia piateho faktora, ktorý sa zakladá na tom, že manévrovací priestor CVK na relevantnom trhu nie je obmedzený podmienkami hospodárskej súťaže na susedskom trhu stavebných materiálov na nie nosné múry.

— O faktore, ktorý sa zakladá na existencii štrukturálneho prepojenia medzi CVK a žalobcom a ktorý im zaručuje výrazne väčší manévrovací priestor v rovine ponuky, ako aj distribúcie stavebných materiálov na nosné múry, ako majú ich konkurenti

247 Je potrebné pripomenúť, že v odôvodnení č. 105 napadnutého rozhodnutia Komisia usúdila, že dominantné postavenie CVK sa vyznačuje štrukturálnym prepojením so žalobcom, ktorý je zakladateľskou spoločnosťou a kontroluje CVK. Po prvé, v odôvodnení č. 106 napadnutého rozhodnutia sa v súvislosti s relevantným trhom uvádza, že v zmysle prijatého vymedzenia trhu žalobca spolu s CVK môže ponúkať dva alebo tri dôležité stavebné materiály na nosné múry, keďže žalobca dodáva betón liaty na mieste a betónové prefabrikáty. Komisia usúdila, že v tejto situácii majú uvedené podniky väčší manévrovací priestor ako ktorýkoľvek z ich konkurentov. Po druhé, v súvislosti so susedským trhom obchodu so stavebnými materiálmi Komisia v odôvodnení č. 107 napadnutého rozhodnutia upresnila, že žalobca vlastní jeden z veľkých veľkoobchodov v Holandsku a že podľa niektorých obchodníkov CVK uprednostňuje žalobcu pred nezávislými obchodníkmi.

248 Je takisto potrebné pripomenúť, že žalobca popiera, že by kontroloval CVK, a tvrdí, že nemá silné postavenie na relevantnom trhu, keďže jeho trhovú podiel je iba [2 až 5] %. Takisto vysvetľuje, že pokiaľ ide o jeho aktivity pri distribúcii stavebných materiálov, jeho podiel na trhu je iba [0 až 2] %, a ďalej, že CVK ho vôbec nezvýhodňuje, a aj keby tomu tak bolo, na základe vyhlásení tretích osôb nie je

možné predpokladať existenciu dominantného postavenia v zmysle nariadenia č. 4064/89.

249 Tieto tvrdenia musia byť zamietnuté.

250 Rovno na úvod je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobcu o tom, že nekontroluje CVK, a to z dôvodov uvedených pri posúdení prvej časti prvého žalobného dôvodu. Je namieste dodať, že Komisii nič nebráni v tom, aby zohľadnila štrukturálne väzby medzi žalobcom a CVK ako skutočnosť, ktorá charakterizuje ekonomickú silu CVK alebo ktorá ju môže v určitej miere zvýšiť. Skutočnosť, že žalobca kontroluje spoločný podnik totiž v miere, v akej je žalobca prítomný na trhu spoločného podniku, ako aj na odberateľskom trhu veľkoobchodu, môže pre CVK znamenať možnosť dodatočnej ekonomickej sily, ktorá je nevyhnutným dôsledkom koordinácie konania týchto dvoch podnikov na trhu. Nariadenie č. 4064/89 ale nezakazuje, aby sa so zreteľom na jeho ustanovenia preskúmali prípadné aspekty vertikálnej koordinácie medzi spoločným podnikom a jedným alebo oboma zakladateľskými podnikmi, ktoré sú výsledkom koncentrácie, bez toho, aby sa tým vopred rozhodla otázka samostatnosti spoločného podniku.

251 Ďalej, pokiaľ ide o údajne silné postavenie žalobcu na relevantnom trhu podľa napadnutého rozhodnutia, žalobca nechápe správne odôvodnenie č. 106 napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie totiž konštatuje silné postavenie žalobcu iba v segmente malých častí používaných predovšetkým v sektore bytovej výstavby a nie na relevantnom trhu vo všeobecnosti. V každom prípade Komisia mohla bez toho, že by bolo jej hodnotenie zjavne nesprávne, prijať záver, že CVK a žalobca môžu ponúkať sortiment výrobkov — podľa prijatého vymedzenia trhu —, ktorý

nemôže dodať žiadny z ich konkurentov, keďže podiel žalobcu na relevantnom trhu je vďaka jeho ponuke betónových prefabrikátov a betónu liateho na mieste [2 až 5] %, pričom bezprostredný konkurent CVK má trhový podiel iba približne [2 až 5] %.

252 Nakoniec, čo sa týka prítomnosti žalobcu na trhu veľkoobchodu so stavebnými materiálmi, ktorú žalobca nepopiera, pri nedostatku dôkazu o opaku je možné prijať záver, že z dôvodu tejto prítomnosti môže mať CVK prospech z distribučnej siete svojho zakladateľského podniku, a to bez ohľadu na veľkosť a trhové postavenie tejto siete, najmä ak konkurenti účastníkov sami nie sú vertikálne integrovaní. Komisia na otázku Súdu prvého stupňa týkajúcu sa tohto bodu na pojednávaní uviedla, že podľa spisu mal takúto výhodu iba jeden výrobca tehál, čo žalobca nepoprel. Je však namieste upresniť, že táto skutočnosť z pohľadu hospodárskej súťaže nemá skutočný význam, a to najmä z dôvodu, že so zreteľom na štruktúru trhu sú tehly, predstavujúce približne [2 až 5] % všetkého materiálu používaného na stavbu nosných múrov v Holandsku, na relevantnom trhu jednoznačne vedľajším materiálom. Preto sa nedá spochybniť hodnotenie Komisie týkajúce sa sily distribučnej siete žalobcu a jeho zvýhodňovania zo strany CVK. V každom prípade, aj keby bolo toto hodnotenie nesprávne, nemohlo by to viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, keďže toto hodnotenie sa uvádzalo iba nad rámec potrebnej argumentácie.

253 Navyše, čo sa týka námietok žalobcu týkajúcich sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v bodoch, kde sa toto odôvodnenie odchyľilo od záverov NMa (pozri bod 176 vyššie), stačí na jednej strane pripomenúť, že z odpovede na prvý žalobný dôvod vyplýva, že transakcie uzavreté 9. augusta 1999 predstavovali jednu ucelenú koncentráciu spadajúcu do výlučnej právomoci Komisie, a na strane druhej, že z prechádzajúceho preskúmania faktorov uvedených v napadnutom rozhodnutí sa dá overiť, že hodnotenie Komisie nebolo zjavne nesprávne v tom, že konštatovala dominantné postavenie CVK na relevantnom trhu. Z toho vyplýva, že

napriek tvrdeniam žalobcu Komisia nemusela osobitne uviesť dôvody, pre ktoré sa v danom prípade nestotožnila s údajne odlišným hodnotením NMa.

254 S prihliadnutím na všetky tieto úvahy je namieste konštatovať, že Komisia usúdila správne, že CVK mal dominantné postavenie na relevantnom trhu.

255 Preto prvú časť druhého žalobného dôvodu treba odmietnuť.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu, ktorý je založený na nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi koncentráciou a vytvorením dominantného postavenia

Tvrdenia účastníkov konania

256 Žalobca po prvé tvrdí, že aj keby sa predpokladalo v súlade s názorom Komisie, že transakcia RAG je koncentráciou, táto transakcia je odlišná od dohody o odvode zisku oznámenej NMa, ktorou CVK získal kontrolu nad svojimi členskými podnikmi a ktorá v zmysle dôkazov nevedie k vytvoreniu dominantného postavenia. Podľa žalobcu bola dôsledkom transakcie RAD iba zmena štruktúry kontroly CVK bez účinku na trhové postavenie CVK.

257 Žalobca po druhé tvrdí, že Komisia, v rozpore s požiadavkami článku 2 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, nepreukázala existenciu kauzálneho spojenia medzi predmetnou koncentráciou a posilnením dominantného postavenia. Podľa žalobcu CVK

ako družstvo podľa holandského práva už aj pred transakciou RAG vykonával svoju činnosť ako jediný hospodársky subjekt a prijímal strategické rozhodnutia týkajúce sa svojich členských podnikov, ktoré mali dosah nielen na uvádzanie kremničitovápennatých výrobkov na trh, ale aj na určovanie cien, podmienok predaja, výroby a nákupov.

258 Žalobca v rozpore s napadnutým rozhodnutím usudzuje, že na zodpovedanie otázky, či koncentrácia vytvára dominantné postavenie, nie je rozhodujúca skutočnosť, že je jednoduchšie rozviazať ekonomické väzby v rámci spoločného systému distribúcie ako väzby v rámci spoločného podniku vykonávajúceho rôzne činnosti. Naopak, podľa názoru žalobcu musí Komisia preukázať kauzálne spojenie medzi koncentráciou a vytvorením dominantného postavenia. Žalobca v prejednáwanej veci poukazuje na to, že v napadnutom rozhodnutí sa vôbec neanalyzujú trhové podiely CVK pred a po transakcii RAG. Podľa žalobcu, ak by Komisia vykonala takúto analýzu, ukázalo by sa, že táto transakcia nemala žiadny dosah na trhový podiel CVK, čo sa dá ilustrovať aj porovnaním rozhodnutia NMa z 20. októbra 1998 a napadnutého rozhodnutia.

259 Žalobca nakoniec poukazuje na to, že nie sú jasné dôvody, pre ktoré sa podľa napadnutého rozhodnutia musí trhový podiel žalobcu na trhu veľkoobchodu so stavebnými materiálmi v dôsledku transakcie RAG pripísať CVK. Podľa názoru žalobcu sa podobné hodnotenie dalo urobiť aj pred prevodom obchodných podielov. Žalobca v každom prípade usudzuje, že pripísanie podielu žalobcu na trhu veľkoobchodu so stavebnými materiálmi na stavbu múrov v prospech CVK nemôže viesť k vytvoreniu dominantného postavenia.

260 Žalobca po tretie tvrdí, že Komisia nepredložila dodatočné dôkazné prostriedky, ktoré by preukazovali, že transakcia RAG by viedla k vytvoreniu dominantného postavenia.

261 Žalobca predovšetkým nesúhlasí s tým, že zvýšenia cien kremničito-vápenatých tehál opísané v odôvodnení č. 117 napadnutého rozhodnutia by mohli byť náznakmi vytvorenia dominantného postavenia. Žalobca, v súlade so stanoviskom CVK na pojednávaní 16. mája 2002, tvrdí, že tieto zvýšenia cien spôsobil rast nákladov a že boli závislé od všeobecných zmien cien a nie zmenenej štruktúry trhu v dôsledku transakcie RAG. Žalobca okrem toho poukazuje na to, že v napadnutom rozhodnutí sa zohľadnili časové obdobia nasledujúce po transakcii RAG a že Komisia sa nepokúsila porovnať ceny pred a po tejto transakcii, aby tak zistila skutočný dosah, ktorý táto transakcia mohla mať na cenovú politiku CVK. Vo svojej replike žalobca dodáva, že vyhlásenia konkurentov a odberateľov uvádzané v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých ceny výrobkov CVK od roku 1999 abnormálne rástli, nie sú rozhodujúce, keďže spis Komisie, ku ktorému mal žalobca prístup, obsahuje početné vyjadrenia hospodárskych subjektov v opačnom zmysle.

262 Žalobca ďalej tvrdí, že vyhlásenia súťažiteľov a odberateľov o správaní CVK, uvádzané v odôvodneniach č. 119 až 121 napadnutého rozhodnutia, takisto nepreukazujú, že transakcia RAG by viedla k vytvoreniu dominantného postavenia. Podľa názoru žalobcu nie sú rozhodujúce ani vyhlásenia súťažiteľov o správaní Haniel, spomenuté v odôvodnení č. 120 napadnutého rozhodnutia, a to z dôvodu, že aj keď sa týkajú akcionára niektorých členských podnikov CVK, vzťahujú sa na subjekt, ktorý je z pohľadu otázky dominantného postavenia tretou osobou. Navyše žalobca nesúhlasí so záverom Komisie, podľa ktorého CVK mal väčšiu slobodu konať nezávisle od svojich konkurentov a odberateľov po transakcii RAG, keďže trhový podiel RAG sa v dôsledku tejto transakcie nezvýšil.

263 Žalobca nakoniec usudzuje, že odkaz na konanie vo veciach kartelových dohôd pred NMa v odôvodnení č. 125 napadnutého rozhodnutia rovnako nie je rozhodujúcou skutočnosťou pre zodpovedanie otázky, či sa v dôsledku transakcie RAG vytvorilo dominantné postavenie. Žalobca poukazuje na to, že okrem iného je tento odkaz ťažko zlučiteľný s všeobecným postojom Komisie, v zmysle ktorého nie sú rozhodnutia iných orgánov prijaté na základe inej právnej úpravy pre Komisiu záväzné.

- 264 Komisia opätovne pripomenula obsah príslušných dôvodov napadnutého rozhodnutia a odmieta všetky tvrdenia žalobcu.
- 265 Komisia po prvé usudzuje, že ak by bolo pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že CVK už pred koncentráciou vykonával svoju činnosť na relevantnom trhu ako jediný hospodársky subjekt, následná kontrola koncentrácie by stratila opodstatnenie. Podľa Komisie by to totiž znamenalo, že ak by nezávislé podniky, ktoré majú spoločný systém distribúcie, spojili svoju činnosť v rámci plne funkčného spoločného podniku, nespôsobilo by to vytvorenie dominantného postavenia. Komisia tvrdí, že transformácia spoločného systému distribúcie na spoločný podnik je takou zmenou štruktúry trhu, ktorá môže viesť k vytvoreniu dominantného postavenia, a preto zásadne musí podliehať kontrole koncentrácií.
- 266 V prejednávanej veci Komisia pripomína, že CVK po koncentracii vykonáva priamo a výlučne riadenie jedenástich členských podnikov v celom sektore kremničitovápennatých výrobkov v Holandsku, čo mu umožňuje s cieľom maximalizácie príjmov spoločného podniku centrálné určovať všetky prvky svojho správania v hospodárskej súťaži, pričom integruje výrazne viac funkcií, ako podniky, ktoré sa vzťahujú na uvádzanie výrobkov na trh, čo vykonával CVK pred koncentráciou. Komisia takisto uvádza, že tvrdenia žalobcu, podľa ktorých CVK už pred koncentráciou jednotne vykonával výrobu a nákup, sú nepresné a neboli uvádzané počas administratívneho konania. Komisia okrem toho poznamenáva, že žalobca nevysvetlil, prečo bolo potrebné, aby žalobca uzavrel dohodu o spolupráci s Haniel a účastníci začali konanie o oznámení pred NMa, ak CVK podľa tvrdenia žalobcu už pred koncentráciou predstavoval „jediný hospodársky subjekt“. Komisia poukazuje na to, že rozdielny stupeň stability spoločného podniku a systému distribúcie je dôležitý faktor, ktorý preukazuje, že na trhu sa odohrala trvalá štrukturálna zmena.

267 Po druhé, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, Komisia odmieta tvrdenia žalobcu o tom, že nepreskúmala trhové podiely pred a po transakcii RAG. Komisia pripomína, že táto transakcia nie je odlišná od koncentrácie a že CVK pred koncentráciou nemal trhový podiel. V tomto smere Komisia zdôrazňuje, že trhový podiel, ktorý vypočítal NMa v rozhodnutí z 20. októbra 1998 a na ktorý žalobca odkazuje, predstavuje súčet trhových podielov nezávislých podnikov pred koncentráciou. Navyše, podľa Komisie sa pripísanie podielu žalobcu na trhu veľkoobchodu so stavebnými materiálmi v prospech CVK dá vysvetliť tým, že žalobca sa nemôže považovať za konkurenta CVK, pretože spoločne s CVK kontroluje Haniel.

268 Po tretie, pokiaľ ide o „dodatočné dôkazné prostriedky“, na preukázanie príčinnej súvislosti medzi koncentráciou a vytvorením dominantného postavenia Komisia vo všeobecnosti pripomína, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia už bola koncentrácia uskutočnená, a preto mohla v odôvodneniach č. 117 až 121 napadnutého rozhodnutia vykonať analýzu *ex post*, ktorá potvrdila, že dôsledkom koncentrácie bolo vytvorenie dominantného postavenia. Vo zvyšnej časti Komisia napáda ostatné tvrdenia žalobcu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

269 Rovno na úvod je potrebné poukázať na to, že podľa článku 2 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 koncentrácia, ktorá nevytvára ani neposilňuje dominantné postavenie, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti, sa vyhlási za zlučiteľnú so spoločným trhom (rozsudok Kali a Salz, už citovaný v bode 196 vyššie, body 109 a 110).

270 V prejednávanej veci je preto potrebné overiť, či koncentrácia uzavretá 9. augusta 1999 je príčinou dominantného postavenia preskúmaného v prvej časti tohto žalobného dôvodu. Kontrola Súdom prvého stupňa sa napriek tvrdeniam žalobcu nemôže týkať iba spojenia medzi dominantným postavením CVK a transakciou RAG, pretože ako bolo rozhodnuté po preskúmaní druhej časti prvého žalobného dôvodu, prvá a druhá skupina transakcií uvedených v bode 8 vyššie má jednotnú povahu z dôvodu ich vzájomnej závislosti, a preto predstavujú jednu koncentráciu. Navyše je namieste poznamenať, že pokiaľ Súd prvého stupňa po preskúmaní prvej časti tohto žalobného dôvodu konštatoval, že CVK má dominantné postavenie na relevantnom trhu bolo by vylúčenie príčinnej súvislosti medzi vytvorením tohto postavenia a koncentráciou, čoho sa domáha žalobca, logicky možné iba vtedy, ak by prípadné dominantné postavenie existovalo už pred uskutočnením transakcie z 9. augusta 1999.

271 Ďalej, je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodneniach č. 110 až 115 napadnutého rozhodnutia vylúčila existenciu individuálneho dominantného postavenia CVK, ako aj kolektívneho dominantného postavenia troch skupín výrobcov kremničito-vápenatých tehál — t. j. výrobcov kontrolovaných žalobcom, výrobcov, ktoré v plnej miere kontroloval Haniel a výrobcov, v ktorých mal obchodné podiely RAG — pred koncentráciou z 9. augusta 1999, pričom uviedla podiely týchto troch skupín na relevantnom trhu. Okrem toho je takisto namieste zdôrazniť, že Komisia v odôvodneniach č. 116 až 125 napadnutého rozhodnutia identifikovala niektoré skutočnosti, ktoré potvrdzujú existenciu príčinnej súvislosti medzi koncentráciou a dominantným postavením CVK.

272 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu týkajúce sa údajného individuálneho dominantného postavenia CVK pred koncentráciou, je potrebné odmietnuť závery, ktoré žalobca vyvodzuje na jednej strane z toho, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje analýzu trhového podielu CVK pred koncentráciou, a na strane druhej z toho, že Komisia, najmä v odôvodneniach č. 113 a 114 napadnutého rozhodnutia, odmietla považovať CVK za jediný hospodársky subjekt pred koncentráciou.

273 K prvej otázke stačí uviesť, že nevykonanie vyššie spomenutej analýzy vyplýva zo skutočnosti, že otázka pripísania trhového podielu v prospech CVK sa dá zodpovedať iba v závislosti od druhej otázky, t. j. či sa tento hospodársky subjekt mal pred koncentráciou považovať za spoločný podnik v zmysle nariadenia č. 4064/89 a nie iba za nástroj spolupráce medzi jeho členmi v oblasti uvádzania kremničito-vápenatých tehál na trh v Holandsku, teda v prípade, keď by bolo potrebné pripísať trhové podiely v prospech skupín, do ktorých patrili členovia CVK.

274 Čo sa týka druhého bodu, je dôležité pripomenúť, že podľa dohody o odvode zisku z 9. augusta 1999 „strany vytvoria hospodársku jednotku pod vedením CVK, ktorej cieľom je výroba a uvádzanie na trh kremničito-vápenatých výrobkov a všetko, čo môže napomáhať tejto činnosti v širokom zmysle“ (bod B preambuly dohody o odvode zisku). Z článku 1 tejto dohody vyplýva, že riadenie je centralizované na úrovni CVK a vykonáva sa pod vedením predstavenstva, ktoré zabezpečuje „riadenie CVK a jeho závodov v tom zmysle, že vo všetkých veciach týkajúcich sa výroby a uvádzania na trh... kremničito-vápenatých tehál a všetkého, čo môže napomáhať tejto činnosti v širokom zmysle, je predstavenstvo poverené centrálnym riadením CVK a jeho závodov, podľa vlastného uváženia, s prihliadnutím na záujmy CVK a jeho členov“. Podľa tohto istého ustanovenia patrí medzi úlohy predstavenstva aj prípadné vydávanie príkazov členským podnikom CVK týkajúcich sa vývoja výrobkov, uvádzania na trh, predaja, nákupov, investícií a zrušenia investícií, objednávok, zhodnotenia piesku, personálnych otázok. Navyše, podľa článkov 5 a 6 dohody členské štáty zdieľajú zisky a straty.

275 Naopak, zo spisu nevyplýva, že takáto hospodárska jednotka existovala pred operáciou z 9. augusta 1999. Pred koncentráciou bol CVK spoločným systémom distribúcie kremničito-vápenatých tehál vyrobených členskými podnikmi CVK v Holandsku a nevykonával iné hospodárske funkcie. Pred koncentráciou preto

Komisia mohla považovať CVK za obchodné zastúpenie svojich členov. Žalobca síce vo svojej replike tvrdí, že CVK v tomto období vykonával aj činnosti týkajúce sa výroby kremničito-vápenatých tehál, ale nepreukázal, že tomu tak skutočne bolo.

276 Iste, vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby spoločný systém distribúcie mohol mať povahu plne funkčného spoločného podniku, ak sa na jeho úrovni realizuje značná pridaná hodnota k výrobkom alebo službám, ktoré distribuuje, alebo ak vystupuje ako skutočný trhový hráč a zásobuje sa vo významnej miere od iných dodávateľov, ktoré sú konkurentmi jeho vlastných členských podnikov.

277 To však nezodpovedá tvrdeniam žalobcu v prejednávanej veci.

278 Žalobca totiž spochybňuje iba správnosť tvrdenia v odôvodnení č. 114 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého spoločný systém distribúcie je menej trvanlivý ako „plne funkčný“ spoločný podnik. V tomto smere stačí konštatovať, že hodnotenie v už citovanom odôvodnení č. 114 napadnutého rozhodnutia nasledujúce po príslovkovom spojení „okrem toho“ sa uvádza iba nad rámec potrebnej argumentácie. Vo zvyšnej časti žalobca nevyvrátil hodnotenie Komisie, podľa ktorého sa v dôsledku koncentrácie CVK stal plne funkčným podnikom, ktorý vykonával rôzne funkcie predtým nezávislých podnikov, z čoho vyplynulo prirátanie trhových podielov v prospech tohto nového subjektu, a tým aj jeho prípadné dominantné postavenie na relevantnom trhu.

279 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či mali tri skupiny výrobcov kremničito-vápenatých tehál kolektívne dominantné postavenie, stačí konštatovať, že žalobca netvrdil, že tieto tri skupiny mali dominantné postavenie. Je potrebné dodať, že na základe

obsahu spisu, najmä trhových podielov troch skupín pred koncentráciou, t. j. [20 až 30] % v prípade Haniel a žalobcu a [5 až 10] % v prípade RAG, sa nedá vyvodiť záver, že pred koncentráciou z 9. augusta 1999 existovalo kolektívne dominantné postavenie.

280 Po tretie, pokiaľ ide o skutočnosti potvrdzujúce príčinnú súvislosť medzi koncentráciou z 9. augusta 1999 a dominantným postavením CVK, Súd prvého stupňa usudzuje, že Komisia má právo zohľadniť tieto skutočnosti v situácii, aká vznikla aj v prejednávanej veci, keď koncentrácia v čase prijatia napadnutého rozhodnutia už bola uskutočnená, ale tieto skutočnosti nie sú z definície nevyhnutne potrebné na konštatovanie, že dominantné postavenie CVK je dôsledkom koncentrácie z 9. augusta 1999, čo napáda žalobca. Z toho vyplýva, že aj keby boli tvrdenia žalobcu dôvodné, nemohli by spochybníť posúdenie, ktoré vyplýva z bodov vyššie.

281 V každom prípade je namieste konštatovať, že pokiaľ ide o analýzu správania CVK týkajúceho sa cien po koncentracii uvedenu v odôvodnení č. 117 napadnutého rozhodnutia, žalobca nepreukázal pomocou presných a navzájom sa zhodujúcich údajov zjavnú nesprávnosť tejto analýzy.

282 Presnejšie povedané, žalobca po prvé nespochybnil, že CVK po koncentracii zvýšil ceny vo významnej miere (o [5 až 10] % v roku 2001 a o [5 až 10] % v roku 2002), ani upresnenie Komisie v jej písomnostiach o tom, že informácie o vývoji cien od roku 1997 sa zakladali na metodickom prieskume, ktorý zahŕňal všetkých výrobcov stavebných materiálov na stavbu múrov a 18 obchodníkov, a v zmysle ktorého úroveň zvýšenia cien v rokoch 1999 a 2000 (0 až 5 %) je príklad odzrkadľujúci stav v období, v ktorom účinky koncentrácie na trhu ešte neboli citelné. Žalobca nespochybnil ani existenciu nadbytočných kapacít v segmente kremničito-vápenatých výrobkov, ani skutočnosť, že v rozhodujúcom období vymedzenom Komisiou

dopyt po stavebných materiáloch na stavbu múrov skôr klesal. Za týchto okolností sa tvrdenie žalobcu, podľa ktorého zvýšenie cien bolo spôsobené výlučne rastom výrobných nákladov a vývoja všeobecnej cenovej úrovne, keďže po uskutočnení koncentrácie by bolo pravdepodobnejšie, že ceny kremničito-vápenatých tehál budú v dôsledku poklesu dopytu a existujúcich nadbytočných kapacít skôr klesať alebo zostanú stabilné, nezdá byť v súlade so skutočnosťou.

283 V tejto súvislosti nie je možné prijať tvrdenia žalobcu o tom, že vyhlásenia, ktoré Komisia získala od trhových subjektov o stabilnej alebo klesajúcej cenovej úrovni ostatných stavebných materiálov v období rokov 1999 až 2002, nie sú relevantné. Z vyhlásenia obchodníka Stenncentrum Utrecht týkajúceho sa mesiaca február 2002 totiž vyplýva, že „ceny stanovené niektorými výrobcami tehál klesli o [20 až 30] % v dôsledku pôsobenia trhových mechanizmov“ a „to isté sa stalo aj v sektore betónu pripraveného na liatie“, ale „CVK ako jediný dodávateľ kremničito-vápenatých tehál nebol vystavený tejto nevýhode a výrazne zvýšil svoje ceny v rokoch 2001 a 2002“, pričom toto vyhlásenie sa nachádza v spise Komisie a žalobca sa naň odvolal vo svojich písomnostiach, aby podoprel svoje tvrdenie o tom, že ceny kremničito-vápenatých tehál CVK nestúpili alebo, naopak, zvýšili sa ceny ostatných stavebných materiálov. Toto vyhlásenie pritom nepodopiera tvrdenia žalobcu.

284 Okrem toho žalobca rovnako nevysvetlil, prečo sú podľa neho nesprávne vysvetlenia Raab Karcher — podané počas vypočutia pred Komisiou 16. mája 2002 —, podľa ktorých pred koncentráciou ešte bolo v niektorých prípadoch možné rokovať o cene s jednotlivými výrobcami kremničito-vápenatých tehál, ale po koncentracii tieto podniky odmietli akékoľvek individuálne rokovania so zákazníkmi, a odkázali ich na CVK.

285 Z toho vyplýva, že hodnotenie správania CVK pri určovaní cien po uskutočnení koncentrácie vykonané Komisiou v právnom zmysle dostatočne potvrdzuje, že v dôsledku predmetnej koncentrácie sa vytvorilo dominantné postavenie, ktoré tomuto CVK umožnilo, aby sa vo veľkej miere správalo nezávisle od svojich konkurentov a zákazníkov. Preto nie je potrebné skúmať ostatné námietky žalobcu.

286 Za týchto okolností Komisia neporušila článok 2 nariadenia č. 4064/89 prijatím záveru v odôvodnení č. 126 napadnutého rozhodnutia, že dôsledkom predmetnej koncentrácie bolo vytvorenie dominantného postavenia CVK na relevantnom trhu, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti.

287 Preto je potrebné zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu, ako aj tento žalobný dôvod ako celok.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 a článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, ako aj zásady proporcionality

Tvrdenia účastníkov konania

288 Žalobca tvrdí, po prvé, že Komisia nemala dostatok právomoci na to, aby na základe nariadenia č. 4064/89 vyžadovala dodatočné záväzky k návrhu záväzkov predložených spoločnosťou Haniel a žalobcom, ktoré mali ukončiť spoločnú kontrolu tých podnikov vykonávanú nad CVK a umožniť návrat k zmenám koalícií v CVK vzhľadom na to, že na základe tohto návrhu mala koncentrácia, ktorá mala byť oznámená na základe nariadenia č. 4064/89, prestať existovať. Podľa žalobcu po návrhu záväzkov, keďže v zmysle nariadenia č. 4064/89 koncentrácia by už neexistovala, Komisia by už nemohla na základe tohto nariadenia vyžadovať

dodatočné záväzky vedúce k zrušeniu CVK, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia. Vo svojej replike žalobca upresňuje, že toto pravidlo je tiež platné v prípade koncentrácie, ktorá sa už zrealizovala, ako je tomu v prejednávanej veci. Žalobca tiež zdôrazňuje v rozpore s tvrdením Komisie, že nie je relevantná skutočnosť, že napriek prvým záväzkom mala CVK ešte stále dominantné postavenie na relevantnom trhu. Podľa žalobcu totiž nariadenie č. 4064/89 neustanovuje povinnosť prijať právne záväzné rozhodnutia týkajúce sa koncentrácií s významom na úrovni Spoločenstva a neoprávňuje Komisiu prijať opatrenia smerujúce k zrušeniu každého podniku, ktorý má údajne dominantné postavenie. Podľa názoru žalobcu preto Komisia tým, že vyžadovala dodatočné záväzky k pôvodnému návrhu záväzkov, vykonávala svoju právomoc porušením článku 3 a článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89.

- 289 Po druhé, žalobca sa domnieva, že Komisia tým, že vyžadovala záväzky smerujúce k zrušeniu CVK a išla nad rámec obnovenia situácie predchádzajúcej koncentráciu, tiež porušila zásadu proporcionality. Podľa žalobcu, ak záväzky zodpovedajú podmienkam stanoveným nariadením č. 4064/89, Komisia je povinná prijať najmenej reštriktívnu z navrhutej série záväzkov, čo nebolo v prejednávanej veci dodržané.
- 290 Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa právomoci, Komisia predovšetkým pripúšťa, že ak sa účastníci koncentrácie, ktorí jej oznámili koncentráciu, rozhodnú neuskutočniť túto operáciu a stiahnuť oznámenie, nie je oprávnená trvať na prijatí záväzkov.
- 291 Komisia sa však domnieva, že v prejednávanej veci je situácia odlišná, pretože daná operácia sa už zrealizovala. V takom prípade Komisia zastáva názor, že je povinná konať v zmysle článku 8 ods. 4 nariadenia č. 4064/89, aby sa zrušila koncentrácia

alebo sa obnovila efektívna hospodárska súťaž inými náležitými krokmi. Komisia tiež pripomína, že v prejednávanej veci sa koncentrácia skladá z dvoch transakcií. Podľa stanoviska Komisie odstúpenie od nadobudnutia spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom nestačí na obnovenie podmienok efektívnej hospodárskej súťaže, pretože CVK by naďalej mala dominantné postavenie na relevantnom trhu. Ak účastníci prijímú záväzok ukončiť spoločnú kontrolu, Komisia sa domnieva, že nestráca svoju právomoc preskúmať operáciu na základe nariadenia č. 4064/89. Podľa Komisie je jej právomoc determinovaná jedine vzhľadom na operáciu, vo vzťahu ku ktorej vznikla povinnosť oznámenia a nie predložením návrhu záväzkov. Komisia z tohto vyvodila záver, že s výhradou dodržiavania záväzkov uvedených v prílohe k napadnutému rozhodnutiu bola povinná vyhlásiť koncentráciu zlučiteľnú so spoločným trhom vzhľadom na článok 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89.

292 Pokiaľ ide o údajné porušenie zásady proporcionality, Komisia sa domnieva, že plne dodržala túto zásadu. Podľa Komisie prvá séria záväzkov jej jednoducho neumožnila zaručiť efektívnu hospodársku súťaž na spoločnom trhu, pretože CVK by stále mala dominantné postavenie na relevantnom trhu. Jedine druhá séria záväzkov by napravila takúto situáciu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

293 Je dôležité rovno na úvod pripomenúť, že článok 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 stanovuje:

„Ak Komisia zistí, že po prípadných následných úpravách zo strany účastníkov koncentrácie spĺňa oznámená koncentrácia kritérium stanovené v článku 2 ods. 2..., vydá rozhodnutie, v ktorom vyhlási koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom.

K svojmu rozhodnutiu môže pripojiť podmienky a povinnosti, ktoré majú zabezpečiť, aby účastníci koncentrácie dodržali prevzaté záväzky voči Komisii v súvislosti s úpravou pôvodného plánu koncentrácie [pre to, aby bola zlučiteľná so spoločným trhom — *neoficiálny preklad*]...“

294 Je takisto potrebné zdôrazniť, že v rámci nariadenia č. 4064/89 je Komisia oprávnená prijať iba také záväzky, ktoré môžu viesť k zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom. Inými slovami, záväzky navrhnuté dotknutými podnikmi musia Komisii umožniť prijatie záveru, že predmetná koncentrácia nevytvorí ani neposilní dominantné postavenie v zmysle článku 2 ods. 2 tohto nariadenia (rozsudok Gencor/Komisia, už citovaný v bode 195 vyššie, bod 318).

295 Ďalej, v prejednávanej veci z odôvodnenia č. 127 napadnutého rozhodnutia a z bodu 13 jeho prílohy vyplýva, že Komisia pôvodne odmietla návrh záväzkov, podľa ktorých by Haniel a žalobca zrušili dohodu o spolupráci, ktorú uzavreli, že ich účasti v podnikoch Anker, Vogelenzang a Van Herwaarden, ktoré nadobudli v dôsledku transakcie RAG, by sa previedli na nezávislé tretie osoby, pričom by zostala v platnosti zmluva o odvode zisku, ako aj stanovky CVK.

296 V odôvodnení č. 132 napadnutého rozhodnutia Komisia odôvodnila toto odmietnutie takto:

„Komisia usudzuje, že záväzky, ktoré ako návrh pôvodne predložili účastníci, nepostačujú na vylúčenie pochybností týkajúcich sa hospodárskej súťaže na [relevantnom] trhu. Návrh záväzkov totiž iba ukončuje spoločnú kontrolu CVK zo strany Haniel a Cementbouw, ale neukončuje zároveň dominantné postavenie CVK vytvorené v dôsledku koncentrácie. Návrh záväzkov sa zakladá na predpoklade, ktorý bol vyvrátený v časti II tohto rozhodnutia, podľa ktorého kontrola Komisie

v tomto konaní sa vzťahuje iba na nadobudnutie spoločnej kontroly nad CVK zo strany Haniel a Cementbouw, pričom spoločné nadobudnutie kontroly týmito podnikmi nad CVK už nespadá do právomoci Komisie z dôvodu rozhodnutia NMa z 20. októbra 1998.“

297 Komisia pritom prijala konečné záväzky opísané v odôvodneniach č. 129 až 131 napadnutého rozhodnutia, usúdiac, že postačujú na to, aby mohla vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom.

298 Obsah týchto záväzkov je nasledujúci:

- zrušenie dohody o odvode zisku, zmien stanov CVK a zrušenie samotného CVK v lehote [*dôverné*] od prijatia napadnutého rozhodnutia,

- zrušenie dohody o spolupráci s okamžitou účinnosťou,

- záväzok žalobcu a Haniel ukončiť zároveň s dohodou o spolupráci aj spoločnú kontrolu podnikov Anker a Van Herwaarden, podľa podmienok uvedených v odôvodnení č. 129 napadnutého rozhodnutia,

- záväzok žalobcu a Haniel ukončiť spoločnú kontrolu Vogelenzang podľa rovnakých podmienok, ako sú stanovené pre Anker a Van Herwaarden, v prípade, ak Vogelenzang obnoví svoju činnosť,

- záväzok žalobcu a Haniel [vyhlásenie týkajúce sa vnútornej organizácie CVK]³,

- vymenovanie osoby poverenej kontrolou dodržiavania záväzkov zo strany účastníkov.

299 Žalobca nepopiera, že účastníci, ktorí podali oznámenie mali možnosť navrhnuť opatrenia na nápravu, ktoré by boli vhodné na vyriešenie „problémov týkajúcich sa hospodárskej súťaže“, ktoré identifikovala Komisia v oznámení o výhradách, ale v podstate tvrdí, že keďže prvý návrh záväzkov mal byť oznámený Komisii podľa nariadenia č. 4064/89, prvý návrh záväzkov, ktorý podľa chápania žalobcu predstavuje zrušenie druhej skupiny transakcií a obnovenie stavu pred koncentráciou, mení túto operáciu takým spôsobom, že už nejde o koncentráciu. Za týchto okolností žalobca tvrdí, že Komisia už nemá právomoc vyžadovať od účastníkov, aby navrhli ďalšie záväzky, najmä zrušenie CVK, keďže zanikol základ právomoci podľa nariadenia č. 4064/89. Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia bola povinná prijať prvý návrh záväzkov, pretože bol postačujúci a menej reštriktívny ako konečné záväzky. Žalobca preto usudzuje, že Komisia porušila zásadu proporcionality.

300 Táto argumentácia musí byť zamietnutá.

301 Po prvé je potrebné konštatovať, že tvrdenia žalobcu sa opakovane zakladajú na nesprávnom predpoklade, ktorý Súd prvého stupňa už zamietol po preskúmaní druhej časti prvého žalobného dôvodu. Existuje totiž iba jedna koncentrácia

3 — Skryté dôverné údaje.

uzavretá 9. augusta 1999, ktorá sa skladá z prvej a druhej skupiny transakcií a ktorá spadá do právomoci Komisie v zmysle nariadenia č. 4064/89. Preto napriek tvrdeniam žalobcu prvý návrh záväzkov nemení koncentráciu tak, že by už ďalej nešlo o koncentráciu.

302 Preto musí byť zamietnuté tvrdenie o nedostatku právomoci Komisie.

303 Po druhé, žiada sa prijať rovnaký záver aj v prípade námietky založenej na údajnej primeranosti prvého návrhu záväzkov a údajnej neprimeranosti konečných záväzkov prijatých Komisiou, najmä rozdelenia CVK v lehote [dôverné] od prijatia napadnutého rozhodnutia, čo je podmienkou vyhlásenia o zlučiteľnosti.

304 Na jednej strane je dôležité poukázať na to, že žalobca nevysvetlil, ako by mohla Komisia na základe prvého návrhu záväzkov opísaného v bode 295 vyššie prijať záver o zlučiteľnosti koncentrácie, ak je nesporné, že v rámci tohto návrhu záväzkov by zostalo dominantné postavenie CVK vytvorené v dôsledku koncentrácie uzavretej 9. augusta 1999 nezmenené. Tento podnik by mal totiž aj napriek vzdania sa spoločnej kontroly nad CVK naďalej podiel na relevantnom trhu predstavujúci najmenej [50 až 60] %, vychádzajúc z vymedzenia trhu, pričom trhové podiely jeho konkurentov by sa nezvýšili.

305 Preto napriek tvrdeniam žalobcu nebola Komisia povinná prijať prvý návrh záväzkov v zmysle článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, keďže tento návrh jej neumožnil prijať záver, že v dôsledku koncentrácie z 9. augusta 1999 sa nevytvorilo dominantné postavenie v zmysle článku 2 ods. 2 nariadenia.

- 306 Toto hodnotenie potvrdzuje aj znenie odôvodnenia č. 8 nariadenia (ES) č. 1310/97, ktoré žalobca cituje vo svojich písomnostiach a v zmysle ktorého „Komisia môže v druhej etape tohto postupu vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ zmluvné strany prijímú záväzky, ktoré sú úmerné a ktoré by celkom odstránili problém týkajúci sa hospodárskej súťaže...“.
- 307 Aby záväzky účastníkov mohla Komisia prijať so zreteľom na vydanie rozhodnutia podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, musia byť teda nielen úmerné problému týkajúceho sa hospodárskej súťaže, ktorý Komisia označila vo svojom rozhodnutí, ale musia ho aj úplne vyriešiť, pričom tento cieľ v prejednávanej veci zjavne nebol dosiahnutý prostredníctvom prvého návrhu záväzkov účastníkov, ktorí podali oznámenie.
- 308 Na strane druhej, pokiaľ ide o konečné záväzky, medzi ktoré patrí návrh účastníkov zrušiť CVK v lehote [dôverné] od prijatia napadnutého rozhodnutia — čo je jediný záväzok, o ktorom účastníci tohto konania vážne diskutovali —, je síce pravda, že tento záväzok predstavuje viac, ako obnovenie stavu, ktorý bol pred koncentráciou, keďže po uplynutí lehoty CVK prestane existovať aj vo svojej predchádzajúcej podobe obchodného zastúpenia, skutočnosťou však zostáva, že účastníci, ktorí podali oznámenie, sa nato, aby Komisia mohla vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom, nemusia obmedziť na navrhovanie záväzkov, ktoré sledujú iba obnovenie stavu hospodárskej súťaže pred koncentráciou. Podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 je totiž Komisia oprávnená prijať akékoľvek záväzky účastníkov, ktoré jej umožnia prijať rozhodnutie, že koncentrácia je zlučiteľná so spoločným trhom.
- 309 Navyše je potrebné poznamenať, že po predložení konečných záväzkov účastníkov, ktorí podali oznámenie, zhrnutých v bode 298 vyššie, Komisia nemala možnosť ich odmietnuť a prijať buď rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlási za nezlučiteľnú so spoločným trhom na základe článku 8 ods. 3 nariadenia č. 4064/89, alebo rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlási za zlučiteľnú so spoločným trhom na

základe článku 8 ods. 2 nariadenia, ale doplnené o podmienky smerujúce k obnoveniu stavu pred koncentráciou, ktoré by Komisia jednostranne stanovila.

310 V prvom prípade — ak by vydala negatívne rozhodnutie —, by totiž Komisia porušila článok 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, ktorý jej ukladá povinnosť prijať rozhodnutie, ktorým vyhlási koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak zistí, že koncentrácia spĺňa, prípadne bude spĺňať po úpravách zo strany dotknutých podnikov, kritérium stanovené v článku 2 ods. 2 nariadenia č. 4064/89.

311 V druhom prípade — ak by vydala pozitívne rozhodnutie doplnené o podmienky smerujúce výlučne k obnoveniu predchádzajúceho stavu — by Komisia konala rovnako v rozpore so znením článku 8 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 4064/89, ktoré nepredvída, že Komisia by mohla vyhlásenie koncentrácie za zlučiteľnú so spoločným trhom podriaďiť podmienkam, ktoré by jednostranne stanovila nezávisle od záväzkov prijatých účastníkmi, ktorí podali oznámenie.

312 Za týchto okolností sa žalobca nemôže účinne odvolávať na porušenie zásady proporcionality. S prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci mohla Komisia vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 iba na základe konečných záväzkov prijatých účastníkmi, ktorí podali oznámenie.

313 Tento záver nemôže spochybníť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia svojvoľne prinútila účastníkov, ktorí podali oznámenie, aby navrhli záväzok rozdelenia CVK v lehote [dôverné] od prijatia napadnutého rozhodnutia.

- 314 Iste, na základe oznámenia o výhradách a následnej odpovede žalobcu sa dá uznať, že Komisia mohla mať určitý vplyv na obsah záväzkov, ktoré navrhli účastníci a ktoré nakoniec prijala v napadnutom rozhodnutí. V oznámení o výhradách sa skutočne uvádza, že Komisia je pripravená prijať vhodné opatrenia na obnovenie efektívnej hospodárskej súťaže podľa článku 8 ods. 4 nariadenia č. 4064/89, medzi ktorými sa predvídalo aj rozdelenie CVK, ak účastníci nenavrhnú opatrenia na nápravu.
- 315 Je rovnako pravdou, že pokiaľ ide o Haniel, dôvodom návrhu na rozdelenie CVK mohla byť aj skutočnosť, že po tomto kroku by Haniel mohol v súlade s odôvodneniami č. 141, 142 a 151 rozhodnutia Komisie 2003/292/ES z 9. apríla 2002 o vyhlásení koncentrácie za zlučiteľnú so spoločným trhom a s dohodou EHP (vec COMP/M.2568 — Haniel/Ytong) (Ú. v. EÚ L 111, 2003, s. 1) nadobudnúť účasť v podniku Ytong Netherlands, ktorý je výrobcom pórobetónu.
- 316 Je však nesporné, že ako to vyplýva z odôvodnenia č. 138 napadnutého rozhodnutia, účastníci prijali záväzok rozdelenia CVK vo vyššie uvedenej lehote, „pretože usudzujú, že v prípade zrušenia dohody o odvode zisku sa nedá uvažovať o tom, že CVK by naďalej existovalo ako spoločný systém distribúcie“.
- 317 Navyše, pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie z 9. apríla 2002 (pozri bod 315 vyššie), ktoré sa vzťahuje iba na Haniel, toto rozhodnutie konkrétne nepredpisuje, aká má byť štruktúra CVK v budúcnosti na to, aby sa zrušila podmienka na prevod účasti Haniel v Ytong Netherlands. V tomto rozhodnutí sa v skutočnosti uvádza, že záväzok prevodu, ktorý Haniel prijal, by bol bezpredmetný, ak by CVK bola zrušená alebo ak by žiadna spoločnosť, v ktorej má Haniel priamo alebo nepriamo účasť, nemala účasť v CVK (odôvodnenie č. 142). V odôvodnení č. 151 rozhodnutia

z 9. apríla 2002 sa dodáva, že tento záväzok by bol rovnako bezpredmetný, ak by bola CVK zrušená. V každom prípade z dôvodov tohto rozhodnutia sa nedá vyvodiť záver, že by mohli prinútiť žalobcu k tomu, aby navrhol konečné záväzky v prejednávanej veci uvedené vyššie, keďže rozhodnutie z 9. apríla 2002 nie je určené žalobcovi.

318 Nakoniec, žalobca nevysvetľuje, prečo by bola lehota na rozdelenie CVK [*dôverné*] od prijatia napadnutého rozhodnutia, ktorú Komisia prijala s prihliadnutím na mimoriadne okolnosti v prejednávanej veci, navrhnutá v dôsledku svojvoľného nátlaku Komisie a prečo by bola neprimeraná.

319 Preto je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal, že Komisia svojvoľne prinútila účastníkov, ktorí podali oznámenie na to, aby ako opatrenie na nápravu navrhli zrušenie CVK v lehote [*dôverné*] od prijatia napadnutého rozhodnutia. Z obsahu spisu takisto nevyplýva, že títo účastníci by boli svojvoľne prinútení k tomu, aby v rámci konečných záväzkov sledujúcich obnovenie efektívnej hospodárskej súťaže navrhli iné opatrenia na nápravu.

320 Za týchto okolností a so zreteľom na to, že žalobca netvrdí, že hodnotenie Komisie je zjavne nesprávne v tom, že podľa jej úsudku konečné záväzky navrhnuté účastníkmi vrátane záväzku zrušenia CVK v lehote [*dôverné*] od prijatia napadnutého rozhodnutia umožňujú obnoviť efektívnu hospodársku súťaž, je namieste konštatovať, že Komisia právom prijala záver, že tieto záväzky, ak ich účastníci budú dodržiavať, jej umožnia vyhlásiť koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom a s fungovaním dohody EHP.

321 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod, ako aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

322 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

Legal

Lindh

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. februára 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal

II - 441

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 332
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 336
Právny stav	II - 338
1. O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nemala právomoc na preskúmanie predmetných transakcií podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89	II - 338
O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nemá právomoc na preskúmanie transakcie RAG, keďže nedošlo k zmene kontroly nad CVK	II - 339
Tvrdenia účastníkov konania	II - 339
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 344
— Úvodné poznámky	II - 344
— O tvrdeniach žalobcu, ktoré sa týkajú spoločnej kontroly nad CVK pred uzavretím druhej skupiny transakcií	II - 350
— O nadobudnutí spoločnej kontroly nad CVK spoločnosťou Haniel a žalobcom pri uzavretí druhej skupiny transakcií	II - 356
— O údajne nedostatočnom odôvodnení	II - 361
O druhej časti prvého žalobného dôvodu, podľa ktorej Komisia nemala právomoc považovať dve transakcie za jedinú koncentráciu a podľa ktorej v prejednávanej veci nedošlo ku koncentrácii v zmysle článku 3 nariadenia č. 4064/89	II - 363
Tvrdenia účastníkov konania	II - 363
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 366
— O možnosti Komisie považovať viacero transakcií za jednu koncentráciu podľa článku 3 nariadenia č. 4064/89.	II - 367
— O vzájomne závislej povahe transakcií uzavretých 9. augusta 1999	II - 373

O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nedostatku právomoci Komisie na preskúmanie nadobudnutia kontroly CVK nad svojimi členskými podnikmi z dôvodu povolenia NMa	II - 382
Tvrdenia účastníkov konania	II - 382
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 383
2. O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nesprávne hodnotila vytvorenie dominantného postavenia z dôsledku koncentrácie v rozpore s článkom 2 nariadenia č. 4064/89	II - 386
O prvej časti druhého žalobného dôvodu založeného na tom, že Komisia nesprávne hodnotila existenciu dominantného postavenia CVK	II - 386
Tvrdenia účastníkov konania	II - 386
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 395
— Úvodné poznámky	II - 395
— O faktore týkajúcom sa nedostatku konkurenčného tlaku na CVK zo strany výrobcov betónu liateho na mieste	II - 400
— O faktore založenom na existencii významných prekážok vstupu na trh	II - 404
— O faktore založenom na nedostatku kúpnej sily zákazníkov CVK ..	II - 409
— O faktore, v zmysle ktorého manévrovací priestor CVK na trhu stavebných materiálov na nosné múry nie je obmedzený z dôvodu hospodárskej súťaže na susedskom trhu stavebných materiálov na nie nosné múry	II - 414
— O faktore, ktorý sa zakladá na existencii štrukturálneho prepojenia medzi CVK a žalobcom a ktorý im zaručuje výrazne väčší manévrovací priestor v rovine ponuky, ako aj distribúcie stavebných materiálov na nosné múry, ako majú ich konkurenti	II - 417
	II - 443

O druhej časti druhého žalobného dôvodu, ktorý je založený na nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi koncentráciou a vytvorením dominantného postavenia	II - 420
Tvrdenia účastníkov konania	II - 420
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 424
3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 a článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, ako aj zásady proporcionality	II - 430
Tvrdenia účastníkov konania	II - 430
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 432
O trovách	II - 441